

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Великі проблеми малих річок

«Не той тепер Миргород, Хорол-річка не та...»

СТОР. 7

Закон України

Про регулювання містобудівної діяльності

СТОР. 14—18

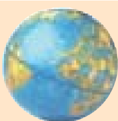
Спорт

Переможна схема динамівців

СТОР. 24

№ 45 (5045) СУБОТА, 12 БЕРЕЗНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Володимир ЛИТВИН: «Майбутнє країни асоціюватиметься з місцевим самоврядуванням»

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин відвідав з робочою поїздкою Івано-Франківську область. У місті Яремче він провів Консультативну раду з питань місцевого самоврядування за участю голів обласних рад. Учасники засідання розглянули питання про законодавче забезпечення адміністративно-територіальної реформи в Україні.

СТОР. 2

Дефолт?! Не дочекаєтеся, панове! Україна ніколи не збанкрутує...

Учора Прем'єр-міністр Микола Азаров відзвітував про перший рік свого урядування. «Наші опоненти кажуть, що ми не туди рухаємося, то, може, давайте повернемося назад, у хаос», — запитав він на початку прес-конференції та взявся порівнювати нинішню соціально-економічну ситуацію в країні з тією, що була на початку 2010 року. Він зазначив, що якщо впродовж 2009 року реальна заробітна плата скоротилася на 9,2 відсотка, то у 2010-му, навпаки, — зросла на 10,2 відсотка. А загалом, за даними статистики, розмір середньої зарплати зріс на 20,1 відсотка, або на 440 гривень, і на кінець 2010 року вона становила 2629 гривень (у 2009-му — 2189 гривень).

СТОР. 3

МВФ одержав ультиматум на свої вимоги

Учора активісти Федерації профспілок України пікетували представництво МВФ у Києві. Цією акцією ФПУ вимагала від головного кредитора нашої держави припинити... втручання у внутрішню політику країни. Приводом для таких заяв є вимога МВФ про проведення пенсійної реформи, що має на увазі підвищення пенсійного віку для жінок і збільшення на десять років необхідного пенсійного стажу. Це одна з умов міжнародної організації, виконання якої гарантує Україні подальше кредитування з її боку.

СТОР. 13

Комунальні гірки: тарифи зростають — знижки не рятують

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Українці отримують лютневі платіжки за комунальні послуги. Як і анонсувалося, тарифи на утримання будинків та прибудинкових територій та на послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води таки зросли, у середньому на 35 відсотків. Та, попри місячну моральну підготовку, цифри у квитанціях для багатьох стали справжнім одкровенням. «Знала, що підвищать тарифи, але що так істотно, не очікувала. Сума зросла на 80 гривень», — розповідає киянка, власниця однокімнатної квартири Наталія Володимирівна. Тим часом перші сумлінні столичні платники вже отримали обіцяні владою заохочення. Ті, хто встиг до 20 числа сплатити за спожиті компослуги і не має заборгованостей — за лютий віддадуть із сімейного бюджету на 6—10 відсотків менше. Щоправда, далеко не всі ці «шалені» знижки помічають. В окремий ряд їх не винесено, а на фоні значного зростання тарифів зекономлені 15—40 гривень погоди не роблять.

СТОР. 12

ПОДІЇ

«Тепер в Японії немає безпечного місця»

Учора за подіями в Японії стежив увесь світ. Магнітуда першого землетрусу, що став найсильнішим, становила 8,9 бала за шкалою Ріхтера, двох наступних — по 6,4. Вогнища землетрусів — на глибині від 24 до 35 км біля північно-східного узбережжя острова Хонсю. Серія підземних поштовхів призвела до утворення потужного цунамі, **повідомляють японські ЗМІ**, що обрушилося на префектуру Міягі: хвиля заввишки до десяти метрів ударила по прибережному місту Сендай, підхопивши автомобілі, зносячи сотні будинків, включаючи будівлю школи, затопивши поля й дороги. Під водою виявилася й злітно-посадочна смуга місцевого аеропорту. АЕС Онагава припинила роботу. Прем'єр-міністр розпорядився направити армію в район лиха. У столиці країни Токіо десятки тисяч будинків знеструмлено.

СТОР. 13

Крайній — «Коровай»

У ситуації, що склалася з хлібом на Луганщині, влада регіону обвинуватила ВАТ «Коровай». Як ми вже повідомляли, в деяких населених пунктах області продукт №1 напередодні 8 березня масово зник із прилавків. У керівних кабінетах стверджують: у новому році ціни на борошно з Аграрного фонду підвищилися з 2,1 тисячі гривень за тонну до 2,5 тисячі. «Коровай», на жаль, коштів на закупівлю борошна заздалегідь не знайшов. Нині підприємство позичило 50 тонн борошна, 16 тонн із яких пішло в проблемний Свердловськ.

Голова облдержадміністрації Володимир Пристюк налаштований категорично: або «Коровай» знаходить джерела фінансування, або продає виробничі потужності. Бути заручниками проблем одного підприємства в області не мають наміру, **інформує наш власкор Алла АНТІПОВА.**

До Хорватії поїдемо без віз!

З 1 квітня по 31 жовтня для поїздки в цю країну віза українцям не знадобиться. Уряд Хорватії знову зупинив візовий режим для громадян України на час туристичного сезону. Відповідне рішення хорватська влада прийняла 10 березня, повідомив глава МЗС Гордан Яндрокович під час зустрічей з керівництвом України в рамках свого візиту до Києва.

Водночас пан Яндрокович висловив упевненість, що завдяки цьому кроку значно збільшиться кількість українських туристів, які захочуть провести свій відпочинок у гостинній Хорватії.

КОРОТКО

■ У Миколаєві прийнято міську цільову соціально-економічну програму будівництва (придбання) доступного житла на 2011—2017 роки, фінансування якої становить 1 мільярд 235 мільйонів гривень, з яких 296 мільйонів — кошти держбюджету, близько 17 мільйонів — міської казни, все інше — вклад населення **(Укрінформ).**

■ У районі Васильківського аеродрому (Київська обл.), під час проведення навчальних польотів упав легкомоторний літак, що належав ТОВ «Міжнародний авіаційний центр підготовки». Загинуло чотири людини, причину катастрофи з'ясовують фахівці, **повідомляє прес-служба МНС.**

Фонд держмайна України та ТОВ «ЕСУ» підписали договір купівлі-продажу 92,79% акцій «Укртелекому»

ПРИВІТАННЯ

Головне на нашій землі — люди

Землевпорядникам України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня землевпорядника.

У всі часи, в усіх суспільствах земельні відносини є життєвим осердям соціуму і визначальними в бутті держави. Тому природно, що їх реформування, яке відбувається в нашій країні з початку 1990-х років, стало одним із найважливіших перетворень на теренах незалежної України.

Сьогодні право власності на землю проходить випробування часом на здатність держави, громади, селянина бути справді гідними господарями землі. Маємо перенестися з вимірів минулого в час XXI століття, не забуваючи, що головне на нашій землі — люди. Запроваджуючи ринок землі, необхідно запобігти обезземеленню селян та гарантувати раціональне й ефективне використання найсоновнішого національного багатства.

Держава конкретизувала й чітко визначила в часі завдання землевпорядній службі — спільними зусиллями з Верховною Радою України ухвалити до кінця 2011 року відповідні закони, з 2013 року — ввести в активний економічний обіг українські чорноземи, забезпечити дбайливе господарювання, охорону, відновлення родючості, а також створення інноваційної системи державного земельного кадастру.

Виконання означених завдань допоможе реалізації конституційного права власності на землю, належно захистить безцінний скарб та джерело нашого добробуту, яким є щедра українська земля.

Переконливою запорукою успішного здійснення цих важливих планів є сумлінна праця тисяч професіоналів-землевпорядників, зусиллями яких формується економічна безпека держави, її незалежність та процвітання.

У цей знаменний день зичу всім вам миру, добра, благополуччя, всіляких гараздів та професійних здобутків на благо українського народу.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

У НОМЕР

Генпрокуратура готова передати до суду справу щодо Тимошенко

Генеральна прокуратура України готова передати до суду кримінальну справу щодо колишнього прем'єра Юлії Тимошенко. Про це йдеться в повідомленні **відділу зв'язків із засобами масової інформації головного наглядового органу країни.**

Позавчора слідчий в особливо важливих справах Генпрокуратури вручив адвокату Тимошенко Богдану Ференцу листа з тим, щоб він ознайомив свою підзахисну з його змістом.

У листі йдеться, що 21 лютого Тимошенко оголосили про закінчення досудового слідства у кримінальній справі за обвинуваченням її у перевищенні службових повноважень, зловживанні службовим становищем, що спричинили тяжкі наслідки та порушення бюджетного законодавства.

Згідно з протоколом про оголошення закінчення досудового слідства Юлія Тимошенко виявила бажання ознайомитися з матеріалами кримінальної справи за участю захисника.

«Разом з тим, виявивши бажання ознайомитися з матеріалами справи, обвинувачена не повинна вчиняти дій до безпідставного затягування цього процесу», — наголошує відомство.

Відділ зв'язків зі ЗМІ Генпрокуратури зазначає, що «слідчий у справі й раніше задовольняв усі клопотання Тимошенко, якщо вони не суперечили чинному законодавству».

Генеральна прокуратура готова передати до суду кримінальну справу відразу після закінчення ознайомлення з нею обвинуваченої та її захисника.

Володимир ЛИТВИН: «Майбутнє країни асоціюватиметься з місцевим самоврядуванням»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Частину функцій центральної влади планують передати на місця

Відкриваючи засідання ради, Володимир Литвин, зокрема, зазначив, що такі зустрічі допоможуть краще зрозуміти один одного і стати консолідуючим чинником суспільства. «Як представники народу ми маємо чітко демонструвати саме такий підхід до вирішення непростих проблем адміністративно-територіальної реформи», — наголосив глава парламенту. Загалом головний лейтмотив його виступу: рішення щодо нової моделі облаштування місцевого самоврядування треба приймати на державному рівні, і в основу організації влади на місцях необхідно покласти Європейську хартію місцевого самоврядування. «Маємо вийти на спільне бачення реформування місцевих влад, бо майбутнє України асоціюватиметься з місцевим самоврядуванням», — зазначив В. Литвин.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Міністр юстиції України Олександр Лавринович, голова Івано-Франківської обласної ради Олександр Сич, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, заступник голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації Роман Струтинський, голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко, голова Комітету Верховної Ради України з питань бюджету Валерій Баранов.

Про підходи до розв'язання цієї проблеми розповів міністр юстиції України Олександр Лавринович. Промовець, зокрема, зазначив, що сьогодні адміністративно-територіальний устрій в Україні базується на принципах, далеких від потреб того чи іншого регіону. За його словами, проблема вимагає непростих рішень. Не секрет, що за здійснення адміністративно-територіальної реформи бралися різні попередні уряди. Але жоден із них не доводив справу до кінця. Тепер, на його думку, в державі є прагнення і воля здійснити ці реформи. Звісно, роботу не починаємо з нуля. Маємо напрацювання за часи роботи багатьох урядів. Їх треба використати. Але реформування проводити незалежно від політичних поглядів, виходячи з державних інтересів та інтересів громади. Адміністративно-територіальна реформа, на погляд міністра, більше стосується виконавчої влади. На першому етапі, за його словами, необхідно здійснити ретельну інвентаризацію її функцій. Не секрет, що сьогодні є величезна кількість придуманих функцій, створено багато організацій, що мають статус державної служби, але насправді не мають до неї жодного стосунку. Є багато неузгодженостей між органами державної влади і місцевого самоврядування, які гальмують розвиток. Тому передусім треба створити таку систему управління, яка б не створювала проблем для громади.

Після того, як буде оптимізовано функції державної виконавчої влади, вважає міністр, наступним кроком має стати суттєва ревізія функцій системи місцевого самоврядування. На його думку, їх кількість має суттєво зменшитися. Деякі старі функції відпадуть, з'являться нові. Частину функцій центральної влади буде передано місцевому самоврядуванню.

— Маємо зробити так, — підкреслив О. Лавринович, — щоб принаймні половину управлінських функцій виконували органи місцевого самоврядування. Центральна влада має забезпечувати лише ті, які не можна вирішувати на місцевому рівні. Децентралізація функцій державного управління — реальний шлях до народовладдя.

За словами міністра, сьогодні ще немає однієї концепції адміністративно-територіальної реформи. Ця проблема поки що на рівні обговорення варіантів.

Голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва і місцевого самоврядування Олександр Омельченко запропонував відпрацювати модель адміністративно-територіальної реформи в кількох областях різних регіонів України для того, щоб реально оцінити її ефективність.

Думки з приводу

Микола Дерикот, голова Хмельницької обласної ради:

— Реформа давно на часі. Якщо ми говоримо про самодостатні сільські та селищні ради, то вони повинні забезпечувати себе місцевим бюджетом хоча б на 50%. Потрібно вирівнювати кількість населення в тій чи іншій громаді. Адже сьогодні в одній може бути 200 осіб, в іншій - п'ять тисяч. Коли утворювалися сільські ради, то була одна ситуація, нині все кардинально змінилося. Змінилася також структура виробництва на селі. Все це треба враховувати і узгоджувати. Треба реально визначитися, які саме реформи ми маємо здійснювати.

Віктор Пелех, голова Херсонської обласної ради:

— Я вважаю, що територіальну реформу треба відділити від адміністративної. Бо якщо ми будемо їх проводити одночасно, то зіткнемося з великими проблемами. Які наслідки будуть, важко сказати. Спочатку давайте проведемо адміністративну реформу, а потім — інші. Учасники зібрання обговорили також стан і перспективи розвитку туризму в Івано-Франківській області.

Рух у бік Європи

У другій половині дня Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з професорсько-викладацьким та студентським колективом Івано-Франківського медичного університету, дав прес-конференцію для ЗМІ та виступив по обласному телебаченню «Галичина».

«Загальне враження від Консультативно-дорадчої ради полягає в тому, що потрібно такі зустрічі проводити частіше — вибирати одну з тем, виділяти більше часу і приділяти більше уваги, щоб вислухати обґрунтовану позицію кожного із учасників ради, — сказав Володимир Литвин під час прес-конференції. «Поки що, — зазначив він, — у нас домінує констатація, перелік і нагромадження проблем. Нам потрібні не проблеми, а вирішення їх», — наголосив Голова Верховної Ради.

Позитивна оцінка Кабміну

Володимир Литвин позитивно оцінив діяльність уряду Миколи Азарова за рік.

За його словами, Кабінет Міністрів був сформований одразу після президентських виборів і не дав країні «потонути в руїнах». «На коаліційній основі сформовано уряд, і це великий плюс, адже він має підтримку в парламенті», — додав він. Крім того, Кабінету Міністрів вдається виплачувати борги й утримувати ситуацію під контролем, за макроекономічними показниками минулий рік було закінчено позитивно. «Треба закріпити та розвинути цю тенденцію нинішнього року», — підкреслив Голова Верховної Ради.

☞ ТОЧКА ЗОРУ:

Володимир ЛИТВИН:

«Я переконаний, що найкраща та політика, яка проростає знизу. Та політика, яка має природний характер, яка відбиває потреби українського суспільства і відповідним чином буде прижилена, прийнята на українському ґрунті і зреалізована. Тим більше, коли наша мета чітко визначена, і вона сприймається практично всіма політичними силами, всіма територіями, всіма органами влади. А саме — рух у бік Європи».

Голова Верховної Ради переконаний, що найближчим часом відставки уряду не відбудеться, а 2011 рік назвав «роком витримки і роком здійснень тих перетворень, без яких країна не матиме перспективи».

Говорячи про мінуси у роботі уряду, керівник парламенту назвав, серед іншого, програну інформаційну кампанію під час обговорення і прийняття Податкового кодексу та розробки пенсійної реформи.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Стати правоохоронцем буде не так просто

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Вимоги до осіб, яких приймають на службу в міліцію нині, не надто високі. Такої думки дотримується народний депутат від фракції «БЮТ»-«Батьківщина» Василь Деревляний. Природно, це позначається на роботі внутрішніх правоохоронних органів. Для того, щоб виправити ситуацію, обранець подав у парламент проект змін до закону про міліцію. У цьому документі передбачається розширити низку вимог до тих, хто бажає стати охоронцем порядку.

Нині на службу на контрактній основі приймаються громадяни. «здатні своїми особистими, діловими і моральними якостями, освітнім рівнем, фізичною підготовкою і станом здоров'я виконувати покладені на міліцію завдання». Однак непогано було б, якби до таких високих якостей, як принциповість і непримиренність до порушень суспільно прийнятих правил і норм, наші правоохоронці і самі дотримувалися букви закону. Саме тому **народний депутат у своєму законопроекті пропонує розширити коло осіб, яких не можуть прийняти на службу в міліції через вчинені ними у минулому злочини.** Водночас він хоче закріпити вимоги про прийняття до підрозділів міліції громадян, звільнених від строкової служби, або військовозобов'язаних, які перебувають у запасі Збройних Сил. Також у проекті закону передбачається, що правоохоронці повинні мати повну загальну середню освіту та володіти державною мовою.

Важливою є позиція, в якій випускникам вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ (які здобули освіту за державний кошт), пропонується обов'язково відпрацювати за направленням і в порядку, встановленому Кабміном.

На думку автора, такі нововведення допоможуть «поліпшити якість особового складу працівників міліції». Схоже, така позиція знайшла підтримку серед членів парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності. На засіданні вони ухвалили рішення підтримати законопроект Василя Деревляного. Та чи наберуть ці зміни потрібну кількість голосів у сесійному залі Верховної Ради?

☞ ФАКТ

Здебільшого міліціонери служать один-два роки. Плинність кадрів у внутрішніх органах чи не найвища серед інших державних установ. Водночас чимало бюджетних коштів витрачається на підготовку молодих кадрів у спеціальних навчальних установах.

Деякі застороги до документа вже висловили фахівці головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради. Зокрема, у зауваженнях йдеться про те, що з числа потенційних кандидатів до міліції виключаються жінки, оскільки вони не проходять строкову військову службу і не перебувають у запасі Збройних Сил. Однак **нині в органах внутрішніх справ п'ята частина всіх працюючих — жінки.** Також звертається увага на те, що особа, з якої знята або погашена у встановленому законом порядку судимість, вважається такою, що не має судимості, тож таких людей можна включити до кола потенційних кандидатів на проходження служби у міліції.

Надія СМІЯН.

Голова Верховної Ради переконаний, що найближчим часом відставки уряду не відбудеться

ЗЕМЛЯ: НЕЗАБАРОМ ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

А в очах — незнання проблеми, навіть розгубленість

Як ми вже повідомляли, на 23 березня заплановано парламентські слухання на тему: «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації».

— Питання земельних відносин, як і проблеми селян, щодня є в розкладі моєї діяльності, — розповів Василь Осадчук, голова Погребищенської райдержадміністрації, що на Вінниччині. — Район має 100 тисяч сільськогосподарських угідь, зокрема 77 тисяч гектарів орної землі.

У нас нещодавно була селекторна нарада, всеукраїнська. Сидять у залі керівники, голови сільських рад. Я запитую: «От мене завтра запрошують до Києва з такої проблематики, що ви скажете стосовно ринку землі? Порекомендуйте, щоб я доніс ваше бачення». І що ви думаєте? Мовчанка в залі... Дивлюся — в очах, як правильно сказати, незнання цієї проблеми. І навіть якась розгубленість. А особливо у керівників сільськогосподарських підприємств, як ми їх називаємо, доморощених. Тобто які самостійно господарюють, а не інтегровані у потужні структури.

Тому **ми повинні розглядати питання ринку землі. Що це дасть селянину? А що — територіальній громаді? Як розвиватиметься сільська громада?** Тому що ми бачимо: на селі — занепад соціальної сфери. Нам треба робити дороги, ремонтувати клуби, нам потрібно одне, друге, третє, четверте. Де брати кошти? Де!?

Тому, якщо глибоко вникнути в ринок землі, це треба бути серйозним фахівцем, варто вивчити досвід, проаналізувати все. Країни проходили цей шлях не за один рік, крізь призму десятиліть, вивчали наслідки. Я не проти ринку землі, але, кажу, потрібно бути фахівцем і зважити всі «за» і «проти». Ми не маємо права на помилку. Ми ж бо пам'ятаємо ваучерну приватизацію. Що це дало громадянину, зокрема селянину?

Деякі науковці і в розмовах, і в публікаціях кажуть, що ми наробили помилок, коли розпайовували землю. Дійсно, напевне, так. Потрібно виправляти... Якщо ми знову наробимо помилок, їх буде виправити надзвичайно складно.

Тому державі треба стати основним гравцем — вона повинна мати переважне право на придбання землі і створювати великі господарства. Завдяки цьому інструменту можна було б збільшувати обсяги сільськогосподарського виробництва, і відповідно вести цінову політику.

І ще одне питання я хотів би зачепити, воно болить і з ним стикаєшся кожен день. **Ну давайте, нарешті, зробимо чи знайдемо механізм щодо права на оренду! Що це за аукціони? Як їх проводити?! Приміром, у орендаря 50 гектарів землі. Її обробляли, а потім — покинули. Як сьогодні передати її другому орендареві, тому, хто може дійсно ефективно її обробіти. Адже говоримо про надходження до бюджету, а земля пустує.** Якщо тому, хто хоче взяти землю в оренду, ми як влада скажемо: бери — обробляй. То як він повинен платити гроші до бюджету? Як саме? Невже надавати спонсорську допомогу?! Тут же поряд є інспекція, яка прийде, скаже про те, що це є самозахоплення землі. Коли договір укладеш без аукціону (а немає механізму, як саме це проводити!) — це правопорушення. І тут знову відповідай за це і керівник, і сільський голова. Ось це нагальне питання, допоки ми визначатимемося з тими чи іншими позиціями, необхідно надзвичайно швидко вирішити.

Міг би ще назвати багато моментів. Наприклад, реєстрація державних актів. Ну це ж ходіння по муках! От ми зустрічаємося з людьми, сходи громадян. Обурюються: «Чому так довго, вже два чи три роки, не видається нам акт?» Представник управління земельних ресурсів пояснює: «Треба покласти на базу, створити обмінний файл...» Чого, кажуть, ці нам розказуєш, чого лаєшся перед людьми?! Він дивиться... А справді, навіщо селянину і база, і обмінний файл. Йому треба в обумовлений термін отримати державний акт. Дійсно, так має бути. І реєстрація, я вважаю, треба щоб проходила на місці, безпосередньо у відділі земельних ресурсів. Давайте створимо матеріальну базу, створимо умови, наберемо кадри. Потрібно владу віддавати в регіони і наблизити послуги до людей. Це один із елементів послуг, який має надаватися на місці.

Записала Галина КВІТКА.

ФОТОФАКТ

Завідувач секретаріату Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Олександр Старинець, консультант Олена Коляда, спеціаліст Світлана Кантур, завідувач земельної групи, головний консультант Богдан Ванівський під час підготовки до парламентських слухань «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дефолт?! Не дочекаєтеся, панове! Україна ніколи не збанкрутує...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Коли ж ідеться про інфляцію, то якщо в 2008 році вона сягнула 22,3 відсотка, у 2009-му — 12,3, то в 2010 році її змогли утримати на рівні, що не перевищував 10 відсотків. І хоча уряду не вдалося повністю ліквідувати заборгованість із заробітної плати, проте обсяг боргів зменшився з 1,73 млрд. гривень станом на 1 березня 2010 року до 1,21 млрд. гривень на 1 березня 2011 року.

Підтвердженням відновлення довіри людей до влади М. Азаров вважає зростання впродовж 2010 року депозитів громадян на 60,3 млрд. гривень та ще на 9,3 млрд. гривень за перші два місяці 2011 року. Нагадавши, що в 2009 році обсяг депозитів зменшився на 4,1 млрд. гривень, прем'єр, звертаючись до опонентів, запитав: «Може, нам треба повернутися в ті часи, коли валютний курс коливався в діапазоні від 4,5 до 12 гривень за долар, а люди не мали впевненості у завтрашньому дні».

Продовжуючи тему фінансової стабільності, глава уряду

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

зазначив, що й валютні резерви Нацбанку за останній рік також зросли на 11,5 млрд. доларів та що на початок березня 2011 року вони становили 36,7 млрд. доларів, хоча ще в лютому 2010-го було 24,1 млрд. доларів. Водночас М. Азаров особливо наголосив, що обсяги валютних резервів практично вийшли на докризовий рівень вересня 2008 року, коли вони становили 37,5 млрд. доларів. Також, за словами прем'єра, після того, як було наведено лад у державних фінансах, доходи загального фонду держбюджету в 2010 році зросли в 1,6 разу, а дефіцит бюджету вдалося втримати на рівні близько 5 відсотків. Залишки коштів на єдиному казначейському рахунку на 1 січня 2011 року теж перевищили докризовий рівень і становили 24,4 млрд. гривень. Усе це дало змогу відновити співпрацю з МВФ та довіру інвесторів, а міжнародні рейтинги України практично повернулися на докризовий рівень. «Ми залишали країну зі стабільним рейтингом, і хоч за попереднього уряду він опустився на переддефолтний рівень, ми знову підняли його на 3 пункти», — сказав прем'єр.

Аналізуючи цінову ситуацію на ринку продовольства, глава уряду нагадав, що в 2008 році зростання споживчих цін становило 22,3 відсотка, у 2009-му — 12,3, а в 2010-му — лише 9,3 відсотка. Але, зазначив він, треба брати до уваги, що в 2010 році світові ціни на продукти харчування зросли на 25 відсотків. «В Україні ціни на хліб найнижчі навіть порівняно з Росією чи Білоруссю, не кажучи вже про решту світу», — сказав він та запевнив, що уряд повністю контролює ситуацію на хлібному ринку, оскільки запас продовольчої пшениці становить 1,5 млн. тонн. Так само М. Азаров не бачить проблем із забезпеченням борошном. Зазначивши, що в Україні є його достатня кількість, він, звертаючись до співвітчизників, сказав: «Якщо в когось є потреба брати мішок борошна — будь ласка, беріть борошно мішками, але робити цього не варто, бо воно пропаде». Що стосується гречки, то причиною того, що ціна на цей продукт упродовж року збільшилась утричі (з 5 до 15 гривень за кілограм), уряд насамперед вважає «спекулятивну атаку» та обіцяє в майбутньому такого не допустити. «Ми забезпечимо гречку в необмежеій кількості, а та ситуація, яка була, більше ніколи не повториться», — пообіцяв М. Азаров. А взагалі уряд невдовзі планує відмовитися від імпорту продуктів харчування.

☞ ДОВІДКОВО

У 2010 році на 20 відсотків зменшено імпорт м'яса, на 20 — яєць, на 30 — вершкового масла. Водночас зростало власне виробництво: свинини — на 30,2 відсотка, цукру — на 21,5, олії соняшникової — на 8, молока — на 8, вершкового масла — на 5,7 відсотка.

Наводячи цифри, які характеризують зменшення імпорту та збільшення власного виробництва, М. Азаров не приховував задоволення. «Це те, чим уряд пишається. Через декілька років Україна нічого з таких продуктів завозити по імпорту не буде. Усе будемо виробляти в себе в достатній кількості», — пообіцяв він.

Сергій КОВАЛЕНКО.

P. S. Перед початком прес-конференції було прокручено ролик про здобутки уряду М. Азарова. А от прямої телетрансляції спілкування прем'єра з журналістами організатори чомусь не передбачили. Приміром, Перший національний канал об 11-й годині показував ток-шоу «Віра. Надія. Любов».

☞ ДОСЛІВНО

Микола АЗАРОВ: «Хтось нам передрікає дефолт? Не дочекаєтеся, панове, цього не буде ніколи!».

Рік уряду Азарова: заслуговує на орден чи на відставку?

Свої оцінки роботі урядової команди дали представники парламентських фракцій.

Народний депутат Олексій Плотніков (фракція Партії регіонів), зокрема, зазначив, що, незважаючи на складні стартові умови, дуже важкий спадок від попереднього уряду, що дістався Кабміну М. Азарова, нова команда спрацювала професійно та ефективно. «Навіть якщо абстрагуватися від якихось окремих тенденцій, у цілому можна позитивно оцінити дії уряду», — сказав він. За його словами, всі показники минулого — початку нинішнього року свідчать про злагоджену роботу та про те, що країна виходить з кризи.

«Якщо за Кабміну Тимошенко 2009 рік було завершено з падінням мінус 15% ВВП, то уряд Азарова домігся зростання ВВП на 4,2%. Якщо промислове виробництво при Тимошенко скоротилося майже на 25%, то за Азарова промислове виробництво зросло на 12%», — зазначив народний депутат. Також незаперечним досягненням уряду Азарова О. Плотніков вважає показник інфляції, котрий за підсумками 2010 року становив менше 10%.

«Уряд Азарова подолав бюджетні проблеми, вирішив питання поставок енергоносіїв, зроблено все для того, щоб зараз Україна перебувала в умовах, котрі гарантують відсутність дефолту, відсутність якихось зовнішніх та внутрішніх потрясінь», — зазначив він та додав, що «навіть ці показники свідчать про те, що країна виходить з кризи і в цьому дуже велика заслуга уряду».

Натомість **представник фракції БЮТ-«Батьківщина» Сергій Соболєв** вважає, що так звані «реформи Азарова» зайшли в глухий кут. Наприклад, сьогодні влада збільшує тарифи на енергоносії, але при цьому не стимулює енергозбереження для населення. «Мільярди йдуть до кишень олігархам, а громадяни залишаються з мільярдними боргами, адже за підсумками одного року діяльності влади борги з оплати за газ та за комунальні послуги становлять десятки мільярдів гривень», — зазначив він. Крім того, за словами С. Соболєва, вже ні в кого не викликає сумніву, що уряд Азарова-Януковича проводить політику абсолютного тотального зниження продовольчої бази України, «коли в угоду певних інституцій для міжнародних організацій контролюють ціни на товари першої необхідності, причому так, що ці товари зникають з полиць магазинів. Така політика завела в глухий кут». Аналогічним чином уряд проводить пенсійну реформу, піднімаючи пенсійний вік для жінок без створення робочих місць для молоді. «Це черговий провал, наслідком якого буде економічна стагнація», — вважає народний депутат.

Про те, якою є оцінка діяльності нинішнього Кабміну з боку **народного депутата, лідера «Фронту змін» Арсенія Яценюка,** свідчить його заклик до представників опозиційних фракцій поставити свої підписи під ініціативою відставки уряду. При цьому парламентарій зазначив, що може назвати декілька сотень причин, з яких чинний Кабмін треба відправити у відставку, і жодної — чому його треба залишити. Серед цих причин він назвав збільшення цін на продукти харчування, високу інфляцію та загальне падіння рівня життя. «Якщо минулого року кожен українець був винен 888 доларів іноземним кредиторам, то сьогодні немовля, яке народилось у пологовому будинку, вже винне майже 1200 доларів. Вони підписали меморандум із МВФ — зростання тарифів ще на 62%!», — наголосив А. Яценюк та нагадав, що підвищення цін на газ для населення відбувається попри запевнення влади та знижку, яку Україна отримала за договором про подовження терміну перебування Чорноморського флоту РФ на своїй території.

Вл. інф.

Ми повинні жорсткіше обстоювати свої державні інтереси

Цього року Україна може одержати черговий серйозний удар від Румунії і втратити, можливо, назавжди, стратегічно важливий напрям у розвитку економіки країни, пов'язаний із річкою Дунай.

Сусіди із серйозними намірами

Україно-румунські стосунки завжди були непрості, а останніми роками вони вийшли на досить напружений рівень. Усі пам'ятають неприємну для нашої держави історію із шельфом острова Зміїний. Нещодавно засоби масової інформації вказали на проблему українського проекту відновлення глибоководного суднового ходу (ГСХ) «Дунай—Чорне море».

Зовсім недавно я звернув увагу громадськості ще на одне важливе питання — можливість втратити значну частину української території. У ЗМІ чомусь пройшла інформація лише про територіальні претензії Румунії на острів Майкан. Але Майкан — це, насправді, найменший острів, на кілька квадратних кілометрів, із ланцюжка тих островів (Єрмаков, Великий і Малий Даллер, Лімба і кілька інших), на які може претендувати Румунія, беручи до уваги принцип головного навігаційного фарватеру.

У всіх цих випадках наші сусіди-румуни мають серйозні наміри. Більше того, румунські політики і чиновники зовсім не приховують цих намірів і дозволяють собі досить нестримані висловлювання про Україну, наприклад, в Європарламенті.

Чого тільки вартують слова голови партії «Велика Румунія», депутата Європейського парламенту від Румунії Корнелія Вадима Тудора. Цей політик дозволив собі говорити про те, що «Україна є штучною державою, яку потрібно тримати під контролем міжнародної громадськості за участю Росії». За його словами, Україна «тримає румунські території», зокрема Північну Буковину.

Лідер «Великої Румунії» запитує: «Який внесок у світову цивілізацію зробила Україна, крім Тараса Шевченка?». І, насміхаючись, додає, що нічого не чув про українську культуру. «Українців терзає надмірна гордість, не підтримувана жодними історичними фактами», — вважає він. Вадим Тудор зазначав також, що Бухарест офіційно визнав кордони України під примусом і через погрози, що Румунія не зможе вступити до НАТО. Потрібно розуміти, що у близькому майбутньому румуни від слів можуть перейти до конкретних дій, про що свідчить ситуація навколо вже згаданого острова Майкан.

Проект суднового ходу «Дунай—Чорне море» хочуть визнати небезпечним

Упродовж уже не одного року сусідня країна реалізовує програму штучної деградації українського Придунав'я і в економічному, і в соціально-політичному сенсі.

Як член Комітету Верховної Ради з питань транспорту і зв'язку, я протягом останнього років цілеспрямовано займався питанням реалізації українського проекту відновлення глибоководного суднового ходу (ГСХ) «Дунай—Чорне море», головною метою якого є транспортна інтеграція України в Євросоюз. Крім того, він націлений на оптимізацію й соціально-економічний розвиток того самого депресивного регіону — українського Придунав'я. Водночас є ще один важливий аспект, який буде вирішено завдяки цьому проекту, — це питання збереження територіальної цілісності України й відновлення гідрологічного балансу на користь Кілійського (українського) устя річки Дунай, що його Румунія штучно змінила на свою користь.

☞ ФАКТ

Відповідно до висновків українських і зарубіжних фахівців-гідрологів, за останні сто років водотік Дунаю штучно змінився на 25 відсотків на користь Румунії внаслідок її господарської діяльності.

Тому я досить серйозно вивчив це питання й хочу запевнити, що позиція Румунії у цьому аспекті надто неконструктивна. Зокрема, я особисто відправляв серію офіційних звернень до робочих органів Конвенції Espoo, Орхузької, Бернської і жодної реакції не отримав, хоча факти, на яких я акцентував увагу, були кричущими з огляду на вплив Румунії на екологію української дельти Дунаю.

І от румунська сторона знову, використовуючи власне політичне лобі, намагається домогтися ухвалення негативного рішення для України під час 5-ї Наради Сторін у рамках Конвенції з оцінки впливу на навколишнє середовище у трансграничному контексті (так звана Конвенція Espoo), що відбудеться на початку літа цього року.

Суть намірів Румунії у цьому питанні зводиться до того, щоб під час засідання країн—учасниць Конвенції домогтися визнання українського проекту глибоководного суднового ходу «Дунай—Чорне море» і всіх робіт у рамках цього проекту на Дунаї вкрай екологічно небезпечними. Незважаючи на те, що Україна документально, проводячи потужний комплексний екологічний моніторинг, під час реалізації проекту постійно доводить відсутність будь-якого значного екологічного впливу на дельту Дунаю. Більше того, Румунія категорично відмовляється виконувати разом з Україною екологічний моніторинг всієї дельти Дунаю, включаючи румунську й українську частини.

Якщо Румунія отримає позитивне для себе рішення міжнародної Конвенції, це стане єдиним потужним юридичним аргументом для блокування всіх проектів України в дельті річки Дунай. Стане неможлива реалізація ГСХ, що, у свою чергу, поставить хрест на національному проекті «Дунайський коридор». Буде заблоковано всі проекти з розвитку портової інфраструктури, роботи зі відбудови гідрологічного балансу річки, штучно зміненого Румунією, і протипаводкові заходи. Стане неможливою боротьба з подальшою зміною гідрологічного балансу, що гарантовано призведе до подальших територіальних претензій.

Витримати тиск у питаннях територіальних домагань

Ось один із фактів, що підтверджують мою правоту. 26 червня 2008 року до МЗС України надійшла вербальна нота від Румунії (номер Н2/2486), в якій румунська сторона інформувала про те, що 23 червня 2008 року українським інформаційним агентством УНІАН процитована заява міністра транспорту Йосипа Вінського про наміри будувати новий морський торговельний порт в усті Дунаю потужністю 50 мільйонів тонн.

Виходячи із цього, румунська сторона висловила свої переживання щодо будівництва потужного порту й можливості об'єднання цього проекту із ГСХ «Дунай—Чорне море». Румунія зазначила, що ініціатива будівництва нового потужного порту підпадає під дію положень Конвенції Espoo, і у зв'язку із цим перед початком будівельних робіт зажадала надати матеріали досліджень впливу цього проекту на екологію й почати прямі консультації з румунськими експертами.

Місцем розташування майбутнього порту повинна була стати Стенцівсько-Жебриянівська бухта, що перебуває на відстані понад 40 кілометрів від україно-румунського кордону!

Тому після ухвалення відповідного рішення міжнародною Конвенцією Україна остаточно втратить вплив у дельті Дунаю, котрий, швидше за все, отримають Румунія та її найближчий сусід — Молдова.

На думку членів депутатської групи «Реформи заради майбутнього», тільки реалізація нашою країною на всі сто відсотків проекту відновлення судноплавства на Дунаї дасть змогу нашій державі витримати тиск у питаннях територіальних домагань та економічного розвитку придунайської території.

Якщо ми відмовимося від проекту:

1. Регіон із населенням 250 тисяч осіб буде змушений і далі жити в злиденних умовах, тому що портова інфраструктура повністю зупиниться.

2. Румунія за допомогою проведення потужних гідротехнічних робіт буде мати п'ять власних судноплавних каналів і повністю відбере водотік Кілійського устя.

3. Стане мілкіша українська дельта Дунаю, великотоннажне судноплавство буде втрачено назавжди.

4. Із забором прісної води підійде солона морська вода, що не тільки призведе до браку питної води, а й, швидше за все, до загибелі Дунайського біосферного заповідника і його прісноводних плавнів.

Далі — більше: втрата води призведе, у свою чергу, до нових територіальних претензій з боку Румунії, які вона дипломатично називає переглядом лінії державного кордону. Цей перелік проблем Україна може отримати найближчим часом.

Я вже мовчу про підпільну видачу румунських паспортів українському населенню. За підрахунками експертів, на Буковині від 10 до 50 тисяч осіб є одночасно громадянами України й Румунії. Ця сусідня країна зацікавлена збільшувати чисельність своїх громадян, тому що обсяг допомоги з боку Євросоюзу його члени отримують із розрахунку на душу населення. Якщо кількість румунів зростатиме, відповідно виплати теж збільшаться. Але якби Бухарест просто обманював довірливий Брюссель, Київ міг би спостерігати за цим із боку. Але річ у тім, що для України це загроза її територіальній цілісності в майбутньому!

Румунія на прикладі острова Зміїний уже показала свої наміри й бажання йти до кінця будь-якими шляхами. То чому Україна зайняла пасивну позицію і терпить, якщо в неї вже забрали дунайську воду, а тепер намагаються забрати й землю?

Потрібно починати реагувати

Для того, щоб на відповідному державному рівні втрутитися в ситуацію й відстояти наші національні інтереси на Дунаї, члени групи «Реформи заради майбутнього» на черговому засіданні прийняли відповідне рішення й наполягають на такому:

— створити державну комісію, до складу якої ввійдуть керівники відповідних держструктур, у компетенції яких розв'язання цієї проблеми. До складу цієї комісії повинні ввійти й депутати Верховної Ради, які представляють інтереси виборців Чернівецької та Одеської областей й займаються цією проблематикою;

— активізуватися й хоч якось означити свою позицію з цього питання керівництву Міністерства закордонних справ;

— за результатами роботи комісії на рівні Кабінету Міністрів, Президента, Верховної Ради, РНБОУ визначити заходи для вирішення проблемних аспектів, але вже не з Румунією, а з ЄС і НАТО, членом яких вона є.

— у разі прийняття негативного для України рішення Конвенцією Espoo під час 5-ї Наради Сторін, незважаючи на надання всієї доказової бази, жорстко порушити питання про офіційний вихід України з Конвенції.

Геннадій ЗАДИРКО,
народний депутат, член депутатської групи «Реформи заради майбутнього».

Чи матимуть громади майбутнє без бюджету розвитку?

Від об'єднання десяти бідняків ніхто не розбагатіє

САМОВРЯДУВАННЯ

У Львівській міськраді розгорілася суперечка. Сесія мала затвердити бюджет розвитку у сумі 256 мільйонів гривень. Депутати кажуть: мало!

«У 2010 році бюджет розвитку Львова мав отримати 362 мільйони гривень. Але надійшла тільки половина суми. Постає питання: хто за це відповідатиме?» — запитує своїх колег секретар комісії з питань фінансування та планування бюджету міськради Михайло Лопатнюк.

Проте запитань виявилося більше, ніж відповідей. З'ясувалося, що із запланованої на 2011 рік суми дві третини піде на погашення боргових зобов'язань минулих років. Залишиться лише 78 мільйонів гривень. Для 750-тисячного міста — це крапля в морі. Депутати навіть не уявляють, як за таких умов можна утримувати наявне міське господарство. Депутат Львівської міськради Юрій Михальчишин вважає, що минулорічний бюджет розвитку неадекватно сформований: «Це був бюджет передвиборної кампанії міського голови Андрія Садового. Анонсувалися роботи, які мали яскраво виражений передвиборний характер».

Та хоч би які скрутні часи настали, вважають депутати, а без бюджету розвитку у львівської громади туманне майбутнє. І це за того, що в промисловості тут працюють понад 100 тисяч осіб, чималі надходження дає продаж земельних ділянок та приватизація нерухомості. Що вже казати про малі та середні громади?

— Що і як потрібно змінити, щоб бюджет розвитку мала кожна громада? Можливо, об'єднати деякі з них? Чи може в такому разі міжмуніципальне співробітництво слугувати альтернативою примусовому об'єднанню під час адміністративно-територіальної реформи? — запитую заступника голови Львівської облради Валерія П'ятака.

— Однозначної відповіді немає — це комплексне питання, — відповідає він. — Кожна громада має жодних шансів, тоді це питання майбутньої адміністративно-територіальної реформи. Малі громади за певними принципами повинні об'єднатися в самодостатню, яка матиме свій бюджетний ресурс та інфраструктуру — соціальну, інженерну. Бюджетний кодекс повинен бути зорієнтований так, щоб місцеві громади отримали доходи для бюджету розвитку. І не лише за рахунок приватизації земель і нерухомості, а й з інших доходів.

— Уже березень, а Львівська облрада ще не схвалила бюджет розвитку.

— Це питання наступної сесії. Ще не отримали контрольні цифри субвенції з державного бюджету на соціально-економічний розвиток. В обласному бюджеті закладена попередня цифра — шість мільйонів гривень. Це дуже мало. Субвенція для Львівщини повинна бути близько 100 мільйонів гривень. Це відповідає кількості населення.

— Районні ради також не мають бюджетів розвитку?

— Деякі мають, але більшість очікує контрольної цифри з державного коштору. У тих, які наближені до великих міст, як, наприклад, Пустомитівська райрада, залишаються перехідні залишки. Динаміка попередніх років була значно краща. Ціни зросли. Земля, нерухомість мали відповідну ціну, за рахунок чого й формувалися бюджети розвитку. Останні два роки такого джерела немає.

— Пригадуєте, досвід Стрийщини. Акумулювали гроші з усього району і кожного року в одному з населених пунктів будували соціально-культурний центр. Будинок культури, дитсадок, магазин, пошту...

— Цей досвід має право на продовження. Але потрібна добра воля громад і авторитет керівника території. Та й законодавча база повинна бути стабільна. Сьогодні зберемо кошти і збудуємо об'єкти на одній території, а на другий рік — на іншій. Це довготривала програма розвитку. Але коли бюджетне законодавство часто змінюється — не найкраща умова для об'єднання людей та громад. Кожен думає про своє. Схожий досвід був на Жовківщині, Турківщині. Десять років тому за кошти районних, обласного та державного бюджетів, дуже багато зробили в депресивній Турці — у найвіддаленішому райцентрі Львівщини. За нинішніх умов ця формула не зможе спрацювати.

Розпочату розмову продовжує ще один депутат облради Олександр Ганущин. Він вважає, що останнім часом бюджетні проблеми в країні намагаються розв'язати шляхом адміністративно-територіальної реформи.

— Це не розв'язує проблеми бюджетної сфери. Наведу лише один приклад. В одному з районів Львівської області зібрали сільських голів і запитали: що треба зробити, щоб ліквідувати сільські ради і щоб люди нормально почувалися? Десять сільських голів сказали: зробіть у селі дороги і ми з чистою совістю здамо свої повноваження. Хто тоді має розв'язувати проблеми територій — питання залишається відкритим.

Відповідаючи на запитання «Голосу України», голова Львівської обласної ради Олег Панькевич заявив, що його найбільше дивує намагання центру перебрати на себе якнайбільше повноважень. Виявляється, в Києві краще знають, які дороги на Львівщині треба ремонтувати. Розпорядником коштів призначили «Автодор». Справді, чому ці повноваження не передати обласній раді?

Катастрофічна ситуація з бюджетом розвитку і в сільських радах. У Самбірському районі на пальцях однієї руки можна перелічити господарства, які ще засівають землю. Більшість земельних площ не обробляється. Звідки візьмуться кошти, коли в селі жодного підприємства? Дороги розбиті. Голови сільрад не проти об'єднання громад. Та що буде, коли об'єднається десять бідняків?

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Заступник голови Львівської облради Валерій П'ЯТАК:

«Жоден бюджет, ні малої громади, ні середньої, ні великої, не матиме розвитку доти, поки не створять сприятливі умови для приватної ініціативи. Бо доходи надходять від бізнесу та підприємництва. Якщо підприємець не буде платити податків, не впроваджуватиме цікавих проектів, жоден бюджет, ні державний, ні місцевий, не зможе забезпечити потреби громади».

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Голова Садковицької сільради Самбірського району Роман ГУЧА:

«Не лише об'єднання, а й створення умов для розвитку бізнесу й підприємництва може внести новий подих у розвиток громад. Будуть робота і прибутки — буде за що наводити порядок і планувати майбутнє наших сіл».

Мильні бульбашки соціального партнерства

Цивілізаційна модель взаємовідносин між державою, роботодавцями і найманими працівниками, виражена в ідеї соціального партнерства, спрацювала в Україні за принципом: якщо вас учили, це не значить, що ви навчилися, або «Примусь дурня Богу молитися, то він і лоба розіб'є».

Якщо говорити серйозно, то впродовж років трансформації з одного суспільного ладу в інший, а це вже 20 років, працюючий робітник постійно відчуває на собі тиск, перебуває в депресивно-тривожному стані. Оскільки він не знає, що з ним буде завтра, чи працюватиме за спеціальністю і чи працюватиме взагалі?

Вочевидь, що склалася ситуація, коли партнерство підмінене реальним тиском на працівника з боку роботодавця та нерідко і з боку держави. Держава залежно від урядової політики, а урядів за цей час змінилося вже більше десятка, здебільшого об'єднується в своїх діях з роботодавцями.

Здавалося б, інтереси працівника мали захистити професійні спілки. Але багаторічна практика показала, що профспілки у своїй діяльності лише формально зайняли нішу суб'єкта соціального партнерства, але, на жаль, по суті не виконують своєї основної ролі, а значить, відповідно не виправдовують соціального запиту суспільства.

Тут є об'єктивні та суб'єктивні причини. Такою об'єктивною причиною є те, що профспілки не мали напрацьованої практики обстоювання інтересів людини праці. За радянських часів, коли держава мала патерналістський характер функціонування, тобто батьківського піклування про усі категорії працюючих і непрацюючих громадян, профспілки відповідали за святкові демонстрації, розподіл санаторно-курортних путівок та формально контролювали розподіл житла. Арбітром у стосунках адміністрації з робітниками, якщо в них виникали конфліктні ситуації, виступала, як правило, партійна система.

З розвалом Радянського Союзу відбулися кардинальні зміни в суспільному ладі. Змінилися форми власності. Засоби виробництва від держави перейшли до рук приватного власника — роботодавця. Робітник почав продавати свою робочу силу вже не державі, а власнику підприємства, який встановлював свою ціну. Зрозуміло, що після катастрофічного падіння виробництва у 1993 році та зростання безробіття, яке і сьогодні, за оцінками Міжнародної організації праці, становить в Україні близько 10 відсотків, ціна робочої сили встановилася принизливо невисока. Така, що не дозволяє працюючому громадянину відчувати себе економічно вільним, вирішувати життєві завдання. А економічна свобода є чи не найважливішою складовою демократичного розвитку держави. Продаючи свою робочу силу, абсолютна більшість працівників у нашій країні не в змозі придбати собі житло, автомобіль, забезпечити свою сім'ю матеріально, виростити дітей, дати їм належну освіту. Переважна більшість українських сімей 70 відсотків своїх доходів витрачає на продукти харчування, що є ознакою бідності населення. Тобто спостерігається грубе порушення конституційних гарантій держави в частині права громадян на гідний рівень життя, пристойне житло, працю та належну її оплату. Середня заробітна плата в Україні коливається в межах двох тисяч гривень. Вчителі, лікарі, які мають вищу освіту, отримують нижче середньої оплати праці по країні або менше двірника у Києві. Власник засобів виробництва, переслідуючи інтерес отримання доходу, як правило, намагається підвищити ці доходи саме за рахунок низької ціни робочої сили.

Така ситуація, за якої відсутня рівновага між інтересами робітників і роботодавців, підриває соціальні основи держави, неминуче веде до соціального конфлікту.

Профспілки України поки що не освоїли практику реального захисту інтересів працюючих громадян, не змогли реалізувати політику співпраці в режимі соціального партнерства. Натомість, маємо дії, які інакше, як загравання із роботодавцями назвати неможливо. Ухвалений в першому читанні Трудовий кодекс є простою передачею роботодавцю права вирішувати все: встановлювати 12-годинний робочий день, правила внутрішнього трудового розпорядку, видавати накази, розпорядження, приймати рішення самостійно без участі профспілок, а значить, відмовитися від укладання колективних договорів. Роботодавець отримує право в односторонньому порядку, без будь-якої третьої сторони (профспілок або навіть суду) визначати особисту матеріальну відповідальність найманого працівника або групи працівників. І лише коли Союз жінок України «За майбутнє дітей» спільно із 21 громадською організацією звернулися до Голови Верховної Ради України, до всіх груп і фракцій, цей законопроект був знятий з розгляду в другому читанні. А після звернення до Президента України у грудні 2010 року проект Трудового кодексу було відкликано та відправлено на доопрацювання. І це не випадково. Так була продемонстрована роль громадськості у прийнятті доленосних законів.

Сьогодні у багатьох галузях економіки сформувалися альтернативні професійні спілки, що свідчить про недовіру кваліфікованих працівників своїм офіційним профспілковим «мужам». Маси трудящих не знають своїх формальних лідерів, не чують їхнього голосу за «мильним» інформаційним потоком, в якому немає місця людині — трудівнику інтелектуальної або виробничої сфери. Суспільство, зорієнтоване засобами масової інформації на святкове паразитичне буття, не бачить престижу праці, захисту тих, хто виробляє матеріальні блага.

Перебуваючи на профспілковій конференції в 2010 році на підприємстві «Криворіжсталь», з острахом спостерігала за поведінкою «власника», точніше, його наглядача (директора) і мужність профспілкового активу Ю. Бобченка, який констатував, що адміністрація робила все для того, щоб делегати на конференцію визначились адміністрацією заводу-власника, а не членами профспілки, які проводили збори у підрозділах. Бачила, як людей на підприємстві позбавляють права на охорону здоров'я, харчування. То це ще в цей період, коли не прийнято Трудовий кодекс. А чому все це так відбувається? Просто власник відчуває свою безкарність.

У 2005 році, коли мене призначили Головою ФДМУ, перше, що я зробила — видала наказ, яким було встановлено, щоб до складу комісій з підготовки до приватизації та по контролю за виконанням інвестиційних зобов'язань входили представники профспілок. Це був крок для того, щоб уже тоді розпочався діалог між власниками (роботодавцями) і профспілками. І це був механізм, який діє і сьогодні.

Знову-таки, згадую, як у 2006 році власник «Криворіжсталі» не хотів виконувати умови конкурсу — не підвищував зарплату, тоді на засіданні спірної комісії поруч зі мною був Ю. Бобченко — голова профкому і спільно ми перемогли, зарплату підняли. У 2007 році не хотіли виплачувати тринадцяту зарплату — і ФДМУ, і профспілки були єдині — знову перемогли. А коли в 2008 році Ю. Тимошенко дала доручення переглянути умови конкурсу по «Криворіжсталі» на користь власника, бо, бачите, криза (щоправда, тільки чомусь лише для Мітела), я відмовилася виконувати такі умови, то мене відсторонили. А у 2009 році умови конкурсу було переписано. Профспілки відсторонені від контролю за інвестзобов'язаннями. І коли в лютому 2010 року до мене звернулися жінки Кривого Рогу і я дізналася, що на підприємстві загинули люди, а кошти на техніку безпеки не виділяються в належному розмірі, що люди позбавляються головного соціального захисту — охорони праці, то я звернулася до суду і в судовому процесі зі мною спільно були три первинні профспілкові організації. На першому етапі ми перемогли. Вважаю — це відбулося тому, що діяли спільно. Нам слід повернути повноваження профспілок, прописані в умовах конкурсу, примусити власника виконувати інвестзобов'язання і на цьому прикладі продемонструвати нашу силу іншим власникам. Я впевнена, що профспілковий рух захистить людей праці, набуватиме об'єднуючого, консолідуючого характеру, тим більше, коли уряд України відкликав прийняті в першому читанні Житловий і Трудовий кодекси.

Звертаючись до досвіду розвинених демократичних країн, варто знати, що в більшості європейських країн вже в післявоєнний період саме за сприяння держави створюються національні соціально-економічні ради з представників об'єднань **підприємців, профспілок та держави**. В Італії у 1947 році утворено Національну раду економіки і праці. В Бельгії у 1948 році — Центральну економічну раду, а у 1952-му — Національну раду праці. В Голландії 1950 року сформована Економічна і соціальна рада, а пізніше — Рада з проблем праці. У Франції з 1958 року, Англії — з 1962 року діють Економічний і соціальний комітети.

Створена у 1919 році **Міжнародна організація праці** також відіграла роль свого роду каталізатора розвитку системи соціального партнерства. МОП напрацювала близько двох десятків конвенцій та рекомендацій, реалізація яких дала змогу багатьом країнам вибудувати свій механізм регулювання соціально-трудових відносин. Насамперед це Рекомендація № 92 (1951 р.) про добровільне примирення і арбітраж, Рекомендація № 113 (1960 р.) про консультації в галузевому і національному масштабі. Конвенція МОП № 144 і Рекомендація № 152 (1976 р.) про тристоронні консультації, Конвенція № 154 (1981 р.) про колективні переговори тощо.

Становленню нової системи регулювання соціально-трудових відносин в промислово розвинених країнах сприяв також розвиток у післявоєнний період інститутів громадянського суспільства, формування і розвиток демократичних процедур прийняття рішень і на рівні суспільства загалом, і на рівні окремих підприємств.

Отже, в світі капіталу склалося нове співвідношення сил між найманими робітниками та роботодавцями. Одночасно змінювалася і роль держави. Вона дедалі активніше втручалася в регулювання не тільки економічних, а і соціально-трудових відносин. У багатьох країнах Західної Європи і США під тиском профспілок отримало розвиток соціальне законодавство. В програмних документах багатьох політичних партій, а також конституціях трьох держав Західної Європи (в Основному Законі ФРН 1949 року, Конституції Франції 1958 року і Конституції Іспанії 1978 року) з'явився термін «соціальна держава», який є також нормою і Конституції України 1996 року.

Сьогодні завдяки зусиллям демократичного руху відбулися істотні зміни в соціальній і політичній структурах сучасного суспільства. На зміну класовим відносинам прийшли відносини між соціальними групами і прошарками, інтереси яких хоча і відрізняються, але не докорінним чином. У стратегічному плані ці інтереси співпадають і зв'язані зі збереженням і розвитком національного господарства, економіки.

Робітники і роботодавці зацікавлені в тому, щоб стабільно працювало підприємство і загалом економіка. Що стосується поточних інтересів, то вони можуть збігатися, а можуть і не збігатися. У разі, коли інтереси не збігаються, вони можуть бути узгоджені шляхом переговорів, через систему соціального партнерства, ключовим суб'єктом якого є профспілки.

Це найбільш приваблива і цивілізована форма регулювання соціально-трудових відносин, яка дає змогу перевести конфлікт класів у конфлікт між організаціями — профспілками і об'єднаннями роботодавців. У такому режимі формується **модель цивілізованого вирішення соціально-трудових конфліктів, де нема ні диктатури роботодавця**, ні диктатури пролетаріату, а є суспільний договір між робітником і роботодавцем на основі реалізації прав та інтересів.

Це важлива умова поступового набуття державою характеру соціальної, як визначено статтею 1 Конституції України.

Валентина СЕМЕНЮК-САМСОНЕНКО,
народний депутат України II-III-IV-V скликань, голова Союзу жінок України «За майбутнє дітей».

АКТУАЛЬНО

Кредити брали на невигідних умовах

3 березня Верховна Рада, на превеликий жаль, не підтримала проект зареєстрованої мною постанови про розгляд у стінах парламенту питання щодо боргових зобов'язань України.

Кажу «на превеликий жаль», тому що ситуація із зовнішніми боргами в Україні є катастрофічною.

За даними Міністерства фінансів, загальна сума державного та гарантованого державою боргу наприкінці минулого року становила майже 55 мільярдів доларів США, або понад 432 млрд. грн. До того ж кредити бралися на невигідних умовах, під високий відсоток і в більшості випадків на короткий проміжок часу, тому головна небезпека — у витратах на їх обслуговування, які разом із необхідною дотацією Пенсійному фондові все більше наближають до загального обсягу витратної частини державного бюджету.

На сьогодні з державними боргами в країні склалася така ситуація, що кожна українська родина має сплатити в рахунок їх відшкодування по кілька тисяч доларів.

Тому я й пропонував провести у травні парламентські слухання, які мали б відповісти на запитання — як нам уникнути боргової ями. Втім, парламентська більшість не підтримала цю ініціативу.

Але найприкріше те, що проект постанови не підтримали й депутати фракції Юлії Тимошенко.

Здається, дивна ситуація — опозиційна лідерка, яка щодня декларує своє уболівання за долю України, наказує своїм депутатам не голосувати за розгляд у парламенті вкрай важливого для майбутнього України питання.

Утім, пояснення цьому факту дуже просте — наша країна відновила масові державні запозичення саме в ті часи, коли керівництво урядом здійснювала Юлія Тимошенко. У 2009 році державні запозичення становили 121 млрд. грн.

Торік, вже за урядування Азарова, державні запозичення були майже 100 млрд. грн.

Отже, і уряд Тимошенко, і нинішній уряд Азарова несуть солідарну відповідальність за те, що Україна в боргах, як у шовках, і не здатна за ними розрахуватися.

Лише цим фактом і пояснюється відмова фракції БЮТ і регіоналів обговорювати в парламенті питання надмірних державних боргів.

Тимошенко і Янукович — антагоністи у боротьбі за владу — швидко знайшли спільну мову, коли йдеться про ігнорування державних інтересів. Я вважаю таку поведінку політиків абсолютно безвідповідальною.

Україна, фактично, втратила економічну незалежність, унаслідок чого постала загроза втрати незалежності державної. Саме парламент чи хоча б опозиційні депутати мали б реагувати на ці загрози.

На превеликий жаль, нині цього не сталося. Голова Верховної Ради Володимир Литвин, який чи не найбільше на словах любить Україну, на ділі сьогодні зробив усе, аби заблокувати розгляд цього питання в парламенті. Ті, хто справді люблять Україну й дбають про її майбутнє, так не чинять. Справжні патріоти намагаються вирішувати проблеми, а не перекладають їх на плечі нащадків.

Бо 55 мільярдів доларів, які винна усім Україна, необхідно повертати. Чи то землею — як планує нинішня влада, чи то урізавши до краю фінансування медицини, освіти тощо.

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України.

Причина розпилення червоного шламу в Миколаївській області — недоробка проекту шламосховища глиноземного заводу, *заявив директор заводу Юрій Овчинников*

У Республіканському комітеті АРК з охорони природного середовища презентовано проект «Посилені економічні та правові інструменти для збереження степової біорізноманітності, адаптації до змін клімату і їх пом'якшення (Степова біорізноманітність)», *повідомляє наш власкор Георгій Вервес*

Довкілля стоїть на перешкоді «державникам від будівництва»?

17 лютого 2011 року 269 народних депутатів із 426 зареєстрованих у залі підтримали нову редакцію (з поправками, запропонованими Президентом) Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності». Закон про регулювання містобудівної діяльності, розроблений урядом, був прийнятий Верховною Радою 13 січня і направлений Президентові. Проти проголосованого у Верховній Раді закону активно протестували не байдужі до долі України політики, представники місцевого самоврядування та й загалом — уся свідома громадськість. Редакція закону від 13 січня 2011 р. фактично ліквідовувала громадські слухання у питаннях забудови, істотно звужувала функції самоврядування, скасовувала цілу низку експертиз у будівельній діяльності, в тому числі й екологічну. І все це — на користь будівельним магнатам. Під тиском громадськості Президент 3 лютого застосував право вето стосовно цього закону і повернув його до Верховної Ради зі своїми пропозиціями.

У президентських пропозиціях **до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» констатується той факт,** що закон, який надійшов на підпис, у запропонованій редакції не вирішує завдань стосовно збалансованості інтересів суб'єктів містобудування, а в окремих випадках прямо порушує гарантовані Конституцією України права громадян, місцевого самоврядування. Виходячи з цього, Президент запропонував внести поправки щодо збереження процедури громадських слухань, повноважень місцевого самоврядування тощо. Ці поправки складають враження якихось напівзаходів, що, втім, не порушують цілісну ідеологію лобіювання інтересів великих забудовників за рахунок інтересів громад, яка закладена в даному законі. Але ще більш не пощастило правам громадян на екологічну безпеку. Незважаючи на тривожні відкриті листи низки громадських природоохоронних організацій, заяви експертів та політиків, Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» ліквідовано обов'язкову екологічну експертизу в процесі законотворчої, інвестиційної, управлінської, господарської та іншої діяльності, що впливає на стан навколишнього природного середовища. І це є прямим порушенням ст. 16 Конституції України, в якій зазначено, що забезпечення екологічної безпеки та підтримання екологічної рівноваги на території України, збереження генофонду українського народу є обов'язком держави.

Виходить, що нинішня влада знімає із себе конституційні обов'язки стосовно забезпечення екологічної безпеки громадян, відкидаючи Україну на десятиліття назад і ставлячи під сумнів повноцінне майбутнє наступних поколінь українців. Адже зазначені в законі норми стосуються не лише містобудівної діяльності, яку регулює новоприйнятий закон, а й інших сфер, оскільки даним законом скасовується цілий ряд норм природоохоронного законодавства.

«Державники від будівництва» вирішили вилучити пункт «б» статті 27 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», у зв'язку з чим з об'єктів екологічної експертизи (а заразом санітарно-епідеміологічної і низки інших безпекових експертиз) виключено техніко-економічні обґрунтування і розрахунки, проекти на будівництво і реконструкцію (розширення, технічне переозброєння) підприємств та інших об'єктів, що можуть негативно впливати на стан навколишнього природного середовища незалежно від форм власності та підпорядкування, в тому числі військового призначення. Також екологічною експертизою наразі не може бути встановлення відповідності передпроектних, передпланових, проектних та інших рішень вимогам законодавства про охорону навколишнього природного середовища, оскільки виключено пункт «б» статті 28 цього ж закону. Аналогічні зміни внесені до Закону України «Про екологічну експертизу». Так, згідно з прийнятими змінами, екологічній експертизі більше не підлягають схеми генеральних планів промислових вузлів, схеми розміщення підприємств у промислових вузлах і районах, схеми впорядкування промислової забудови, інвестиційні проекти, техніко-економічні обґрунтування і розрахунки, проекти та робочі проекти на будівництво нових і розширення, реконструкцію, технічне переозброєння діючих підприємств. Тут можна продовжувати наводити ще цілу низку новацій, які вже в найближчому майбутньому, безумовно, погіршать екологічну ситуацію в країні, але ідеологія нового закону цілком зрозуміла з вищенаведеного.

Натомість Президент пропонує «внести в місячний строк із дня опублікування цього закону до Верховної Ради України проект закону щодо персоніфікації відповідальності за негативні наслідки, спричинені допущеними порушеннями будівельних норм, стандартів і правил у процесі проектування, експертизи проектів та будівництва об'єктів містобудування». Звісно, економічні та кримінальні санкції за завдання шкоди навколишньому середовищу необхідні для реалізації одного з ключових принципів міжнародного екологічного права — «забруднювач платить», але впровадження таких санкцій жодним чином не виправдовує скасування упереджувальних заходів. Адже, згідно із Законом України «Про екологічну експертизу», метою екологічної експертизи є запобігання негативному впливу антропогенної діяльності на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людей, а також оцінка ступеня екологічної безпеки господарської діяльності та екологічної ситуації на окремих територіях і об'єктах. Тобто, екологічною експертизою забезпечується реалізація основного принципу природоохоронної політики — принципу запобігання.

Та й з правовою логікою щось не складається — слід було б спершу прийняти закон «щодо персоніфікації відповідальності за негативні наслідки», а потім уже й закон про регулювання містобудівної діяльності. Та чомусь вирішили зробити навпаки. А якщо проект закону від Кабміну не набере голосів у Верховній Раді, як і законодавство про боротьбу з корупцією? Мабуть, такі питання мало хвилюють владу.

Слід зауважити, що базовим у згаданих міжнародних документах є принцип, відповідно до якого діяльності, яка може завдати шкоди природі, передує попередня оцінка шкідливих наслідків. Адже мало сенсу в тому, щоб когось персонально покарати за негативні наслідки, які вже настали і вразили навколишнє середовище та громадян. Сенс у тому, щоб попередити такі наслідки. Навряд чи персональні санкції, застосовані проти ініціаторів будівництва шкідливого промислового комплексу, повернуть до життя, наприклад, знищений унаслідок діяльності підприємства певний ареал флори чи фауни. Завдання держави — вживати превентивних заходів, а не чекати незворотних наслідків, особливо це стосується екологічної сфери.

Держава повинна змусити забудовника закладати в кошторис витрат заходи з охорони навколишнього середовища, а не залишати це на розсуд забудовників, які прагнуть максимального короткострокового прибутку. Якщо держава оцінює лише постфактум шкоду навколишньому середовищу, то це обмежений згубний підхід. Також слід пам'ятати, що часто шкідливі речовини накопичуючись роками й лише через тривалий термін спричиняють кумулятивний ефект, якому можливо було б запобігти в разі проведення попередньої екологічної експертизи. Варто також зауважити, що не лише шкода довколишньому середовищу, а й вартість його охорони повинна розглядатися перспективно. Адже без екологічної експертизи проекту промислового об'єкта, вже після його введення в експлуатацію, ми можемо зіткнутися із проблемою, на ліквідацію якої необхідний тривалий час (наприклад, побудова очисних споруд), тоді як екологічна експертиза посприяла б закладенню в кошторис будівництва об'єкта необхідні витрати на охорону навколишнього середовища.

Заходи з охорони навколишнього середовища, безумовно, повинні мати превентивний характер. У цьому контексті природоохоронні та економічні стандарти, що розробляються і затверджуються Міжнародною організацією зі стандартизації, ґрунтуються на однакових принципах — акцент ставиться на попередженні проблеми, а не на виявленні дефектів. Саме цей принцип лежить в основі екологічного права Європейського Союзу і міститься в Угоді про заснування ЄС. На реалізацію цього принципу Європейською комісією розроблено низку рекомендацій ще в 2000 році.

У цьому контексті нормотворчість «державників від будівництва» може позбавити Україну європейських перспектив (звісно, якщо європейський вибір — це не пуста декларація—балаканина чинної влади), заблокувавши можливості виконати низку міжнародних зобов'язань, насамперед щодо підготовки Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

І що ж ми матимемо в обмін на погіршення екологічної ситуації та проблеми з євроінтеграційними перспективами? Як стверджують у Мінрегіонбуді: закон передбачає удосконалення всіх етапів містобудівної діяльності — від планувальної документації до введення в експлуатацію завершеного об'єкта. Зменшення кількості дозвільних і погоджувальних процедур, скорочення часу їх проходження та переліку необхідних документів, що випливає із зазначеного закону, як прогнозують фахівці Мінрегіонбуду, покращить умови ведення бізнесу, сприятиме притоку інвестицій у будівельну галузь, що, в свою чергу, дасть поштовх розвитку будівництва, зокрема, житлового. Також у Кабміні сподіваються, що новий механізм викорінить дев'яносто відсотків корупції. Відтак нове житло подешевшає щонайменше на третину. Саме стільки, за підрахунками урядовців, нині будівельникам коштують хабарі.

Звісно, важко не погодитися з тим, що господарська діяльність в Україні вкрай зарегульована, але скорочення часу проходження дозвільних процедур повинно мати на увазі не ліквідацію самої процедури, а отже, й державного та громадського контролю, а її оптимізацію. Наприклад, у Німеччині існує процедура отримання дозволу на реалізацію проекту з суворими екологічними вимогами, і це не заважає ефективному веденню будівництва.

Насправді ліквідація низки експертиз — не механізм викорененння корупції, а банальний перерозподіл корупційних фінансових потоків на користь профільних державних органів і на шкоду, в даному випадку, навколишньому середовищу в Україні. Швидше за все, не наближеним до влади будівельникам і не варто розраховувати на значне скорочення витрат на хабарі. Платити доведеться більше, хоча й, слід визнати, меншій кількості чиновників, адже новий закон, схоже, написаний «державниками від будівництва» на замовлення «будівничих від влади».

Найефективніший спосіб подолати корупцію — зробити дозвільні процедури відкритими, залучити до експертизи громадські організації, надати процедурі прозорості та підконтрольності з боку громадськості. Але натомість влада вирішила просто перерозподілити корупційні потоки, роблячи свої дозвільні процедури ще закритішими. Влада керується принципом: немає людини, немає проблеми. Влада намагається нав'язати громадянам хибну, але вигідну їй позицію: немає контролю за дотриманням екологічних норм — немає корупції. І в результаті такої нехитрої боротьби з корупцією, так би мовити, «крайньою» лишається екологія. Якщо керуватися такою логікою, то слід скасувати всі норми, щоб подолати корупцію. Це логіка слабкої влади або ж влади, яка насправді не має наміру корупцію долати, а більше того — на неї опирається.

Отже, підсумовуючи, слід наголосити, що **для спрощення погоджувальних процедур будівельникам слід не скасовувати екологічну експертизу, а знищити корупцію в дозвільних інстанціях.** Нинішня влада традиційно закриває очі на причини проблем. Влада бажає контролювати все самостійно — без громадськості й без експертиз: якщо погоджуєш із владою проект, то будуй усе, що завгодно, де завгодно і з чого завгодно. Якщо ти не подобаєшся владі — то тобі просто відмовляють без пояснення причин або ж з причин надуманих. Проблема — не в необхідності дотримання екологічних та інших норм, а в корупції. Влада займається окозамилюванням, від якого в майбутньому постраждає екологія.

До речі, нова редакція закону робить необов'язковою не тільки екологічну експертизу, а й археологічну. Це яскраво символізує сутність та налаштованість чинної влади — її не цікавить ані минуле українського народу, ані його майбутнє, її цікавить виключно швидкий прибуток, а «після нас — хоч потоп».

Але, можливо, це якась помилка? Якщо так, то лише повторне ветування Президентом прийнятого 17 лютого 2011 р. Верховною Радою Закону «Про регулювання містобудівної діяльності» змінить обличчя влади в очах громадськості. Чи, може, насправді влада заслабка для справжніх реформ?

Анатолій СЕМИНОГА,

голова Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

☞ ДОВІДКОВО

Міжнародно-правова охорона навколишнього середовища спирається на загальновизнані принципи міжнародного права. Міжнародно-правові принципи охорони навколишнього середовища випрацювані спільними зусиллями країн-членів міжнародного співтовариства, міжнародними організаціями та конференціями. Ці принципи викладені в окремих рішеннях Генеральної Асамблеї ООН, рішеннях Стокгольмської конференції ООН стосовно навколишнього середовища, Підсумковому акті Наради із безпеки і співробітництва у Європі (Гельсінкі, 1975 р.), Всесвітній хартії природи, рішеннях Міжнародної конференції ООН з навколишнього середовища і розвитку (Ріо-де-Жанейро, 1992 р.) та інших.

☞ ДО РЕЧІ

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» в редакції від 17 лютого 2011 р. суперечить ряду положень Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті, ратифікованої у 1999 р., та Конвенції про доступ до інформації, участі громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська конвенція), ратифікованої Україною у 1998 р., оскільки залишаються неврегульованими питання оцінки впливу на навколишнє природне середовище (ОВНС) та участі громадськості в процесі прийняття рішень, зокрема, в ОВНС.

«Не той тепер Миргород, Хорол-річка не та...»

75 малих річок на Полтавщині треба відновлювати, розчищати та впорядковувати

ВЕЛИКІ ПРОБЛЕМИ МАЛИХ РІЧОК

Проблема забруднення блакитних артерій Полтавщини з кожним роком загострюється. У найгіршому становищі опинилися малі річки, які є пуповиною великих водних артерій. Навкруги них, як гриби, ростуть дачні кооперативи. Будівельне, господарське сміття, відходи життєдіяльності забруднюють береги і воду. Вирубування дерев на берегах річок призводить до зсуву землі, що спричиняє замулення. Окрім того, до водоймищ потрапляють нітрати з полів.

Люди, що мешкають поблизу таких річок, у період спекотних днів дихають випаровуваннями забрудненої води. Крім того, через підземні річки забруднена вода потрапляє в колодязі.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в обласному виробничому управлінні «Полтававодгосп», із 146 річок, які протікають територією області, половина потребує очищення та впорядкування. А це — 3800 кілометрів їхніх русел. А про відновлення водного наповнення ставків та малих озер годі й казати. Щоправда, за рахунок обласного бюджету та інших природоохоронних програм, які фінансує держава, вдається зібрати більше коштів для утримання водогосподарського комплексу Полтавщини. Але їх все одно катастрофічно не вистачає. А можливо, й використовуються вони нераціонально. Утім, це вже інша тема, а проблеми річок, особливо малих, залишаються і поглиблюються. На відміну від самих річок.

Що сталося з Оріллю?

Кілька років тому забили на сполох у Нехворощі Новосанжарського району. Тут протікає чудова річка Оріль. Її вважають однією з найчистіших на Лівобережжі, адже цій річечці пощастило «оминути» великі міста. Але раптом річка... зникла на очах. Місцеві мешканці тоді звернулися по допомогу до «Голосу України»: допоможіть розібратися, що ж сталося з Оріллю?

З'ясувалося таке. На початку 70-х поблизу річки розгорнулося грандіозне будівництво каналу Дніпро—Донбас. Спроектували його так, що прямий, наче дошка, канал, саме в районі Нехворощі «зачіпав» русло Орілі. Ось тоді річку трохи «посунули», і вже далі за Нехворощею потекла вона не своїм звичним шляхом, а... дренажним каналом. А в одному місці її «прогнали» через величезні труби, спорудивши там дамбу. Здавалося, з часом річка, до того звикла. А місцева молодь навіть перетворила дамбу на одне з найулюбленіших місць відпочинку, адже тут утворилося щось на зразок рукотворного водоспаду. Та час від часу річка таки обурювалась забаганкам людини, однак нагадувала про свої колишні права весняними повенями дедалі рідше. Води в ній помітно поменшало...

— Якось весною мене стурбували крики птахів, — розповідав ветеран праці Костянтин Подріз — людина, яка все життя прожила на березі Орелі і ледь не з власного городу рушала човном рибалити. — Підійшов до берега, а там мої лиски «плачуть» (сам хоч і мисливець, але поруч із домом ніколи не полював, вважаючи цих птахів своїми). Бачу, вода від берега раптом відійшла, а в цих бідолах гнізда високо над водою опинилися. Вони плавають-плавають, скиглять, а гнізд своїх знайти не можуть! Аж не по собі якось стало...

Спершу подумали в селі, що звичайна рання спека. Але річка «худла» щодень. Тоді група місцевих «слідопитів» вирішила дослідити місцевість: куди ж «дівається» Оріль? Розгадку знайшли неподалік села. В одному із важкодоступних місць повноводна весною річка «прорила» на повороті спершу невеличкий потічок, а потім... Одне слово, прорвала таки Оріль відведені їй штучні береги й пішла поплива по луках...

Різке обміління призвело до того, що за дуже короткий термін тут порушилася рівновага у всій природній системі життя. На суходолі залишилася ікра, яку відкладала на мілководді риба під час нересту. Комарі, яких тут було безліч, зникли. Без цього корму щезли жаби, ластівки, стрижі. Відлетіли чаплі та інші птахи, які полювали на жаб...

Була колись Тарапунька

Цю річечку, що з давніх давен протікала Полтавою, прославив відомий наш гуморист Юрій Тимошенко, який вирішив узяти цю справді смішну назву своїм сценічним псевдонімом. Відтоді про Тарапуньку-артиста дізнався весь Радянський Союз, а от сама Тарапунька — найбільша з п'яти малих річок Полтави — весь цей час занепадала. І якщо сьогодні хтось із гостей міста спробує її знайти, то не всі місцеві жителі навіть зможуть показати... Тарапуньку, й справді, деінде можна не побачити, адже місцями річечку загнали в... труби. Але й «на волі» вона має вигляд не кращий.

Південна частина річки Тарапуньки, що протікає поблизу вулиці Панфілова, забруднена передусім побутовими відходами, які скидає місцеве населення. Раніше, в 50-ті роки минулого століття, воду з неї пили та купалися в ній. Нині — це заросла чагарниками, деревами та забруднена сміттям притока Ворскли.

За даними інспекції з контролю за благоустроєм, екологічним і санітарним станом Полтави, прибережні захисні смуги по обидва береги за параметрами мають бути довжиною 25 метрів від води по всій протяжності річки в межах наявної забудови. Тобто будь-які будівлі від берегів Тарапуньки мають бути розташовані бодай як за два десятки метрів. Натомість біля її берегів упритул розмістилися гаражний кооператив та приватні будинки. Вона протікає дворами і садибами, її засмічують побутовим та городнім сміттям, а далі цей бруд потрапляє до Ворскли.

Кілька разів лише протягом останнього часу різні екологічні організації пробували «облагородити» Тарапуньку. Волонтери час від часу «прочісували» береги, збирали сміття... Та все поверталося на круги своя.

Бажаючих багато, а грошей немає

Як повідомив начальник державного управління охорони навколишнього природного середовища в області Ігор Піддубний, за два останні роки з фонду охорони навколишнього природного середовища області на розчищення річок виділено близько чотирьох мільйонів гривень, які повністю освоєно. Зважаючи на чималу вартість екологічних робіт, на річках Псел, Удай, Хорол, Вільхова Говтва, Котельва, Орешня, Свинківка, Многа, Кобелячок було розчищено лише окремі ділянки. Саме тому постає питання про продовження реалізації проектних завдань.

Однак знову... кошти, кошти... Обсяг фонду охорони навколишнього природного середовища області щороку не перевищує 11—12 мільйонів гривень, а різних запитів щодо тих чи інших екологічних проблем, що потребують негайного розв'язання, надходить у кілька разів більше! Торік, наприклад, «бажана» сума становила 48,5 мільйона гривень.

Вітається те, коли із фінансуванням з обласного бюджету надходять гроші з району, спонсорські. Майже 50 на 50 відсотків фінансується розчищення річки у Великій Кручі Пирятинського району. Там підприємство, яке має готель, свій пляж, бере на себе велику частку з виконання робіт.

Торік селищний голова Нових Санжар Андрій Река ініціював очищення однієї з двох річок, які протікають територією селища. Він має намір розчистити річку Ворону. Андрій Река вважає, що без місцевої допомоги тут не впоратися, адже великою мірою «нинішній її стан на совісті місцевих жителів», які захаращують береги побутовим сміттям. Слід очистити береги і від надмірної кількості дерев. Утілення цього задуму в життя стане, за словами Андрія Реки, в чималеньку суму: розчищення відрізку довжиною у два кілометри в межах селища коштуватиме 2 мільйони 60 тисяч гривень.

Депутат обласної ради Анатолій Шкарбан, який за минулої каденції очолював комісію облради з питань екології та раціонального природокористування, так прокоментував ситуацію:

— Щодо розчищення річок, то це той напрям, який обласна рада цілком підтримує. Шкода тільки, що інколи під екологічною темою приховується, м'яко кажучи, неефективне використання коштів. На жаль, такі приклади були в Пирятині. Але там, де влада ставиться уважно до процесу, відбувається поліпшення не лише екологічного стану, а й соціальної сфери, адже створюються нові місця відпочинку. Тобто напрям роботи з розчищення річок правильний. Однак, якщо місцеві керівники оголосять про намір розпочати такі роботи на їхній території, цього буде замало. Ми беремо на розгляд документи, коли є проектно-кошторисна документація. Виготовляється вона за рахунок місцевих бюджетів. Якщо сьогодні Новосанжарська селищна рада може виділити 60 тисяч гривень для виготовлення проекту — ми будемо раді, що ці кошти спрямовано на екологію. Тільки після цього можна обговорювати вартість об'єкта загалом і які кошти надходитимуть у той, чи інший період. На рік на розчищення конкретного об'єкта ми виділяємо 300 тисяч гривень.

Нині мало не єдиним «діючим» в області проектом залишається, розчистка і відновлення водності річки Котельва в межах райцентру Котельва. Роботи розпочали торік восени. Здійснюються вони коштом обласного фонду охорони навколишнього природного середовища. Тож є надія, що проект буде реалізовано. Загальна кошторисна вартість робіт становить 1564 тисячі гривень. До кінця 2010 року освоєно 300 тисяч гривень.

Утім, депутати сподіваються, що розчищення річок і надалі залишатиметься одним із основних напрямів фінансування фонду. Адже останніми роками має місце погіршення стану річок: замулення русел, обміління, заболочення прилеглої території. Відтак порятунок річок має екологічний, соціальний та економічний ефект — це збереження довкілля, створення зон відпочинку, розвиток туристичної інфраструктури області.

Замість епілогу

...Не так давно довелося побувати в Німеччині, де знайомилися і з досвідом розв'язання екологічних проблем. Там є цікава програма ренатуралізації річок. Їх де-не-де ніби вписують в уже наявний міський ландшафт. Будуються штучні пороги, з'являються нові плеса й чорториї. Інакше кажучи, із натуральних матеріалів створюється річище, яке свого часу було знищено. І містом тече жива річка. Бідна (в матеріальному сенсі) Україна, зрозуміло, не може дозволити собі таких витрат, але ми, дружно взявшись, ще здатні змінити громадську свідомість. Кілька десятиліть тому Рейн називали стічною канавою Європи. Сьогодні тут можна побачити навіть таку примхливу рибу, як лосось. Невже нам несила врятувати свої річки?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

На знімку: ранок на Говтві.
Фото автора.

У НОМЕР

ЛУГАНСЬК

Очищення шахтних вод по-японськи

Водопостачання завжди було головною турботою і проблемою шахтарського Свердловська, а останніми роками ситуація загострилася й потребує негайного вирішення.

Причина — аварійний стан ділянки водоводу «Молодогвардійськ—Свердловськ», Володарського водоводу (довжина 16 кілометрів), а також відсутність коштів на їхній ремонт і відновлення. За минулі 12 років місцева влада докладала чимало зусиль для пошуку інвестицій для цих цілей, однак домогтися позитивного результату не вдавалося. Як уважає перший заступник міського голови Михайло Слєсарєв, з урахуванням особливостей регіону найперспективнішим джерелом у місті та районі є шахтна вода. Втілити ідею її опріснення місцева влада намагається з 1999 року. Річ у тім, що в цьому регіоні свого часу було закрито п'ять шахт, одна з яких — імені Войкова — приймає всю воду з нині працюючих шахт «Червоний партизан» та імені Свердлова. За добу в річку скидається понад 11 тисяч метрів кубічних шахтної води. Чи можна її поставити на службу людині?

У ті роки народний депутат Олександр Єфремов, що очолював область, зацікавився й підтримав ідею свердловчан. Розроблений інститутом «Луганськдіпрошахт» пілотний проект «Будівництво очисних споруд з очищення шахтних вод шахти імені П.Л. Войкова м. Свердловськ» проектною вартістю 67 мільйонів гривень давав можливість місту отримати очищеної води питної якості в кількості 11,4 тисячі метрів кубічних на добу, тобто забезпечити 100-відсоткову потребу Свердловська. У 2004—2006 роках у цьому напрямі було освоєно 2,9 мільйона гривень. Однак у 2007 році роботи зупинили через припинення фінансування. Через два роки Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко зацікавилася проектом очищення шахтних вод у Свердловську й підписала відповідний наказ із виділенням під проект частини грошей з кіотських «зелених інвестицій».

У результаті ДП «Центр альтернативних видів палива», створений при Мінвуглепромі, замовив коригування програми. Тепер ідеться про японську технологію. Сьогодні фахівці компанії «Марубені» постійно навідуються до Свердловська для вивчення умов. Справа за малим. Національним агентством екологічних інвестицій України при Кабінеті Міністрів України в лютому-березні 2011 року буде проведено тендер, а в березні-квітні почнеться практична реалізація проекту. Головне, каже Михайло Слєсарєв, що вже визначено джерело фінансування. Ідеться про кошти, отримані від реалізації українських квот у рамках дії Кіотського протоколу. Так, ті-таки скандально нашумілі «зелені інвестиції». До речі, майбутню очищену воду в побуті вже стали називати «японською».

Алла АНТІПОВА.

СЕВАСТОПОЛЬ

Ставрида стане «золотою рибкою»

Капітан судна «Григолеті» (порт приписки — Іллічівськ) вирішив не пускати на борт інспекторів Бахчисарайського територіального відділу Східно-Чорноморського управління рибоохорони.

Офіційна причина відмови: «закритий кордон». Коли до інспекторів рибоохорони долучилися прикордонники, з'ясувалося, що небажання капітана спілкуватися з перевіряльниками має вагомі підстави: у трюмах перебувало майже півтонни ставриди, з якої половина — так звана штрафна, тобто молодь (припустима пропорція прилову молоді цієї чорноморської риби — не більш як п'ята частина).

За фактом порушення складено адмінпротокол. Коли органи рибоохорони підрахують завданий збиток, правоохоронці визначаться із покаранням.

Микола МАГДИЧ.

Міністр юстиції Олександр Лавринович відповідним наказом скасував необхідність застосування голографічних захисних елементів на документах системи органів юстиції, *повідомляє прес-служба Мін'юсту*

Антимонопольний комітет України завершить розслідування відносно безакцизного імпорту компанією «Лівела» нафтопродуктів до кінця березня 2011 року, *повідомив перший заступник голови АМКУ Юрій КРАВЧЕНКО*

Міліцейська академія була і залишається лідером

ІНТЕРВ'Ю З ПРИВОДУ

Букет зловживань при ліцензуванні та акредитації, факти корупції та використання курсантів на сільгоспроботах під час навчального процесу виявили в Державному університеті внутрішніх справ (Дніпропетровськ). Генпрокуратура порушила кримінальну справу відносно ректора, проректора ДУВС і декана Криворізької філії.

Порушеннями у сфері освіти останнім часом нікого не здивуєш, але нехтування законів у вузі, який готує правознавців...

На таке потрібні неабияка мужність і відвага...

...Цей скандал я мимоволі згадав у стінах Національної академії внутрішніх справ. У цьому закладі така НП неможлива. Як неможливі його комерціалізація, гонитва за прибутком, що характерно для окремих університетів, які лежать під гучними іменами правників.

У НАВС дух інший. Тут методи і принципи підготовки професіоналів закладені ще в 1921-му, коли у Харкові заснували курси червоних міліціонерів. З них, власне, і почалася історія академії, яка, зберігаючи та примножуючи традиції, стала не лише флагманом відомчої освіти, а й одним із провідних у державі вищим навчальним закладом (ВНЗ) юридичного спрямування.

Про минуле НАВС та її сьогодення нашому спеціальному кореспонденту розповідає ректор академії Валентин КОВАЛЕНКО *(на знімку)*.

— Отже, пане генерал-лейтенанте, усе починалося з курсів...

— Разом із харківськими установами вони передислокувалися до Києва-столиці в 1925-му. Не раз змінювались назва і статус, а у 1958 році заклад став вищим. З 1968-го — відома в колишньому Союзі Київська вища школа МВС. Потім вона була академією, національним університетом, нинішню назву носить з серпня 2010-го. Тільки за роки незалежності ми підготували понад 50 тисяч фахівців.

ДО РЕЧІ

За всеукраїнським рейтингом ВНЗ юридичного профілю НАВС торік визнано переможцем у номінації «Кращий вищий юридичний навчальний заклад правоохоронного спрямування», а також кращою як профільний ВНЗ з підготовки фахівців за напрямом «Право» та кращим ВНЗ з підготовки фахівців за напрямом «Право».

— Яких спеціалістів готує ваш навчально-науково-практичний комплекс МВС України?

— Передусім фахівців для підрозділів карного розшуку, боротьби з економічною злочинністю, незаконним обігом наркотиків, кримінальної міліції у справах дітей, громадської безпеки, а також слідчих, експертів, психологів, офіцерів внутрішніх справ. У нас проходять перепідготовку та підвищення кваліфікації працівники ОВС і держслужбовці; готуємо наукові, науково-педагогічні та управлінські кадри.

— На подив професіоналів, ви більше не готуватимете експертів, хоча в країні нема жодного закладу, який випускав би цих вкрай потрібних фахівців. А які нові професії можна у вас здобути?

— Щодо експертів ви маєте рацію — набір на їхнє навчання ми, на жаль, уже не ведемо. А вони, до речі, вельми затребувані — із 900 випускників лише три відсотки працевлаштувались не за фахом. Питання — хто замінить тих, що підуть у відставку — не до мене. Із нових направлень варто зупинитися на спеціальності «Протидія кіберзлочинності». Бажаючих на неї було 700, відібрали 40 курсантів. Тих, хто найкраще знається на комп'ютерах, вільно володіє іноземними мовами.

Інший напрямок — підготовка фахівців для пенітенціарної системи. Набрали дві групи, хоча в змозі випускати 200, було б замовлення і гроші під нього.

Нещодавно відкрили курси для даішників, пепеесників, спецназівців, які працюватимуть під час Євро-2012. Маємо підготувати 900 погононосіїв столичного та інших регіонів. Хочу відзначити активне сприяння цій справі з боку керівників міліції Києва (Олексій Крикун) і області (Костянтин Собко).

— Вищий навчальний заклад без науки — не абстракція. Які здобутки має академія останнім часом, якими науковими школами може похвалитися?

— За дорученням МВС та на замовлення галузевих служб, науковцями спеціалізованих кафедр і профільних лабораторій академії передано для впровадження понад 100 наукових розробок та результатів експрес-досліджень з актуальних питань вдосконалення оперативно-службової діяльності ОВС, протидії злочинності, зміцнення законності та недопущення правопорушень серед особового складу тощо.

Крім того, на прохання профільних комітетів Верховної Ради, інших органів державної влади, фахівцями академії постійно проводяться наукові експертизи проектів законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів.

Важливим сектором наукової діяльності академії є захист інтелектуальної власності та розвиток інноваційної діяльності. За останні три роки фахівці академії запатентували понад 40 сучасних приладів і технологій у галузі спеціальної та криміналістичної техніки, серед яких окремі розроблені методики не мають аналогів у світі.

Загалом протягом 2010 року науковцями академії виконано 159 науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, видано 95 підручників, посібників, монографій, заклад випускає вісім періодичних наукових видань.

Зазначте, до наукових досліджень активно залучаються курсанти, слухачі, студенти (діє 70 гуртків). В академії успішно розвиваються вісім наукових шкіл. Останніми роками започатковано п'ять нових.

ДОВІДКОВО

У НАВС функціонують докторантура та ад'юнктура, 6 навчально-наукових інститутів, 3 самостійні факультети, юридичний ліцей, 9 наукових лабораторій, 12 регіональних та підготовче відділення.

Усі курсанти забезпечені триразовим харчуванням, формою, гуртожитком.

Яскравим показником діяльності наукових шкіл є продукція, що набуває всеукраїнського визнання та бере участь у відомчих та міжвузівських конкурсах на краще юридичне видання. Лише в 2010 році учасниками та переможцями стали чимало праць фахівців академії.

— Ваших випускників залюбки беруть буквально у всі правоохоронні органи, податкову, митну, пенітенціарну службу, в юрфірми. А який потенціал академії, що 90 років готує висококваліфіковані кадри?

— Насамперед зазначу, що серед 140 генералів, які свого часу закінчили НАВС — троє Героїв України. Я теж навчався в альма-матер і тут завжди був могутній викладацький колектив. Нині дітей готують до практичної діяльності 53 кафедри, на яких постійно працюють 62 доктори (13 академіків і членкорів) та 426 кандидатів наук. До речі, відтепер науково-педагогічні кадри за держзамовленням у докторантурі та ад'юнктурі готуватиме тільки наша академія, що, гадаю, зайвий раз свідчить про її авторитет і колосальний потенціал. Нині там здобувають звання 878 слухачів.

НАВС — ЦЕ:

корпуси інститутів, центр спеціальної та фізичної підготовки, навчальний районний відділ внутрішніх справ, навчально-тренувальні полігони, стрілецькі тири, автодром, спортивно-оздоровчі комплекси, гуртожитки, стадіони, музеї, бібліотеки (понад 1 млн. 44 тис. примірників).

У нашому ВНЗ працюють 7 спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій за 11 спеціальностями. Ще один істотний факт: усі випускники, направлені в академію з ОВС — працевлаштовані.

— Валентине Васильовичу, у профільному комітеті Верховної Ради, Міністерстві освіти і науки, молоді та спорту, фахівцями і громадськістю активно обговорюють проекти Закону України «Про вищу освіту», по суті, його нову редакцію. Ви і ваші колеги, знаю, теж не стоять осторонь.

— Це вимога часу, оскільки вища освіта має відповідати європейським стандартам. Запропоновані проекти грунтовно обговорено на засіданнях кафедр і Вченої ради академії, ми внесли свої поправки та пропозиції.

З огляду на те, що зміни до Закону України «Про вищу освіту» необхідно прийняти вже найближчим часом і він має діяти, вважаємо за доцільне створити під егідою галузевого міністерства як спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі освіти і науки, робочу групу з народних депутатів як від більшості, так і опозиції, представників політичних партій, державних і недержавних (комерційних) ВНЗ, зацікавлених і небайдужих осіб. Створивши єдиний документ, вони мають запропонувати його на розгляд парламенту.

— Дякую за цікаву змістовну бесіду.

Іван ІЛЛЯШ.

Доля Кам'янець-Подільських тепло- та водомереж знову під питанням

Столичне закрите акціонерне товариство «Тепловоденергія» судиться з приводу майнового комплексу тепло- та водомереж, який орендувало до 2010-го.

Як відомо, колишній міський голова Анатолій Нестерук, котрий переміг на виборах у 2008 році, набравши 86 відсотків голосів, за наказами виборців повернув комплекс громаді. Щоправда, обстоювати її інтереси в судах довелося понад рік.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Вартість майнового комплексу комунального підприємства «Міськтепловоденергія» становить понад 100 мільйонів гривень.

З лютого минулого року теплом та водою в місті опікується новостворене комунальне підприємство. Господарювати йому непросто. Торік восени господарський суд Хмельницької області прийняв рішення про стягнення 13,5 мільйона гривень з ЗАТ «Тепловоденергія». Наразі ЗАТ оскаржує цю постанову суду.

Сесія міськради ще у 2010 році, за керівництва Анатолія Нестерука, прийняла рішення, що будь-яке відчуження цього стратегічного для громади майнового комплексу можливе винятково через рішення міського референдуму.

За інформацією, розміщеною на офіційному сайті Кам'янець-Подільської міськради, «підставою для звернення ЗАТ «Тепловоденергія» до суду про перегляд рішення послугувало те, що ЗАТ «Тепловоденергія» виготовило рецензію на звіт про оцінку активів підприємства, в якому висловлені загальні міркування щодо терміну дії звіту, його продовження. 2 лютого ц. р. Рівненський апеляційний господарський суд своєю постановою скасував ухвалу господарського суду Хмельницької області про відмову в задоволенні заяви ЗАТ «Тепловоденергія» про перегляд судового рішення від 14.10 2008 р. у справі № 7/4788 за позовом прокурора м. Кам'янця-Подільського в інтересах держави до ЗАТ «Тепловоденергія» про визнання недійсним договору оренди цілісного майнового комплексу та зобов'язання повернути цілісний майновий комплекс. Цією постановою Рівненський апеляційний господарський суд фактично перекреслив залишене в силі Вищим господарським судом та з такими зусиллями виборене містом рішення, яким комплекс КП «Теплокомуненерго» було повернуто територіальній громаді».

У Кам'янці-Подільському п'ятого лютого скликали позачергову сесію міської ради, де створили спеціальну комісію, щоб контролювати події, що відбуваються навколо комунального підприємства «Міськтепловоденергія». Мешканці міста дуже стривожені й кажуть, що готові прийти і під раду, і під ТЕЦ «Міськтепловоденергії» чи головний офіс підприємства, аби обороняти своє комунальне майно.

Заступник міського голови Сергій Бабій, який очолив згадану комісію, повідомив: «Влада планує боротися за підприємство. Лише 17 лютого ввечері у Кам'янці отримали нарешті постанову суду, яка з Рівного йшла аж ... 15 днів. До цього за нею не раз зверталися, посилали свого представника. 22 лютого у Вищий господарський суд було направлено касаційну скаргу від імені прокуратури Хмельницької області в інтересах Кам'янець-Подільської міської ради. Також касаційну скаргу було направлено від управління комунального майна міської ради».

ПРЯМА МОВА

«Юристи міської ради вважають постанову Рівненського суду необгрунтованою, — каже Едуард Ковтун, начальник департаменту правового супроводу та контролю. — Виготовлення рецензії на звіт не є обов'язковим, бо у звіті висловлюються лише загальні міркування щодо терміну дії, його продовження. Тобто: зазначаються лише особисті думки експерта. У разі виготовлення рецензії іншим експертом докази можуть бути протилежні. Якщо ця постанова не буде скасована Вищим господарським судом, договір оренди цілісного майнового комплексу КП «Теплокомуненерго», укладений до 2014 року на вкрай невигідних для територіальної громади умовах, залишиться чинним».

Удруге за короткий час кам'янчанам доводиться обстоювати своє законне майно. Чи вистачить твердості міській владі цього разу?!

Віра ШПИЛЬОВА.

Працівники ДАІ продовжують зупиняти «просто так»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Принаймні про це стверджують українські автолюбителі. Вони запевняють: інспектори свідомо припускаються значних порушень нормативних актів, що регламентують їхню роботу. Мовляв, вартові доріг спочатку зупиняють водіїв, а потім уже вмикають власний талант імпровізації, відчуваючи «запах алкоголю», або через якісь інші причини, перелік яких прямує до безкінечності.

Нещодавно киянин Руслан О. на власному автомобілі повертався з роботи додому. Зі слів чоловіка, жодних Правил дорожнього руху він не порушував. Однак близько 8-ї години ранку на вулиці Богатирській був зупинений працівниками ДАІ. Інспектори запропонували Руслану передати документи для перевірки.

— Я відразу попросив працівника ДАІ пред'явити документи, а також назвати причину зупинки. Посвідчення він показав. Однак несподівано до машини підійшов другий інспектор і почав відкривати двері. Оскільки автомобіль був зачинений на центральний замок, інспектор заліз рукою в салон, зняв фіксатор, відкрив двері та застосував до мене фізичну силу. При цьому правоохоронець звинуватив в тому, що я нібито перебував у стані алкогольного сп'яніння, — розповідає пан Руслан.

При цьому чоловік поводився спокійно. Говорить, що непокори працівникам ДАІ не вчиняв. Це може підтвердити відеокамера, яка була в салоні машини. Трохи заспокоївшись, інспектори запропонували Русланові проїхати до лікаря-нарколога. Однак адміністративного протоколу або письмового направлення, як того вимагає законодавство, вони не склали. Чоловік одразу подзвонив по телефону довіри в ДАІ. Адже переконує, що алкоголю він взагалі не вживав.

— У цей час один із інспекторів запропонував пройти огляд за допомогою алкотестера. Я дав на це згоду, однак тільки в присутності двох понятих. Також повідомив вартового порядку, що зараз викличу наряд міліції. Після цієї фрази інспектор почав повертати мені права та документи на автомобіль, — каже чоловік. — Факт застосування щодо мене фізичної сили правоохоронець взагалі заперечував.

Руслан О. відразу звернувся зі скаргою до прокуратури м. Києва.

Інша схожа історія трапилася з киянкою Галиною І. Вона їхала на власному автомобілі на роботу. В районі Либідської площі її зупинили працівники ДАІ. Зі слів жінки, Правил дорожнього руху вона не порушувала. Однак іншої думки були вартові доріг. Вони вказали на непристебнутий пасок безпеки.

— Але це не так. Я взагалі цими правилами ніколи не нехтую. Паском безпеки була пристебнута. Це може підтвердити пасажир, який зі мною їхав. Коли інспектори побачили мою незгоду з цього приводу, почали говорити про зовсім інше порушення. Мовляв, уже цього разу я порушила правила розвороту, — розповідає пані Галина. — Вони склали протокол із грубим порушенням законодавства. Адже доказів скоєння мною правопорушення не було. В протоколі відсутні навіть показання свідків.

За словами Галини, інспектори грубо порушили її права. Адже позбавили її можливості користуватися правовою допомогою, заявляти клопотання. Однак, на переконання жінки, не це її найбільше обурило. А те, що вона взагалі не порушувала ніяких Правил дорожнього руху. Мовляв, працівники ДАІ зупинили її «просто так», а потім вигадали ці правопорушення. Жінка ще не знає, чи буде оскаржувати постанову про адміністративне правопорушення. Однак переконує, якщо буде, то не пошкодує грошей на адвоката, аби покарати горе-правоохоронців.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На жаль, такі випадки у столиці є непоодинокими. Про це кажуть не лише автолюбителі. Так, нещодавно ГО «Союз перевізників України» та ГО «Спілка водіїв» закликали громадські організації, перевізників, водіїв об'єднати зусилля для захисту законних прав та інтересів усіх учасників дорожнього руху від свавілля, зловживань, хабарництва, системного порушення прав водіїв, безкарності працівників Державтоінспекції, які нині панують на дорогах нашої країни. «Користуючись тим, що на дорозі проконтролювати дії працівників ДАІ доволі складно, вони робитимуть майже все, що вважають за необхідне: безпідставно зупиняти транспортні засоби, проводити їх огляди, обшуки автомобілів та пасажирів, безпідставно звинувачувати водіїв у порушенні Правил дорожнього руху або ж інших норм, вимагати непередбачені законодавством документи, проводити незаконні перевірки технічного стану авто тощо. Зрозуміло, що причиною абсолютної більшості неправомірних дій з боку працівників ДАІ є прагнення отримати хабар чи інші вигоди, або банальне виконання планів із написання протоколів про адміністративне правопорушення. Від «планової» діяльності Державтоінспекції страждають усі учасники дорожнього руху — водії, перевізники, пасажири, пішоходи», — йдеться у повідомленні для громадськості.

— Зупиняючи транспортні засоби в усіх областях України, працівники ДАІ прикриваються розділом 14 наказу МВС «Про затвердження Інструкції з питань діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС» від 27 березня 2009 р. №111, — каже голова правління ГО «Спілка водіїв» Сергій Овчинніков. — Норми цього відомчого наказу не є обов'язковими для виконання водіями, а розділ 14 цієї Інструкції безпідставно розширює повноваження працівників ДПС щодо норм, які встановлені у п. 21 ст. 11 Закону України «Про міліцію».

Саме тому для забезпечення законності діяльності працівників ДАІ й недопущення порушення законних прав водіїв ГО «Союз перевізників України» та ГО «Спілка водіїв» звернулися з листом до міністра внутрішніх справ України Анатолія Могильова. У ньому висловлюється прохання до керівника МВС зобов'язати ДДАІ провести роз'яснювальну роботу з особовим складом Державтоінспекції щодо недопущення здійснення безпідставних зупинок транспортних засобів. Також організації просять міністра зобов'язати працівників ДАІ здійснювати зупинки транспортних засобів виключно у випадках, визначених п. 21 ст. 11 Закону України «Про міліцію». Крім цього, необхідно привести у відповідність до вимог вказаних норм закону розділ 14 наказу МВС «Про затвердження Інструкції з питань діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС» від 27 березня 2009 р. №111.

Олександр ПЕКНИЙ.

Обережно! Ваш автомобіль під прицілом

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ

До чергової частини Приморського райвідділу міліції Одеси один за одним стали приходити чоловіки. Всі вони скаржилися на те, що з їхніх автомобілів зникли акумуляторні батареї. За розслідування цієї унікальної кримінальної справи одразу взялися працівники місцевого карного розшуку.

Полювали правоохоронці на зловмисників майже місяць. Ними виявилися двоє молодих чоловіків віком 24 та 25 років. Як стало відомо, обидва мешкали в цьому районі міста. Один із них мав проблеми із законом, оскільки раніше притягувався до кримінальної відповідальності за зберігання наркотиків та грабіж. Після затримання чоловіки розповіли правоохоронцям, що обікрали більш як десяток автомобілів. «Жертв» обирали виключно серед власників колишнього радянського автопрому, а саме — ВАЗівських «копійок», «двійок» та «шісток», капоти яких легко відкриваються.

— Злодії діяли за налагодженою та чіткою схемою, — каже співробітник департаменту зв'язків із громадськістю МВС України Іван Кулеха. — Поки один відкривав капот машини, інший стояв на «шухері». Тільки-но відкривався доступ до двигуна, подільник швидко підбігав і допомагав знімати акумуляторну батарею. Тут же спритники з неї виливали електроліт і несли до найближчого пункту прийому металобрухту. В середньому крадії на кожній батареї «заробляли» по 60 гривень. Виручку ділили порівну, а гроші витрачали на власний розсуд.

За словами І. Кулехи, в пункті прийому металобрухту стражі правопорядку виявили кілька викрадених акумуляторів. За даним фактом порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 185 КК України («крадіжка»). Затримані перевіряються на причетність до скоєння й інших злочинів. А якщо вину зловмисників буде доведено, їм загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк до п'яти років.

Щоб не потрапити на гачок до таких зловмисників, правоохоронці радять обладнати транспортний засіб надійною сигналізацією. Крім того, не треба ставити автомобілі на ніч у дворах чи на узбіччях — для цього є стоянки, що охороняються, або гаражі. Також залишати на помітному місці документи чи цінні речі, на які можуть спокуситися крадії.

Іван СЕРГІЄНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛУЖБА 102

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Сільського голову затримано за підозрою у скоєнні ДТП

Цими днями до Великобагачанської центральної районної лікарні привезли 38-річного мешканця одного із сіл району, який, не приходячи до тями, помер у приймальному відділенні. А знайшли чоловіка з тяжкими травмами на автодорозі Велика Багачка—Гоголеве—Великі Сорочинці, де його збив невстановлений автомобіль, водій якого втік із місця ДТП. Для розшуку машини і водія створили спеціальну групу, і вже наступного дня правоохоронці знайшли авто з характерними ушкодженнями. «ВАЗ-2107» належить Устивицькій сільраді, а керував ним того фатального вечора сам сільський голова. Міліціонери стверджують, що результати медичного огляду виявили в його крові залишки алкоголю. 46-річного сільського голову затримано, вирішується питання про порушення кримінальної справи.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Тепер належить з'ясувати, для чого хлопці озброювалися

Цілий арсенал зброї виявили правоохоронці в легковому автомобілі, який зупинили в один із святкових днів близько опівночі в Кривому Розі.

Як повідомили у відділі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в області, за кермом перебував 31-річний раніше судимий чоловік, в салоні сиділи ще три пасажири. У спортивній сумці, яку тримав 25-річний молодик, виявили автомат Калашникова АК-47 з приєднаним магазином з 21 патроном, магазин до ручного кулемета Калашникова з 35 набоями, пістолет калібру 9 мм, заряджений сімома патронами травматичної дії, пакет з 31 патроном калібру 7,62 мм до АК-47, дві в'язані шапки з прорізами для рота і очей. Крім того, в салоні автомобіля знайшли мисливський ніж, бінокль, банку з мисливським порохом, пакет з 19 патронами травматичної дії до пістолета калібру 9 мм, мисливську рушницю «Сайга-12 К» з приєднаним магазином з патронами. За фактом вилучення зброї слідчим відділом Довгинцівського РВ міліції порушено кримінальну справу. Правоохоронці перевіряють затриманих на причетність до скоєння злочинів.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Вилучили коноплель на три мільйони гривень

На Житомирщині міліціонери викрили злочинну групу, яка виготовляла та збувала наркотичний засіб канабіс. До оперативників лінійного відділу на станції Житомир надійшла інформація про те, що залізничним транспортом планується перевезення партії наркотиків. Під час оперативних відпрацювань міліціонери затримали 23-річного житомирянина, раніше неодноразово судимого за хуліганство та зберігання наркотичної сировини. Невдовзі правоохоронці провели обшук за місцем проживання затриманого, де виявили канабіс. У ході розслідування справи вартові порядку вийшли на слід ще двох учасників цієї злочинної групи, до якої входили 21-річний та 23-річний жителі обласного центру. Вони орендували гараж, де організували підпільну лабораторію, куди й перевозили «дурман». Наразі слідчі лінійного відділу на станції Житомир порушили кримінальну справу за ч. 3 ст. 307 Кримінального кодексу України (незаконне виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів в особливо великих розмірах за попередньою змовою групою осіб; карається позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років із конфіскацією майна).

Олена ЦИМБАЛЮК (СЗГ УМВС України на Південно-Західній залізниці).

«Тут Бога нема. Ми тебе поламаємо»

ТАК І ЖИВЕМО…

У відповідь на побої і знущання матрос строкової служби, який відбував покарання в Дніпропетровському зональному відділі Військової служби правопорядку оголосив голодування. Конфлікт випадково вийшов за стіни гауптвахти. Про нього стало відомо Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Організації солдатських матерів, Міжнародному товариству з прав людини (МТПЛ), представники яких втрутились у ситуацію. На жаль, кореспондента «Голосу України», що також є членом МТПЛ, до списку складу комісії правозахисників, яким надали можливість поспілкуватися з самим військовиком, його кривдниками і військовим начальством, не внесли. Тому ця публікація грунтується на документах, свідченнях і коментарях.

Служба

Отже, насамперед про те, як Іван потрапив на гауптвахту.

На службу його призвали у травні минулого року, а служити випало в одній із військових частин в Очакові. Негаразди почалися уже наступного місяця. Одного дня, коли, виконуючи обов'язки днювального, він щойно вимив туалет, старослуживий, плюнувши на підлогу, наказав йому мити ще раз, а також прибрати за ним дючку (унітаз). Іван відмовився, і той узяв його за груди й намагався ткнути носом у раковину. Але знову отримав опір: новобранець відбив руку і став у боксерську стійку. Старослуживий не вийшов «на ринг». Але пообіцяв Іванові «солодке» життя.

Того ж дня новобранця попередили перед строєм про те, що він не виконує своїх прямих обов'язків. А потім посипалися різноманітні причіпки. Майже через день, повертаючись після зарядки, він знаходив розкидану по кубрику постіль. Посеред цього безладу стояв його кривдник, заступник командира взводу, і вимагав заправляти ліжко ще раз. Усе це робилося перед усіма матросами, й у Івана складалося враження, що його провокують вчинити щось у відповідь, можливо, навіть ударити кривдника перед свідками.

«Згодом матроси старшого призову запитали мене, чи буду я «літати» (тобто купувати для них щось смачненьке за власні гроші), що, на мій погляд, прямо принижує будь-яку людину та суперечить загальнолюдським нормам моралі. Я відмовився. Відмовився й від інших примх, наприклад, лягати та повзти на слово «вспишка» (очевидно, одна з розваг «дідів». — **Авт.**)», — писав Іван у поясненні прокурору військової комендатури Миколаївського гарнізону 30 вересня 2010 року. Тоді вони примусили повзати по підлозі в кубрику й на вулиці інших новобранців, пояснивши, що ті страждають через непокірливого. «Я почав відчувати, що матроси мого призову стали негативно до мене ставитися... Зрозумів, що й офіцери відкрито підтримують позастатутні стосунки в нашій роті, дії, що спрямовуються проти мене, моїх життєвих розумінь щодо солдатської честі, військової присяги, справедливості, добра та зла».

Особливо вразило Івана, що, коли кілька старослуживих побили його в присутності матросів, серед яких були й ті, кого він захищав від принижень і побоїв, ніхто за нього не заступився. Товариші по службі ніби схвалювали нападників. А все через те, пояснює Іван, що на зарядці їх тепер примушували добре попотіти, і вони вважали, що додаткові фізичні навантаження терплять саме через нього. «Значна більшість роти була налаштована проти мене, тому я намагався триматися осторонь та бути обережним».

> **Жодними аргументами — ні важкою роботою, ні малими зарплатами офіцерів — не можна виправдати насильство над матросом.**

5 вересня минулого року сталося те, за що матрос Іван Ш. був засуджений до двох місяців арешту. Згідно з вироком Очаківського міськрайонного суду Миколаївської області, покарання він отримав за фізичне насильство, вчинене стосовно іншого військовослужбовця строкової служби, одного з ним призову, Олександра Г., а саме: «завдав одного удару нижньою частиною долоні правої руки в область носа, спричинивши останньому тілесні ушкодження у вигляді забою губи, забою носа, які за ступенем тяжкості належать до категорії легких тілесних ушкоджень». Суд узяв до уваги, що хлопець раніше не був судимий, до армії характеризувався позитивно, щиро розкаявся у скоєному, а також повне відшкодування матеріальної шкоди й те, що потерпілий жодних претензій до підсудного не має.

Сам Іван ситуацію описує так: товариш по службі перешкоджав йому зайти до приміщення. Стояв на вході з цигаркою, глузував з нього, запевняючи, що він ніколи не матиме авторитету в колективі й до кінця служби буде «драяти дючки» і повзати перед ними, «як оті двоє, навіть гірше» (один з двох матросів, на яких він вказав і яких постійно принижували, за словами Івана, навіть різав собі вени). «А ти будеш нижче за них. І зробити мені нічого не зможеш, бо сядеш у дисбат!» Ці слова стали останньою краплею, яка переповнила чашу Іванового терпіння.

Гауптвахта

Про те, як «виправляли» Івана в Дніпропетровському зональному відділі Військової служби правопорядку (ВСП), де йому належало відбувати покарання, дізнаємося з пояснення, написаного ним у госпіталі власноруч у присутності адвоката і направленого в прокуратуру Дніпропетровського гарнізону. Перекажемо його зміст у дещо скороченому вигляді.

Коли Івана привели на гауптвахту, то він одразу ліг на нари, попередньо запитавши дозволу в офіцера, на що не отримав згоди. Ліг, бо дуже був знервований та втомлений з дороги. А наступного дня його без жодних пояснень помістили в одиночну камеру (за описом засудженого, це — неопалюване приміщення три на півтора метри, з маленьким віконечком, сирими стінами, нарами, металевим столом і половиною стільця). Там він провів більше двох тижнів — з 15 по 27 січня (у лютому, одразу ж, як від нього поїхав адвокат, потрапив сюди вдруге). На скарги і заяви ніхто не реагував, ручку і папір, щоб написати листа матері, не дали. На прохання сходити в туалет відповідали: «Не належить», тому доводилося терпіти, а коли було несила, справляв природні потреби в камері (водночас інші троє засуджених користувалися туалетом без обмежень). А коли молився, постійно стукали ключем у двері, вмикали й вимикали світло.

5 лютого зранку поскаржився на закладений ніс, біль у горлі, головний біль, температуру — то кидало в жар, то лихоманило, на що караул відреагував своєрідно — забрали постіль.

Наступного дня, після зміни караулу, старший лейтенант А-н підтримував його морально, приніс пігулки, вони збили температуру, але краще не стало.

А 7 лютого заступив капітан Ш., яким усіх тут лякали. Після скарг на погане здоров'я він скомандував: «Форма — нуль!». Коли Іван роздягнувся, посипалися команди: «підняти руки вгору» — і так кілька хвилин, «кругом», упереміж з матюччям: «Ты, б... ь, не на курорте. А когда приехал твой браток Николаевич (мова про адвоката В. М. Бобошка, який 3 лютого мав побачення із засудженим. — **Авт.**), то ты себе подписал сладкую отсидку. Он ничем не поможет, а ты сдохнешь. Здесь Бога нет, мы тебя поламаем. Ты — бандит и преступник». Після чого капітан Ш. і капітан А-в, взявши Івана за руки, кинули його до одиночної камери. За дверима він почув, як капітан Ш. сказав солдатам: «С этой минуты, сынки, слушаем только меня, и поможет только Бог ему... Воду не давать, в туалет не пускать».

Через годину в камеру кинули його записник з молитвами і листи від дядька й матері. Капітан жбурнув у віконце бачок з водою, яка вилилась на підлогу і замочила зошит. Туди ж були кинуті й газети, що їх просив Іван. Від їжі він відмовився, бо протягом дня ні на прогулянку, ні в туалет не водили. Караульні співчували і вибачалися, що не можуть порушити наказ. Увечері йому кинули матрац, але він сказав, що відмовляється спати і вимагав покликати начальника караулу. Той прийшов і наказав солдатам бити палицями непокірного. А потім, вихопивши палицю в одного із солдатів, взявся гамселити сам. Побивши, одягнули кайданки. Правої руки і лівої ноги не відчував, обважніла голова. Він став на коліна і почав молитися. Капітан відчинив двері і сфотографував це на мобільний. Потім прийшов оперативний черговий, Івана поклали на нари, зняли кайданки і наказали спати. Він вимагав лікаря, начальника гауптвахти і адвоката. За дверима засміялися.

Наступного дня після обіду його повезли до лікарні. Згідно з актом судово-медичного обстеження (№342 від 8.02.2011 р.) на правому передпліччі та плечі зафіксовано синці, садна на тильній поверхні правої кисті та в області променево-зап'ясткового суглобу, а також на тильній поверхні лівої стопи.

Заяву до Уповноваженого Верховної Ради з прав людини та Генеральної прокуратури 9 лютого, у присутності адвоката, Іван написав лівою рукою — права була нерухома. Добитися зустрічі з адвокатом і правозахисниками йому допомогли незнайомі люди. В обласній лікарні, під кабінетом судмедексперта, він улучив момент і попросив подружжя, яке чекало на прийом до лікаря, подзвонити за названим телефоном. Люди виявилися небайдужі — вони запам'ятали номер і зателефонували у Київ матері Івана.

Незнайома рятувальниця

— У черзі до лікаря ми з чоловіком почули розмову, — розповідала Катя. — Якась жінка (її називали Оля) сказала чоловікові у військовій формі: «Побуде в психушці два-три дні й під себе ходитиме». А потім побачили того, про кого це говорилося. Він вийшов з кабінету і сів біля нас. Нам здалося, що хлопець трохи не в собі. Тільки коли заговорив, ми зрозуміли, що він страшенно зморений і виснажений — фізично й морально. Він накульгував,

Коментар щодо ситуації, яка склалася навколо військовослужбовця

Відповідно до чинного законодавства одним з основних завдань Військової служби правопорядку в Збройних Силах України є утримання у передбачених законом випадках засуджених, узятих під варту та затриманих військовослужбовців на гауптвахтах, у спеціальних палатах військових лікувальних закладів Збройних Сил України та в камерах тимчасово затриманих.

Тому давати правову оцінку фактам, викладеним у статті стосовно ситуації у військовій частині А1594, в якій проходив службу матрос Іван Шупік, не є компетенцією Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

У той же час, факти нібито наявності по відношенню до матроса Івана Шупіка нестатутних відносин у військовій частині були ретельно перевірені представниками військової прокуратури Миколаївського гарнізону під час проведення досудового слідства у кримінальній справі, порушеній стосовно матроса Івана Шупіка, та судового засідання в Очаківському міськрайонному суді Миколаївської області.

Крім того, захищаючи власні права та особисту гідність під час проходження строкової військової служби, Іван Шупік мав можливість звернутися до представників військової прокуратури, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, інших правоохоронних та громадських організацій. Проте ні він, ні його рідні цього не зробили.

5 вересня 2010 року Іван Шупік учинив насильство стосовно співслужбовця одного з ним призову Олександра Г., якому спричинив тілесні ушкодження у вигляді забою губи та носа. За цим фактом було порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 406 КК України «Порушення статутних правил взаємовідносин між військовослужбовцями за відсутності відносин підлеглості».

При винесенні вироку Івану Шупіку Очаківський міськрайонний суд Миколаївської області взяв до уваги, що юнак раніше не був судимий, до армії характеризувався позитивно, щиро розкаявся у скоєному, повністю відшкодував матеріальні витрати на лікування постраждалого, а також те, що потерпілий претензій до підсудного не має, і призначив йому покарання у вигляді 2 місяців утримання на гауптвахті.

Під час прийому на гауптвахту засуджений матрос Іван Шупік був ознайомлений з правами, обов'язками та правилами утримання на гауптвахті, оглянутий фельдшером Дніпропетровського зонального відділу Військової служби правопорядку у Збройних Силах України і визнаний ним як такий, що за станом здоров'я може утримуватися на гауптвахті.

У перший же день засуджений матрос Іван Шупік порушив правила утримання на гауптвахті — вдень ліг на ліжко (засуджені мають право на 8 годин сну в нічний час, спати та лежати вдень на ліжку їм заборонено). Протягом наступних двох діб матрос Іван Шупік поводився зухвало, відкрито ігнорував законні вимоги службових осіб та особового складу чергових змін, установлений на гауптвахті розпорядок дня не виконував, не дотримувався елементарних санітарно-гігієнічних правил — не голився та не вмивався, прибирати за собою у камері відмовлявся.

Свої дії засуджений матрос Іван Шупік пояснював тим, що виконувати вимоги утримання для нього принизливо, він уже покараний і виконувати їх він не буде.

На жаль, неодноразові роз'яснювальні бесіди з матросом Іваном Шупіком, які проводилися з ним різними посадовими особами, позитивного результату не дали, і начальником Дніпропетровського зонального відділу Військової служби правопорядку у Збройних Силах України 17 січня 2011 року на засудженого було накладено стягнення у вигляді переведення його до одиночної камери.

В одиночній камері засуджений матрос Іван Шупік утримувався протягом 9 діб. Необхідно зазначити, що розміри одиночної камери 4 на 2,5 метра із загальною площею не менше 2,5 метра квадратних, у камері є вікно розміром 0,9 на 0,5 метра та підтримується температура +18 градусів, що відповідає встановленим вимогам.

Після повернення з одиночної камери засуджений матрос Іван Шупік неодноразово порушував порядок та умови утримання на гауптвахті, зокрема, внутрішній порядок у камері, ігнорував зауваження та накази посадових осіб чергової зміни, висловлював погрози на їх адресу, провокував своїми діями особовий склад чергової зміни на застосування до нього спеціальних засобів.

Усі ці порушення документально підтверджені поясненнями посадових осіб Дніпропетровського зонального відділу Військової служби правопорядку та іншими військовослужбовцями, які протягом січня—лютого 2011 року залучалися до несення служби на гауптвахті у складі чергових змін.

Зважаючи на таку поведінку засудженого, на матроса Івана Шупіка знову було накладено стягнення — переведення до одиночної камери. Але 7 лютого 2011 року він учинив опір законним діям посадових осіб чергової зміни гауптвахти із застосуванням фізичного насильства до них. З метою припинення протиправних дій до матроса Івана Шупіка було застосовано спеціальні засоби — металеві браслети.

права рука опухла і була нерухома. Через те навіть курточку не зміг надіти. Хлопець сказав, що погано себе почуває і йому потрібен лікар, на що та жінка уїдливо відповіла, що він хворий на всю голову і єдина лікарня, яка йому допоможе, — на Ігрені (у селищі Ігрень знаходиться обласна психоневрологічна лікарня. — **Авт.**). А полковнику порадила не дивитися у його бік, бо у хлопця, мовляв, погана енергетика. Це було так зневажливо і принизливо. Хлопець сказав, що його звуть Ваня, кілька разів повторив номер телефону і просив нас зателефонувати й передати, що йому потрібна допомога. Супроводжуючі закривали йому рота і попередили, що не треба реагувати на його прохання, бо, мовляв, він психічно хворий, і нас можуть притягнути до суду за втручання. Однак ми вирішили, що, навпаки, злочином було б промовчати.

Мама

Іванова мама збиралася до Дніпропетровська переконувати сина припинити голодування. Але хвороба зупинила її на порозі.

— Я знала, що моєму синові важко буде служити, хоч фізично він підготовлений, займався боксом, — сказала Раїса Кузьмівна у телефонній розмові. — Але в нього надто загострене почуття справедливості. Він не виносить нецензурної лайки, не потерпить приниження, заступиться за слабшого. Ще у дитинстві я привела його до церкви. А в суботу (19 лютого. — **Авт.**) Вані виповнилося двадцять років. Чи могла я подумати, що він так зустрічатиме цю дату?!

Ваня вчився в економіко-правовому технікумі. Але останні події у нашій сім'ї не дали йому закінчити навчання. Ми залишилися удвох, чоловік пішов від нас. Син дуже переживав і цей момент, і матеріальну скруту — за навчання треба було платити. Усе це вкупі, а ще бажання змінити обстановку, привело його до рішення піти на службу.

Я просила Ваню, щоб він простив своїх кривдників. А в тому, що там, де він служив, обстановка нездорова, переконалася на власні очі. Коли приїхала провідати сина, ми зняли квартиру і жили там учотирьох — із синовим другом і його батьком. Той бідний чоловік у 40-градусну спеку оббігав усе місто, щоб купити шашлик для старослуживих. Обурювався, але вирішив не йти на конфлікт, бо ж синові ще служити. Правда, невдовзі зумів перевести його в іншу частину.

Адвокат

— Третього лютого я сам став свідком того, як мого підзахисного відмовилися вести в туалет за природною потребою, — розповідає адвокат Владислав Бобошко. — Підполковник і капітан (начальник караулу) цілком серйозно доводили, що засуджений має право лише на ранішній і вечірній туалет. Моє зауваження, що це означає — умитися і почистити зуби, не справило на них враження. Тому цілком зрозуміло, чому Іван оголосив голодування.

Знаю його не один рік: я викладаю в економіко-правовому технікумі, і це мій колишній учень. Поки триває вся ця історія, мені не раз доводилося чути від військових, що він — «неадекватний». Водночас консиліум психіатрів Головного військового медичного клінічного центру не знайшов відхилення від норми у його психіці. Але я згодний, що Іван — неординарна людина. Про таких кажуть: «надто правильний». Пам'ятаю, коли я вперше звернув на нього увагу. Якось на заняттях зробив йому елементарне зауваження, на яке студенти зазвичай реагують мовчки: на кілька хвилин припиняють сторонні розмови. Іванова реакція була несподівана: він встав, сказав, що винен, вибачився і запевнив, що більше цього не повториться...

Військові так і не сказали, що ж було причиною конфлікту між двома новобранцями, бо, очевидно, треба було говорити про власні недоліки. Військова прокуратура Дніпропетровського гарнізону відмовилася порушувати кримінальну справу стосовно кривдників і запевняє, що вони не перевищили владу і службові повноваження. Це, мовляв, навпаки — засуджений нападав на караульних і навіть одного вдарив кулаком в обличчя. Але судово-медичне обстеження синці і садна виявило у Івана, а факт побиття караульного, якого також оглядали експерти, ґрунтується лише на тому, що в «момент огляду він скаржився на біль лівої щоки». І жодного слова про те, за які ж «систематичні порушення порядку» засудженого кинули до одиночки...

> Найбільше обурює те, що військові прагнуть приховати такі випадки, вигородити винних, а провину списати на тих, хто став об'єктом приниження і знущання.

Післямова

Іван добуде покарання на київській гауптвахті. Там, у госпіталі, його й виводили із голодування.

— Однак справа на тому не закінчиться, — каже завідувач відділу захисту прав військовослужбовців, ветеранів та інвалідів секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Олександр Сасько. — Ми розслідуємо цю ситуацію і насамперед шукаємо прийнятних варіантів для Івана Ш., якому ще служити до осені. Можу лише запевнити, що він буде в полі нашого зору, оскільки після госпіталю йому необхідний курс реабілітації. І нема впевненості, що ця ситуація не нагадає про себе на новому місці служби.

Коментар віце-президента Української секції Міжнародного товариства прав людини, голови Дніпропетровської обласної організації цього товариства Таїсії Шкрюм.

Лікар за фахом, вона стала правозахисницею, коли в армії, ще радянській, втратила сина. Він пішов служити зі студентської лави і не дожив до присяги. Сержант убив його — чоботом у живіт. Таїсія Іванівна була членом всесоюзної громадської комісії з розслідування причин травматизму та загибелі солдатів в армії, стояла біля витоків Всеукраїнської організації солдатських матерів України, є одним із авторів законодавчих актів про соціальний захист військовослужбовців та членів їхніх родин.

— Зустрівшись з Іваном у госпіталі, я прагнула одного, — каже вона, — переконати його закінчити голодування. Але він твердив, що інакше захистити себе не може, оскільки боїться, що, повернувшись на гауптвахту, знову потрапить у залежність від тих, хто знущався з нього, і йому мститимуть ще жорстокіше.

Один високопоставлений військовослужбовець, якому я розповіла про це, сказав, що проблему можна вирішити просто: солдата одягнуть у гамівну сорочку і годуватимуть через зонд...

Я оглянула солдата і ніколи не повірю, що його не били. Вже не кажу про такі «дрібниці», як моральне приниження, яке не зафіксуєш жодними експертизами, але яке лишає куди глибші рани. А позбавлення засудженого будь-якого зв'язку зі світом — відсутність радіо, газет, відмова у прогулянках за міжнародними стандартами, розцінюється як моральне катування. Іван отримав Біблію і книги тільки в госпіталі.

Не хочу говорити погано про всю армію, але випадки ставлення до солдата як до кріпака — на жаль, не поодинокі. І з «дідівщиною» не покінчено, хай як нас у цьому запевняють. Жодними аргументами — ні важкою роботою, ні малими зарплатами офіцерів — не можна виправдати насильство над солдатом. Мені дорікали: мовляв, а чи знаєте ви, скільки отримує капітан Ш.? Думаю, небагато. Але не має права він бити солдата через те, що злий на державу. Найбільше обурює те, що військові прагнуть приховати такі випадки, вигородити винних, а провину списати на тих, хто став об'єктом принижень і знущання. Самій доводилося розбиратися в ситуаціях, коли вбивство видавали за самогубство, а винним робили того, хто захищався проти свавілля.

Тому залишається втішатися, коли вдається перевести скривдженого солдата на службу в інше місце. Але це не знімає саму проблему — от що найбільше непокоїть.

Коментар голови Всеукраїнської організації солдатських матерів України Валентини Артамонової:

— З одного боку, я можу сказати, що це єдиний такий випадок у Військовій службі правоохорони. А з другого: можливо, він єдиний, який «прорвався» крізь її стіни? Тільки завдяки тому, що солдат трапився з почуттям власної гідності і не став терпіти принижень, що знайшов можливість попередити про свої нещастя, а незнайомі люди виконали його прохання і зателефонували матері, що терміново підключився до справи адвокат. Можна лише припускати, скільки і чого терплять інші засуджені та які уроки вседозволеності отримують ті молоді хлопці, котрі стоять у караулі.

З самого початку у цій справі виникає багато запитань. Один солдат розбив іншому носа і отримав за це два місяці гауптвахти. Але нікому — ні безпосередньому військовому начальству, ні слідчим, ні суду — не цікаво, чому він, віруюча людина, з позитивними характеристиками до армії, підняв руку на товариша? Думається, не за побитий ніс йому відплатили...

Щодо порядків на гауптвахті. До речі, у Києві, де Івана тримали, поки він проходив психіатричну експертизу, вони зовсім інші: набагато кращі й побутові умови, і ставлення до засуджених. Але гауптвахт в Україні сім, і я вважаю, що є привід перевірити їх усі.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

Коли матеріал готувався до друку, газета звернулася по коментар до Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, в підпорядкуванні якої знаходиться установа, де відбуває покарання матрос Іван Шупік.

Збройних Сил України матроса Шупіка І.

Факт застосування до засудженого матроса Івана Шупіка спеціальних засобів було перевірено посадовими особами військової прокуратури Дніпропетровського гарнізону і встановлено правомірність дій військовослужбовців Військової служби правопорядку. Перевіркою також було встановлено, що в діях матроса Івана Шупіка формально вбачалися ознаки злочину, передбаченого ч. 1 ст. 404 КК України «Опір начальникові, а також іншій особі, яка виконує покладені на неї обов'язки з військової служби, або примушування їх до порушення цих обов'язків».

Свої дії Іван Шупік пояснив виникненням конфлікту з персоналом гауптвахти, проте, в чому саме він полягав, не пояснив та відмовився підписувати свої пояснення.

У період з 8 по 17 лютого 2011 року засуджений матрос Іван Шупік відмовлявся вживати їжу та вживав тільки воду, пояснюючи свої дії незгодою з діями посадових осіб Дніпропетровського зонального відділу Військової служби правопорядку щодо умов його утримання.

З огляду на таку поведінку засудженого, його відмову від прийому їжі, матроса Івана Шупіка було оглянуто лікарем-психіатром Дніпропетровського військового госпіталю та 10 лютого 2011 року його було переведено для подальшого утримання у спеціальній палаті військового госпіталю.

У той же час 18 лютого 2011 року представником Уповноваженого з прав людини у м. Дніпропетровськ паном Пільоновим К. О. та заступником голови Організації солдатських матерів України Шкрюм Т. І. була здійснена перевірка умов відбування покарання засудженого матроса Івана Шупіка.

За висновком пана Пільонова К. О., засуджений матрос Іван Шупік «є особистістю з неадекватною поведінкою на оточуюче середовище (непорозуміння і неприйняття розпорядку дня на гауптвахті та законних вимог посадових осіб чергової зміни, що пов'язано з метою поліпшити собі умови відбування покарання на гауптвахті) та потребує до себе особливої уваги».

На жаль, посадовим особам Військової служби правопорядку, військової прокуратури Дніпропетровського гарнізону, лікарям військового госпіталю, представникові Уповноваженого з прав людини та заступникові голови Організації солдатських матерів України не вдалося переконати засудженого матроса Івана Шупіка припинити голодування.

25 лютого 2011 року мною було прийнято рішення щодо переведення засудженого Івана Шупіка до відбування покарання на гауптвахту Центрального управління Військової служби правопорядку у місті Києві. З цього дня засуджений частково розпочав приймати їжу.

1 березня засудженого було перевезено до міста Києва та, враховуючи тривалість голодування, його помістили до спеціальної палати Головного військово-медичного центру. Починаючи з 3 березня засуджений Іван Шупік розпочав приймати їжу в повному обсязі.

Головним управлінням та Південним територіальним управлінням Військової служби правопорядку було проведено службове розслідування за фактами, викладеними у скарзі засудженого матроса Івана Шупіка. За результатами розслідування було підтверджено лише один випадок — недопущення 3 лютого 2011 року засудженого матроса до користування туалетом під час прийому їжі рештою засуджених.

Цей випадок стався внаслідок порушень начальником чергової зміни порядку ведення засуджених. За порушення умов та порядку утримання засуджених військовослужбовців посадових осіб Дніпропетровського зонального відділу Військової служби правопорядку притягнуто до дисциплінарної відповідальності.

Станом на 11 березня 2011 року засуджений матрос Іван Шупік утримується в спеціальній палаті Головного військово-медичного клінічного центру, їжу приймає систематично, з ним проводяться необхідні лікувальні заходи. Стан здоров'я задовільний. Очікуваний термін звільнення — 15 березня 2011 року.

Начальник Військової служби правопорядку у Збройних Силах України — начальник Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України генерал-майор МАКАВЧУК Ф. Ф.

КАЛЕНДАР

Музика перед лицем вічності

У Національній опері відбувся вечір пам'яті Олександра БІЛАША** (на знімку) **— до 80-річчя від дня народження. Акція на честь одного з найвідоміших українських композиторів-пісенників видалася вельми пафосною, та навіть крізь надмірно патетичні віршовані рядки сочилася його ніжна, подитячому наївна музика.

Білаш пішов з життя вісім літ тому. Відтоді щорічно на початку березня, перед днем народження маестро, відбуваються концерти його пам'яті. Цього разу святковий концерт виявився надзвичайно потужним. По-перше, до слова запросили поетів, що співпрацювали з композитором, — Дмитра Павличка, котрий зачитав свій римований «Лист до друга», та Бориса Олійника, який присвятив Білашу вірш «Пауза». А Анатолій Паламаренко читав поезію самого Білаша (композитор написав за своє життя дев'ять маленьких збірочок), яка безперечно зазнала впливу творчості його співавторів. По-друге, музична складова вечора була представлена широким спектром жанрів і своєрідним парадом виконавців (перше відділення повністю присвятили оригінальним партитурам маестро, а в другому — виконували переважно аранжування, розраховані на різні інструментальні та вокальні склади).

Відкривала концерт симфонічна поема «Світанок на морі» у виконанні Національного симфонічного оркестру під орудою Володимира Сіренка — незвичний синтез академічної та масової культури, оркестрове полотно, де «морська» тематика оперних творів Римського-Корсакова переплетена з українськими народно-пісенними інтонаціями. Цей твір, певно, був своєрідним «реверансом» у бік класичної музики. А ось справді своєрідний авторський стиль можна було розчути в пісенній творчості Білаша: невловимість кружляючої мелодії — у знаменитій композиції на текст Андрія Малишка «Цвітуть осінні тихі небеса» (її виконував Анатолій Юрченко), віртуозну легкість — у «Пісні Києву» на слова Бориса Олійника (її заспівала Валентина Матюшенко), позачасовість — у романсі «Осипається цвіт» на вірш Петра Перебийноса (її озвучив Фемій Мустафаєв). Чи не найбільш вражаючим номером концерту стала «лебедина пісня» Олександра Білаша — «Не спи, моє серце» на слова Дмитра Павличка у виконанні Українського народного хору імені Станіслава Павлюченка під орудою В'ячеслава Самофалова. Останній опус композитора диригент переосмислив у дусі хорових полотен Леонтовича, надавши йому композиційної довершеності й буквально загіпнотизувавши зал особливим відчуттям часу, що завмирає в цьому творі. І тоді перед лицем вічності, з якою слухач лишається сам на сам, можна бути тільки таким простим, чистим і відкритим, як ця музика.

Любов МОРОЗОВА.

Для успішного проведення весняно-польових робіт сільгосппідприємствам Прикарпаття потрібно 39,8 мільйона гривень кредитних ресурсів, вважає заступник голови облдержадміністрації Василь Брус, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

У рамках Всеукраїнського проекту «Єдина Україна: Схід і Захід разом» кращі майстрині Рівненщини вишивали символічний рушник єдності. Вони доєднали до доріжки характерний для регіону лляний помережаний червоно-чорним орнаментом рушник, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

У НОМЕР

Вимагають звіту

Депутати Львівської обласної ради вимагають звіту керівника Львівської митниці Миколи Харкавого. Про це повідомив «Голосу України» депутат облради від «Сильної України» Петро Федашко. Він також запропонував колегам заслухати колишнього керівника митного поста «Мостиська» Львівської митниці Сергія Коваля, який безпосередньо володіє інформацією про безпідставність звільнень на митниці, а також корупційні схеми. «Не можна дивитися, як свідомо знищується бізнес у Львівській області. Існує подвійна база митної вартості. Одна база — для своїх фірм, до якої доступу немає, крім як для тих, хто платить за низькою ціною з кожного кілограма й по кожному ТІРу в партійну касу Комуністичної партії. Інша — для всіх інших суб'єктів, де ціни завищено в півтора рази. Створюються нерівні конкурентні умови для бізнесу й підгрунтя для корупції», — підкреслив депутат, додавши, що інформація про зловживання й хабарництво на митниці продовжує надходити на пряму лінію і на сайт «Сильної України» в рамках партійної акції «Зелений коридор». Раніше саме ця політична сила разом із підприємцями, митними брокерами й перевізниками відправила звернення Президентові із проханням зняти з посади Ігоря Калетника, «під керівництвом якого митниця перетворилася нв загрозу національній економічній безпеці».

Нагадаємо, як повідомляв «Голос України», депутати Львівської облради прийняли звернення до Президента України Віктора Януковича, Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, секретаря Ради національної безпеки та оборони Раїси Богатирьової з вимогою звільнити голову Державної митної служби Ігоря Калетника.

Вл. інф.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Зарплату за січень дадуть в березні

Заборгованість із зарплати працівникам закритої шахти «Червоний Жовтень» у Єнакієвому утворилася через недофінансування та відсутність затвердженого порядку щодо використання бюджетних коштів за програмою реструктуризації вугільної та торфобудобувної промисловості. Про це повідомили у Донецькій обласній державній адміністрації. Як розповідав «Голос України», гірники названої шахти вже два місяці не отримують зарплату і подумують розпочати акцію протесту. Всього тут працюють 142 особи. Шахта не видобуває вугілля, але відкачує підземні води, щоб вони не затопили прилеглі вугільні підприємства та будівлі у місті. Зупинка водовідливу загрожує Єнакієвому екологічною катастрофою.

«Червоний Жовтень» входить до складу державного підприємства «Укршахтгідрозахист», яке експлуатує 14 водовідливних комплексів закритих шахт у Донецькій і Луганській областях та забезпечує гідробезпеку суміжних вугільних підприємств та територій. Підприємство фінансується із державного бюджету та повинне було отримати у першому кварталі 12 мільйонів гривень. Насправді за два місяці на рахунки надійшли лише 4 мільйони, які було спрямовано на виплату заробітної плати за грудень минулого року та обов'язкові відрахування. Тому на закритих шахтах утворилася заборгованість у зарплаті за січень у розмірі 1 260 тисяч гривень, із них на шахті «Червоний Жовтень» — 378 тисяч гривень. Не виплачено також і лютневу зарплату.

Очікується, що цього місяця Кабінет Міністрів таки затвердить порядок використання бюджетних коштів, після чого, обіцяють в облдержадміністрації, гірники отримають гроші за січень та лютий.

За інформацією Міністерства енергетики та вугільної промисловості, на підприємствах вугільної галузі утворилася заборгованість у розмірі майже 22 мільйони гривень. При цьому, зазначають у відомості, боргів перед гірниками шахт, які видобувають вугілля, немає. Зате є колосальна заборгованість за обов'язковими відрахуваннями до бюджету та фондів — 943 мільйони гривень.

Ліна КУЩ.

Комунальні гірки: тарифи зростають — знижки не рятують

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ця знижка — як мертвому припарка, переконує киянка Наталія. За місяць її комунальні платежі зросли на понад 35 відсотків. А «зекономити» вчасною оплатою вдалося менше 20 гривень.

— Чесно, знижку я навіть не помітила. Так суттєво зросла основна сума: 260 гривень за лютий проти 170 за січень! Навіть не знаю, що собі б таке купити на зекономлені гривні... аж очі розбігаються, — іронізує киянка.

Щоправда, зізнається, це все ж краще, ніж нічого. Отож цього місяця також планує до 20 числа справитись.

Двокімнатна столична квартира своїй власниці Ірині Остапчук у лютому обійшлася у 363 гривні. І це — без води (холодної та гарячої) та електрики. Утримання тих само квадратних метрів у січні вартувало на сто гривень дешевше. Зростання — на понад 36 відсотків. — Рятує те, що кілька років тому поставила лічильники на воду і бойлер купила. Тепер хоч за централізоване гаряче водопостачання втридорога платити не доводиться. Адже 1 куб. м гарячої води також майже на 3 гривні подорожчав, — розповідає Ірина.

І рахує: цього місяця комунальні платежі (плюс телефон, Інтернет та електрика) її сім'ї виллються у 533 гривні. І це вже зі «знижкою» у майже 30 гривень.

Майже шість сотень відніни коштуватиме Дарини Сергіївні утримання її трикімнатної квартири. А це — на 155 гривень більше, ніж було до подорожчання.

— Тепер тільки за комунальні послуги доведеться близько тисячі гривень віддавати. А додайте до цього ще те, з яким темпом ціни у магазинах зростають — і взагалі руки опускаються. А знижка? Я і не знала, що вона у мене є, поки знайома не пояснила.

Щоправда, відмовлятися від хоч і малих, але все ж знижок народ не хоче. І уже штурмом бере каси. Тим часом уряд обіцяє: платити за комунальні послуги до 20 числа, а отже, і отримувати знижки стане легше. Банківські установи міста збільшили кількість робочих місць операторів, особливо 19—20 числа кожного місяця, — повідомляє пресслужба Кабінету Міністрів. До того ж деякі відділення прийматимуть платежі без вихідних. Знайти адреси всіх місць у столиці, де оплату за спожиті послуги приймають без додаткової комісії, можна на сайті комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр».

Між тим до теперішніх тарифів звикати не варто. Уже в березневих платіжках для киян здорожчає холодна вода та водовідведення. Далі, прогнозують експерти, платити доведеться ще більше. Ймовірно, уже цього року ціни на комунальні послуги можуть зрости на понад 50 відсотків. І цифри у лютневих квитанціях нам з вами покажуться «квіточками», а тарифні «ягідки» можуть стати просто золотими.

Нове столичне комунальне меню:

Тариф на послуги з централізованого постачання гарячої води:

— оплата **після** 20 числа: 1 куб. м (за наявності лічильника) 15, 89 грн. 1 особа (без лічильника) 55, 61 грн. — оплата до 20 числа (знижка): 1 куб. м. — 14, 86 грн

1 особа — 52, 01 грн.

Тариф на централізоване опалення (за 1 кв. м опалювальної площі):

— оплата **до** 20 числа — 2, 91 грн; **після** 20 числа — 3,10 грн.

Тариф на постачання холодної води та водовідведення (з 1 березня):

— оплата **після** 20 числа: 1 особа — 19, 25 грн. 1 куб. м — 1, 98 грн.

— оплата **до** 20 числа: 1 особа — 17, 49 грн. 1 куб. м — 1, 80 грн.

Водовідведення холодної та гарячої води 1 куб. м

— **до** 20 числа — по 1, 38 грн.; **після** 20 числа — по 1, 52 грн.

Свої тарифи на утримання будинків та прибудинкової території кияни можуть дізнатися із Розпорядження КМДА №1221 від 29.12.2010 р.

По-новому доведеться платити і за електроенергію. І тут, як ніколи, вигідно економити. Для міського населення тарифи з лютого такі:

— за обсяг, спожитий **до** 150 кВт·год. (включно) — 24,36 коп/кВт·год (незмінний)

— за обсяг, спожитий **понад** 150 кВт·год. — 31,68 коп/кВт·год. Тобто якщо за місяць ви спожили 180 кВт/год., то вираховуємо потрібно так: 150х0,2436 + (180-150)х0,3168.

Для населення зі встановленими у порядку кухонними електроплитами чи електроопалювальними установками:

— **до** 250 кВт·год. — 18,72 коп.

— **понад** 250 кВт·год. — 24,36 коп.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Погляд з регіону:

Тарифи на воду для населення можна було б і не підвищувати, якби водоканали сповна задіювали свої резерви. Такого висновку дійшли працівники Державної житлово-комунальної інспекції у Івано-Франківській області, перевіряючи роботу Богородчанського виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства. За останні три роки втрати і необліковані витрати води на цьому підприємстві, що є монополістом на ринку надання послуг з централізованого водопостачання та водовідведення в райцентрі Богородчани, зросли з 12,8 до 14,4 відсотка. Із державного та частково з місцевого бюджетів три роки тому йому виділили 102,9 тис. грн. на оснащення інженерних вводів багатоквартирних житлових будинків засобами обліку холодної води, однак жодний із 34 лічильників на час перевірки в експлуатацію не введено. 15 відсотків споживачів, які проживають у приватному секторі, не користуються вимірювальною технікою. Та й на станції першого підйому води та очисних спорудах самого підприємства засоби обліку відсутні, не ведеться регулярний контроль за витоками мережної води, мало дбають про енергозбереження. Отож інспектори вважають, що можна було б уникнути значного підвищення тарифів для споживачів, якщо б підприємство працювало більш економно і раціонально. Наразі ж за його безгосподарність розплачуються споживачі. І, до речі, така ситуація не лише в Богородчанах.

Дарина НАЗАРЧУК.

ГМО виявили у 80 відсотках перевіреної продукції

— Генно-модифіковані організми на Вінниччині виявлено в картоплі, ковбасах і навіть крупах, — каже головний лікар обласної санепідемстанції Валентина Зайцева. — Із майже ста проведених досліджень у 80 відсотках перевірених продуктів харчування зафіксовано наявність ГМО.

Проблема в тому, що далі робити з такими харчами. Фахівці обласної СЕС звертають увагу на відсутність нормативно-правових документів, де чітко зазначалося б їхні подальші дії у такій ситуації. Поки що вони тільки констатують факти. Вилучити з продажу продукти з перевищеним вмістом ГМО — не мають на це права. На більшості таких виробів значиться напис «Без ГМО». Навіть тут виробники вдаються до хитрощів. У державному підприємстві «Вінницястандартметрологія» стверджують, що вітчизняним законодавством визначено припустимі норми ГМО у продуктах харчування в кількості 0,9 відсотка.

Тим часом у Вінниці, за ініціативою міського голови Володимира Гройсмана, розробляють програму якості продуктів, які реалізують городянам. «Покупці мають чітко знати, що вони купують, — каже Володимир Гройсман. — У разі потреби в бюджеті передбачимо кошти на проведення систематичних досліджень реалізованих харчових продуктів».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

До вузу — через Інтернет

У Міносвіти вигадали спосіб, як уникнути черг у приймальних комісіях. З 1 червня цьогорічні абітурієнти зможуть користуватися «Системою електронного вступу до вузів», яку вчора особисто презентував профільний міністр Дмитро Табачник.

— Я переконаний, що запропонована технологія подання заяв скоротить навантаження на приймальні комісії під час прийому документів, а також на абітурієнтів, крім того скоротить фінансові витрати їхніх сімей, — наголосив чиновник.

Робота системи поширюватиметься тільки на вузи III—IV рівнів акредитації. Вона сама визначатиме середній бал атестата та відстежуватиме пільговиків — переможців, призерів олімпіад і конкурсів захисту наукових робіт Малої академії наук, а також слухачів підготовчих курсів. Подати заяву можна буде не більш як у п'ять вузів на три спеціальності в кожному.

Реєстрація електронних повідомлень буде безплатною. Водночас збережеться й традиційна форма подання документів.

Наталія ОВДІЄНКО.

Уже цього року ціни на комунальні послуги можуть зрости на понад 50 відсотків

МВФ одержав ультиматум на свої вимоги

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пенсійна реформа може бути прийнята в парламенті вже наступного тижня. А засідання ради директорів МВФ, на якому розглядатиметься рішення про виділення Україні третього траншу кредиту в розмірі майже $1,5 млрд., заплановано на 15 березня.

В ультиматумі ФПУ, зокрема, сказано: «Профспілки не заперечують проти фінансової підтримки економіки України. Однак надмірні умови кредитування, не пов'язані з поверненням позики, свідчать, що справжня мета МВФ — це вплив на внутрішню соціальну політику України, зниження рівня соціальних стандартів». Мовляв, якщо Міжнародний валютний фонд не відмовиться від своїх вимог щодо підвищення пенсійного віку для жінок, то ФПУ вимагатиме розірвати з ним співробітництво.

Ті громадяни, хто, так чи інакше, мали справу з банківськими структурами, знають: просто так гроші не дають. Існують певні правила гри, які гарантують повернення позичених сум. Хочеш одержати гроші — будь ласка виконуй. Тому претензії до МВФ (до речі, уже не вперше) з боку профспілок звучать якось по-дитячому. Адже ніхто не змушує силою українську владу брати мільйонні транші. А в інтерпретації ФПУ це має приблизно такий вигляд: давай гроші, але стільців не буде! Схоже, профспілки помилилися адресою у пред'явленні претензій щодо падіння рівня життя й соціальної незахищеності населення.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нагадаємо, у липні 2010 року рада директорів МВФ ухвалила рішення про виділення Україні у рамках нової програми stand by кредиту на суму 15,15 млрд. доларів на 2,5 року. Україна зобов'язалася перед МВФ обмежити зростання зарплат держслужбовцям, підвищити пенсійний вік, підвищити ціни на газ тощо.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: під час акції.

Захисники тварин проти пересувних цирків

Коли на арену пересувного цирку «Престиж» вийшов лев, батьки, схопивши дітей, у паніці кинулися до виходу. Обурені відвідувачі шапіто не захотіли випробовувати долю: слабка сітка, що відокремлює людей від дикого звіра, трималася «на чесному слові» і лев запросто міг «прогулятися» по рядах, де сиділи глядачі. Невдала вистава на початку березня, як стверджують очевидці, закінчилася електрошокером для нещасної тварини. Але організатори пересувного цирку пообіцяли усунути «недоробки» і вже чекають нових глядачів. Шапіто з дикими тропічними й саванними тваринами сьогодні розташувалися в центрі Миколаєва, на Центральному стадіоні й на вулиці Васляєва.

Миколаївська громадськість задажала від міської влади та області заборонити діяльність пересувних звіринців, цирків, акваріумів, океанаріумів, тераріумів і експлуатацію диких тварин з метою наживи. Під зверненням, направленим до міського муніципалітету і обласної ради, підписалося близько трьохсот городян, і збір підписів триває. Керівник Миколаївського міського товариства захисту тварин Муза Махова дивується: цим грубо порушується Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження», є маса інших порушень, але органи, що перевіряють і контролюють це, чомусь мовчать.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

ФОТОФАКТ

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

У Дніпропетровську, щоб запобігти нещасним випадкам на зимовій риболовлі, працівники МНС вирішили розколоти лід на Дніпрі за допомогою криголама міського річкового порту.

Радіоактивний лом везли з Казахстану

На пункті пропуску через державний кордон «Красна Могила» луганські екологи виявили цілий вагон радіоактивного металобрухту.

Випромінювання перевищувало припустимий рівень у 5—9 разів. Лом транспортували з Казахстану й через Росію хотіли ввезти до України. Вагон переведено на тупикову колію. Тепер розбираються із власником небезпечного вантажу.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

«Зв'язкового» спіймали на гарячому...

Співробітники СБУ затримали молодшого інспектора Сумської виправної колонії №116 П. при спробі передати одній із засуджених мобільний телефон і 100 грамів канабісу. Встановлено, що наркотична речовина була зумисне придбана затриманим для подальшої реалізації серед засуджених.

Стосовно тепер уже колишнього правоохоронця порушено кримінальну справу.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

У НОМЕР

«Тепер в Японії немає безпечного місця»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На момент верстки у Токіо горіли 14 великих промислових об'єктів, житлові будинки. З метою безпеки люди ходять у касках. Прем'єр-міністр країни Наото Кан закликав громадян зберігати спокій. Він також просив японців виявити дух співробітництва, щоб мінімізувати збитки від стихійного лиха. Однак важко зберігати спокій, коли навколо горять будинки, немає електрики, а метеослужба попереджає про можливість нових підземних поштовхів. У деяких містах люди залишилися без питної води, тому використовують талий сніг.

Про те, який реальний масштаб руйнувань, можна дізнатися з повідомлень у «Твіттері» (інтернет-ресурс, що дозволяє в режимі реального часу безперервно посилати короткі повідомлення, які називають твітами). Ось деякі твіти росіянина Дмитра (нік — japanreports), котрий живе в Японії:

— Температура на півночі Японії нижче нуля, центрального опалення немає, електрику відключено. Важко їм буде. — Аварійні служби зв'язку вийшли з ладу від перевантаження. — Знову трясе. — У префектурі Івате в результаті цунамі затоплене ціле місто. — От і стемніло. Транспорт не ходить, стільникові не працюють, електрику відключають. — Такого потужного землетрусу й цунамі не було з XIX століття. — Хочеться терміново побігти й кому-небудь допомогти, але в нас тихо. Кров піду здавати, як тільки розгорнуть пункти. — Значну небезпеку становить паніка — люди вибігають на проїжджу частину, є загиблі під колесами. — У Токіо — пожежі. Вони зараз скрізь, де були поштовхи землетрусу. — Тепер в Японії немає безпечного місця. — Японія потребує підтримки з-за кордону, бракує рятувальників, військ.

Уряд Японії вже звернувся до світового співтовариства по допомогу. Багато країн і організацій, у тому числі й ООН, заявили про готовність допомогти. Водночас національне метеоуправління Японії попередило, що землетруси магнітудою більше семи балів триватимуть у країні протягом місяця.

Вл. інф.

Чи завжди у газетах пишуть правду?

Подібні сумніви відчував кожен, хто хоч раз розкривав будь–яке друковане видання. Вважають, що правдивість преси залежить від рівня свободи слова в країні. Тобто що вище рівень свободи, то правдивіші й об'єктивніші журналісти у своїх статтях. Однак чи так це насправді? Чи можна стверджувати, що демократичне суспільство є запорукою чесної преси? Як показує досвід світових мас–медіа, — ні. Про те, наскільки вільною є британська преса, днями у книгарні «Є» в Києві розмірковував провідний журналіст–міжнародник газети «Таймс» кавалер Ордена Британської імперії Майкл Бініон **(на знімку)**.

На його думку, нині відбувається глобальна трансформація преси через те, що у друкованого слова щодня з'являються нові й нові конкуренти. Так, до телебачення та радіо газети вже давно адаптувалися. Телебачення може дуже швидко передати новину, проте воно не здатне її проаналізувати. Саме цю нішу зайняла преса. Однак нині її новим ворогом став інтернет, де можна не лише швидко прочитати новину, а й знайти усе, що тебе цікавить стосовно будь-якої події у світі. Проте й інтернет-ресурси мають свої недоліки: ніхто не відповідає за достовірність цієї інформації. «Звідки ви знаєте, що написане там не повна нісенітниця? Як відрізнити якісну інформацію від інформаційного сміття?» — риторично запитує Майкл Бініон.

Проте сьогодні свободі британської преси загрожують не лише нові конкуренти. За словами пана Бініона, є ціла низка чинників, які негативно впливають на роботу журналістів. Першим з них він назвав політичний тиск. «Урядовцям не подобається, коли про них пишуть погано, тому ексклюзивну інформацію вони воліють надавати тим, хто відгукується найпозитивніше», — каже Майкл Бініон. Це створює нерівні умови для усіх видань. Другим чинником, що впливає на свободу преси, є редакторська політика. Не секрет, що європейські газети, в тому числі й британські, як правило, симпатизують політичним партіям. Скажімо, «Гардіан» відома своїми симпатіями до лівих партій, а от «Таймс» більше уваги приділяє консерваторам. Звичайно, це не означає, що ці газети є партійною пресою. Проте, за словами Майкла Бініона, прихильність газет до тієї чи іншої політичної сили завжди відчувається. Якщо уряд, який, приміром, очолюють ліві сили, буде втягнуто в якийсь скандал, то в «Гардіан» ви про це прочитаєте замітку, а в «Таймс» — цілу шпальту. Тому, щоб отримати повну й об'єктивну картину того, що відбувається в Британії, слід прочитати не одну, а декілька газет.

Впливають на редакційну політику й власники видань. Хоча їхній вплив, за словами Майкла Бініона, — не такий відчутний. Наприклад, медійний магнат Руперт Мердок володіє газетою «Таймс». «Я написав сотні передовиць для газети, але жодного разу пан Мердок не вказував мені, про що писати. Уявити таке неможливо», — розповідає журналіст.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Загалом, питання власності для ЗМІ стає особливо важливим. За даними Інституту досліджень проблем розвитку Всесвітнього банку, 57% друкованої преси світу належать сім'ям, 29% — державам, трудовим колективам — 4%. За словами Майкла Бініона, у Великій Британії державна преса не розвинута: «Але час від часу постає питання про державну допомогу виданням, які мають фінансові проблеми. Проте редактори відмовляються навіть від можливості мати таку допомогу, бо тоді їхні видання перетворяться на офіційні газети, які британці не купуватимуть». Водночас зразком об'єктивності та неупередженості журналістського повідомлення завжди була громадська корпорація «Бі-бі-сі», яка утримується за рахунок спеціального збору, що платять усі британці. Але уряд не може впливати на журналістів «Бі-бі-сі», бо корпорація є громадською, а не державною.

Проте хоча б у такий спосіб Велика Британія все-таки намагається залишатися гравцем на медійному ринку країни та світу. Щоправда, нині корпорація переживає нелегкі часи, про що свідчить закриття низки закордонних служб, зокрема, української.

Досвід Великої Британії цікавий і для України. Сьогодні у нас активно обговорюються питання і власності ЗМІ, і свободи слова, і журналістської етики. Звичайно, не можна бездумно використовувати британські рецепти, але необхідно замислитися над тим, як зробити українські видання незалежними від власників, а журналістів — неупередженими. Поки що виконати це завдання повною мірою не вдалося навіть Великій Британії.

Тетяна ПАСОВА.

Не секрет, що європейські газети, в тому числі й британські, як правило, симпатизують політичним партіям

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про регулювання містобудівної діяльності

Цей Закон встановлює правові та організаційні основи містобудівної діяльності і спрямований на забезпечення сталого розвитку територій з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) Генеральна схема планування території України — містобудівна документація, що визначає концептуальні вирішення планування та використання території України;

2) генеральний план населеного пункту — містобудівна документація, що визначає принципові вирішення розвитку, планування, забудови та іншого використання території населеного пункту;

3) детальний план території — містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території;

4) замовник — фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови території (однієї чи декількох земельних ділянок) і подала в установленому законодавством порядку відповідну заяву;

5) інженерно-транспортна інфраструктура — комплекс інженерних, транспортних споруд і комунікацій;

6) лінії регулювання забудови — визначені в містобудівній документації межі розташування будинків і споруд відносно червоних ліній, меж окремих земельних ділянок, природних меж та інших територій;

7) містобудівна документація — затверджені текстові та графічні матеріали з питань регулювання планування, забудови та іншого використання територій;

8) містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки (далі — містобудівні умови та обмеження) — документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією;

9) план зонування території (зонінг) — містобудівна документація, що визначає умови та обмеження використання території для містобудівних потреб у межах визначених зон;

10) приміська зона — територія, що забезпечує просторовий та соціально-економічний розвиток міста;

11) проектна документація — затверджені текстові та графічні матеріали, якими визначаються містобудівні, об'ємно-планувальні, архітектурні, конструктивні, технічні, технологічні вирішення, а також кошториси об'єктів будівництва;

12) схеми планування території на регіональному рівні — планувальна документація, яка розробляється у розвиток Генеральної схеми планування території України та визначає принципові вирішення розвитку, планування, забудови, використання територій адміністративно-територіальних одиниць та їх окремих частин;

13) територія — частина земної поверхні з повітряним простором та розташованими під нею надрами у визначених межах (кордонах), що має певне географічне положення, природні та створені в результаті діяльності людей умови і ресурси;

14) червоні лінії — визначені в містобудівній документації щодо пунктів геодезичної мережі межі існуючих та запроектованих вулиць, доріг, майданів, які розділяють території забудови та території іншого призначення.

Стаття 2. Планування і забудова територій

1. Планування і забудова територій — діяльність державних органів, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб, яка передбачає:

1) прогнозування розвитку територій;

2) забезпечення раціонального розселення і визначення напрямів сталого розвитку територій;

3) обґрунтування розподілу земель за цільовим призначенням;

4) взаємоузгодження державних, громадських та приватних інтересів під час планування і забудови територій;

5) визначення і раціональне взаємне розташування зон житлової та громадської забудови, виробничих, рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих, історико-культурних та інших зон і об'єктів;

6) встановлення режиму забудови територій, на яких передбачено провадження містобудівної діяльності;

7) розроблення містобудівної та проектної документації, будівництво об'єктів;

8) реконструкцію існуючої забудови та територій;

9) збереження, створення та відновлення рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих територій та об'єктів, ландшафтів, лісів, парків, скверів, окремих зелених насаджень;

10) створення та розвиток інженерно-транспортної інфраструктури;

11) проведення моніторингу забудови;

12) ведення містобудівного кадастру;

13) здійснення контролю у сфері містобудування.

2. Інструментом державного регулювання планування територій є містобудівна документація, яка поділяється на документацію державного, регіонального та місцевого рівнів.

3. Містобудівна документація розробляється на паперових і електронних носіях на оновленій картографічній основі в цифровій формі як набори профільних геопросторових даних у державній геодезичній системі координат УСК-2000 і єдиній системі класифікації та кодування об'єктів будівництва для формування баз даних містобудівного кадастру.

Стаття 3. Законодавство у сфері містобудівної діяльності

1. Відносини у сфері містобудівної діяльності регулюються Конституцією України, Цивільним, Господарським і Земельним кодексами України, цим Законом, законами України «Про Генеральну схему планування території України», «Про основи містобудування», «Про архітектурну діяльність», «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», «Про землеустрій», іншими нормативно-правовими актами.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 4. Об'єкти та суб'єкти містобудування

1. Об'єктами містобудування на державному та регіональному рівнях є планувальна організація території, система розселення, система взаємопов'язаного комплексного розміщення основних об'єктів промисловості, транспорту, інженерної та соціальної інфраструктури, функціональне зонування території України, її частин (груп областей), території Автономної Республіки Крим, областей, адміністративних районів.

Об'єктами містобудування на місцевому рівні є комплекси об'єктів будівництва, об'єднаних спільною планувальною структурою, об'ємно-просторовим рішенням, інженерно-транспортною інфраструктурою в межах населеного пункту, його функціональної зони (сельбищної, промислової, центру, курортної, рекреаційної тощо), планувального, житлового району, мікрорайону (кварталу), приміської зони.

Об'єктами будівництва є будинки, будівлі, споруди будь-якого призначення, їх комплекси, лінійні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури.

2. Суб'єктами містобудування є органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи.

Стаття 5. Обов'язковість дотримання вимог містобудівної документації

1. Програми розвитку регіонів та населених пунктів, програми господарського, соціального та культурного розвитку повинні узгоджуватися з містобудівною документацією відповідного рівня.

2. Вимоги містобудівної документації є обов'язковими для виконання всіма суб'єктами містобудування.

Розділ II. УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 6. Органи, що здійснюють управління у сфері містобудівної діяльності

1. Управління у сфері містобудівної діяльності здійснюється Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури, іншими спеціально уповноваженими органами містобудування та архітектури, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування.

Стаття 7. Зміст управління у сфері містобудівної діяльності

1. Управління у сфері містобудівної діяльності здійснюється шляхом:

1) планування територій на державному, регіональному та місцевому рівнях;

2) моніторингу стану розроблення містобудівної документації на всіх рівнях;

3) визначення державних інтересів для їх врахування під час розроблення містобудівної документації;

4) проведення ліцензування і професійної атестації;

5) розроблення і затвердження державних будівельних норм, стандартів і правил, запровадження одночасної дії міжнародних кодів та стандартів;

6) контролю за дотриманням законодавства у сфері містобудівної діяльності, вимог державних будівельних норм, стандартів і правил, положень містобудівної документації всіх рівнів, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування (далі — вихідні дані), проектної документації.

Стаття 8. Організація планування та забудови територій

1. Планування територій здійснюється на державному, регіональному та місцевому рівнях відповідними органами виконавчої влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування.

2. Планування та забудова земельних ділянок здійснюється їх власниками чи користувачами в установленому законодавством порядку.

3. Рішення з питань планування та забудови територій приймаються сільськими, селищними, міськими, районними, обласними радами та їх виконавчими органами, місцевими державними адміністраціями міст Києва та Севастополя в межах визначених законом повноважень з урахуванням вимог містобудівної документації.

Стаття 9. Нормативне регулювання планування та забудови територій

1. Нормативне регулювання планування та забудови територій здійснюється шляхом прийняття нормативно-правових актів, державних та галузевих будівельних норм, стандартів і правил, імплементації міжнародних кодів та стандартів.

2. Державні будівельні норми, стандарти і правила розробляються і затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Розділ III. ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ

Стаття 10. Фінансування робіт з планування територій

1. Фінансування робіт з планування територій на державному рівні, розроблення нормативних документів з питань планування і забудови територій, проведення пріоритетних науково-дослідних робіт здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Фінансування робіт з планування території Автономної Республіки Крим, областей, районів, населених пунктів, районів у містах, кварталів здійснюється за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів або інших джерел, не заборонених законом.

3. Фінансування робіт з планування окремих земельних ділянок, на яких їх власники або користувачі мають намір здійснити нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт об'єктів будівництва (далі — будівництво), здійснюється за рахунок коштів таких осіб або інших джерел, не заборонених законом.

4. За рішенням органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування для розроблення плану зонування, детального плану території крім коштів державного та місцевих бюджетів можуть залучатися кошти з інших джерел, не заборонених законом, за умови виконання функцій замовника відповідним органом місцевого самоврядування.

Стаття 11. Планування територій на державному рівні

1. Планування територій на державному рівні здійснюється шляхом розроблення відповідно до закону Генеральної схеми планування території України, схем планування окремих частин території України, а також внесення змін до них.

2. Містобудівна документація на державному рівні підлягає експертизі.

Стаття 12. Розроблення та затвердження схем планування окремих частин території України

1. За рішенням Кабінету Міністрів України розробляються схеми планування окремих частин території України: кількох областей, узбережжя Чорного та Азовського морів, гірських територій Карпат, територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, та інших територій з підвищеним техногенним навантаженням чи ризиком виникнення надзвичайних ситуацій.

2. Замовниками схем планування окремих частин території України є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідні обласні ради.

3. Схеми планування окремих частин території України затверджуються рішенням замовників таких схем.

4. Склад, зміст, порядок розроблення схем планування окремих частин території України визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Стаття 13. Планування територій на регіональному рівні

1. Планування територій на регіональному рівні здійснюється шляхом розроблення схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів.

Стаття 14. Розроблення та затвердження схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів

1. Рішення про розроблення схем планування території Автономної Республіки Крим, областей, районів або щодо коригування окремих їх розділів приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідна обласна або районна рада.

2. Організація розроблення, коригування показників і затвердження схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів здійснюється відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними та районними державними адміністраціями.

3. Замовником схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідні обласні та районні ради.

4. Схеми планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів затверджуються рішенням відповідних рад за умови отримання позитивного висновку державної експертизи.

5. Склад, зміст, порядок розроблення містобудівної документації на регіональному рівні визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Стаття 15. Реалізація схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів

1. Реалізація схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів здійснюється шляхом розроблення, затвердження і виконання відповідних програм економічного і соціального розвитку.

2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та районні державні адміністрації забезпечують проведення моніторингу реалізації схем планування території Автономної Республіки Крим, областей та районів.

3. У разі зміни соціально-економічних показників, на основі яких розроблено схеми планування території Автономної Республіки Крим, області, району, або виникнення потреби у розміщенні об'єктів державного, регіонального значення Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна або районна рада приймають рішення про розроблення чи про внесення змін до схеми планування відповідної території.

Стаття 16. Планування територій на місцевому рівні

1. Планування територій на місцевому рівні здійснюється шляхом розроблення та затвердження генеральних планів населених пунктів, планів зонування територій і детальних планів території.

Містобудівна документація на місцевому рівні розробляється з урахуванням даних державного земельного кадастру на актуалізованій картографічній основі в цифровій формі як просторово орієнтована інформація в державній системі координат на паперових і електронних носіях.

Порядок обміну інформацією між містобудівним та державним земельним кадастрами встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Містобудівна документація на місцевому рівні може бути оновлена за рішенням місцевих рад.

Оновлення містобудівної документації передбачає:

1) актуалізацію картографо-геодезичної основи;

2) перенесення з паперових носіїв у векторну цифрову форму.

3. Склад, зміст, порядок розроблення та оновлення містобудівної документації на місцевому рівні визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

4. Затвердження оновленої містобудівної документації на місцевому рівні здійснюється згідно із статтями 17, 18 та 19 цього Закону.

Стаття 17. Генеральний план населеного пункту

1. Генеральний план населеного пункту є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, призначеної для обґрунтування довгострокової стратегії планування та забудови території населеного пункту.

Невід'ємною частиною генерального плану населеного пункту є план земельно-господарського устрою цього населеного пункту.

У складі генерального плану населеного пункту може розроблятися план зонування території цього населеного пункту. План зонування території може розроблятися і як окрема містобудівна документація після затвердження генерального плану.

2. Генеральний план населеного пункту розробляється та затверджується в інтересах відповідної територіальної громади з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

Для населених пунктів з чисельністю населення до 50 тисяч осіб генеральні плани можуть поєднуватися з детальними планами всієї території таких населених пунктів.

3. Для населених пунктів, занесених до Списку історичних населених місць України, в межах визначених історичних ареалів у складі генерального плану населеного пункту визначаються режими регулювання забудови та розробляється історико-архітектурний опорний план, в якому зазначається інформація про об'єкти культурної спадщини.

4. Склад, зміст та порядок розроблення історико-архітектурного опорного плану населеного пункту визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

5. Виконавчі органи сільських, селищних і міських рад, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації є замовниками, організовують розроблення, внесення змін та подання генерального плану населеного пункту на розгляд відповідної сільської, селищної, міської ради.

6. Рішення про розроблення генерального плану приймає відповідна сільська, селищна, міська рада.

7. Виконавчі органи сільських, селищних і міських рад, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації в установлений строк:

1) подають пропозиції до проекту відповідного місцевого бюджету на наступний рік або про внесення змін до бюджету на поточний рік щодо потреби у розробленні містобудівної документації;

2) визначають в установленому законодавством порядку розробника генерального плану населеного пункту, встановлюють строки розроблення та джерела його фінансування;

3) звертаються до обласної державної адміністрації, Ради міністрів Автономної Республіки Крим (для міст обласного та республіканського Автономної Республіки Крим значення), Кабінету Міністрів України (для міст Києва та Севастополя) щодо визначення державних інтересів для їх урахування під час розроблення генерального плану населеного пункту;

4) повідомляють через місцеві засоби масової інформації про початок розроблення генерального плану населеного пункту та визначають порядок і строк внесення пропозицій до нього фізичними та юридичними особами;

5) забезпечують попередній розгляд матеріалів щодо розроблення генерального плану населеного пункту архітектурно-містобудівними радами відповідного рівня;

6) узгоджують проект генерального плану населеного пункту з органами місцевого самоврядування, що представляють інтереси суміжних територіальних громад, з метою врегулювання питань планування територій у приміських зонах.

8. Строк дії генерального плану населеного пункту не обмежується.

9. Зміни до генерального плану населеного пункту можуть вноситися не частіше, ніж один раз на п'ять років.

Такі зміни вносяться органом місцевого самоврядування, який затверджував генеральний план населеного пункту. Питання про дострокове внесення змін до генерального плану населеного пункту може порушуватися перед відповідною сільською, селищною, міською радою відповідною місцевою державною адміністрацією.

У разі виникнення державної необхідності рішення щодо доцільності внесення змін до генерального плану населеного пункту приймається Кабінетом Міністрів України.

10. Генеральні плани населених пунктів та зміни до них розглядаються і затверджуються відповідними сільськими, селищними, міськими радами на чергових сесіях протягом трьох місяців з дня їх подання.

11. Загальна доступність матеріалів генерального плану населеного пункту забезпечується шляхом його розміщення на веб-сайті органу місцевого самоврядування та у місцевих періодичних друкованих засобах масової інформації, а також у загальнодоступному місці у приміщенні такого органу, крім частини, що становить державну таємницю та належить до інформації з обмеженим доступом відповідно до законодавства. Зазначена частина може включатися до складу генерального плану населеного пункту як окремий розділ.

12. Експертизі містобудівної документації на місцевому рівні підлягають виключно генеральні плани міст.

Порядок проведення експертизи визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. План зонування території

1. План зонування території розробляється на основі генерального плану населеного пункту (у його складі або як окремий документ), плану земельно-господарського устрою та містобудівного кадастру з метою визначення умов та обмежень використання території для містобудівних потреб у межах визначених зон.

Невід'ємною складовою плану зонування території (у складі генерального плану чи окремо) є проект землеустрою щодо впорядкування території населеного пункту.

План зонування території розробляється з метою створення сприятливих умов для життєдіяльності людини, забезпечення захисту територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, запобігання надмірній концентрації населення і об'єктів виробництва, зниження рівня забруднення навколишнього природного середовища, охорони та використання територій з особливим статусом, у тому числі ландшафтів, об'єктів історико-культурної спадщини, а також земель сільськогосподарського призначення і лісів.

2. План зонування території встановлює функціональне призначення, вимоги до забудови, ландшафтної організації території.

3. Зонування території здійснюється з дотриманням таких вимог:

1) урахування попередніх рішень щодо планування і забудови території;

2) виділення зон обмеженої містобудівної діяльності;

3) відображення існуючої забудови територій, інженерно-транспортної інфраструктури, а також основних елементів планувальної структури територій;

4) урахування місцевих умов під час визначення функціональних зон;

5) встановлення для кожної зони умов та обмежень з визначенням видів використання земельних ділянок та об'єктів нерухомості;

6) узгодження меж зон з межами територій природних комплексів, смугами санітарно-захисних, санітарних, охоронних та інших зон обмеженого використання земель, червоними лініями.

4. Параметри використання території та будівель, запропонованих для розташування у межах декількох земельних ділянок або окремої земельної ділянки, зокрема функціональне призначення, граничні поверховість та площа забудови, можливе розміщення на ділянці, є обов'язковими для врахування під час зонування відповідної території.

Перелік зазначених параметрів визначає центральний орган виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

5. Внесення змін до плану зонування території допускається за умови їх відповідності генеральному плану населеного пункту.

6. Склад, зміст, порядок розроблення плану зонування території визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

7. За порушення вимог, встановлених планом зонування території, фізичні та юридичні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

8. План зонування території затверджується на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання.

План зонування території не підлягає експертизі.

Стаття 19. Детальний план території

1. Детальний план території уточнює поло-

ження генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію і розвиток території.

2. Детальний план території за межами населених пунктів розробляється відповідно до схеми планування території району з метою визначення їх функціонального призначення.

3. У складі детального плану території розробляється проект землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб.

4. Детальний план території визначає:

1) принципи планувально-просторової організації забудови;

2) червоні лінії та лінії регулювання забудови;

3) функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з державними будівельними нормами, стандартами і правилами;

4) містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;

5) потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місце їх розташування;

6) доцільність, обсяги, послідовність реконструкції забудови;

7) черговість та обсяги інженерної підготовки території;

8) систему інженерних мереж;

9) порядок організації транспортного і пішохідного руху;

10) порядок комплексного благоустрою та озеленення.

5. Детальний план території складається із графічних і текстових матеріалів.

6. Склад, зміст, порядок розроблення та затвердження детального плану території визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

7. Загальна доступність матеріалів детального плану території забезпечується шляхом його розміщення на веб-сайті органу місцевого самоврядування, у місцевих друкованих засобах масової інформації, а також у загальнодоступному місці у приміщенні такого органу, крім частини, що належить до інформації з обмеженим доступом відповідно до законодавства. Зазначена частина може включатися до складу детального плану території як окремий розділ.

Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради забезпечує оприлюднення детального плану території протягом 10 днів з дня його затвердження.

8. Детальний план території розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердженого в установленому цим Законом порядку плану зонування території — відповідною сільською, селищною, міською радою.

9. Детальний план території не підлягає експертизі.

10. Внесення змін до детального плану території допускається за умови їх відповідності генеральному плану населеного пункту та плану зонування території.

Стаття 20. Архітектурно-містобудівні ради

1. Для професійного обговорення проектних рішень у сфері містобудування центральний орган виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури, спеціально уповноважені органи містобудування та архітектури можуть утворювати архітектурно-містобудівні ради як дорадчі органи, що діють на громадських засадах.

Типове положення про архітектурно-містобудівні ради затверджується центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

2. Результати розгляду проектів містобудівної документації архітектурно-містобудівною радою враховуються під час подальшого доопрацювання та затвердження таких проектів.

3. Спеціально уповноважений орган містобудування та архітектури, при якому функціонує архітектурно-містобудівна рада, надсилає за 20 робочих днів до засідання ради розділ проекту містобудівної документації (за відповідним напрямом), що планується для розгляду радою, органам земельних ресурсів, охорони культурної спадщини, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки, державної санітарно-епідеміологічної служби, природоохоронному та іншим органам, яким відповідно до закону належать повноваження щодо розгляду містобудівної документації, для отримання їх висновків.

У разі ненадання письмових висновків до проекту містобудівної документації протягом 20 днів з дня надходження розділу містобудівної документації такий проект вважається погодженим цими органами.

Після погодження зазначеними у цій частині цієї статті органами проекту містобудівної документації такі органи та їх посадові особи не беруть участі у будь-який спосіб у проведенні земельних торгів, процедурі надання або продажу земельних ділянок або прав на них, розробленні та погодженні землевпорядної документації, не надають документів дозвільного характеру, крім випадків, передбачених законом.

4. Архітектурно-містобудівні ради надають рекомендації з питань планування, забудови та іншого використання територій у межах історичних ареалів населених місць і зон охорони пам'яток архітектури та містобудування з урахуванням рішень консультативних рад з питань охорони культурної спадщини.

5. Архітектурно-містобудівна рада розглядає проекти будівництва об'єктів за зверненням замовників таких проектів.

Результати розгляду радою зазначених проектів мають виключно рекомендаційний характер і не можуть вимагатися під час погодження та затвердження проекту будівництва.

Стаття 21. Громадські слухання щодо врахування громадських інтересів

1. Громадським слуханням підлягають розроблені в установленому порядку проекти містобудівної документації на місцевому рівні: генеральні плани населених пунктів, плани зонування територій, детальні плани територій.

2. Затвердження на місцевому рівні містобудівної документації, зазначеної у частині першій цієї статті, без проведення громадських слухань щодо проектів такої документації забороняється.

При вирішенні відповідно до Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» питань відчуження для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадські слухання не проводяться.

3. Сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи (у разі делегування їм таких повноважень) зобов'язані забезпечити:

1) оприлюднення прийнятих рішень щодо розроблення містобудівної документації на місцевому рівні з прогнозованими правовими, економічними та екологічними наслідками;

2) оприлюднення проектів містобудівної документації на місцевому рівні та доступ до цієї інформації громадськості;

3) реєстрацію, розгляд та узагальнення пропозицій громадськості до проектів містобудівної документації на місцевому рівні;

4) узгодження спірних питань між громадськістю і замовниками містобудівної документації на місцевому рівні через погоджувальну комісію;

5) оприлюднення результатів розгляду пропозицій громадськості до проектів містобудівної документації на місцевому рівні.

4. Оприлюднення проектів генеральних планів, планів зонування територій, детальних планів територій здійснюється не пізніш як у місячний строк з дня їх надходження до відповідного органу місцевого самоврядування.

5. Оприлюднення проектів містобудівної документації на місцевому рівні є підставою для подання пропозицій громадськості до відповідного органу місцевого самоврядування.

6. Пропозиції громадськості мають бути обґрунтовані в межах відповідних законодавчих та нормативно-правових актів, державних будівельних норм, стандартів і правил та надаватися у строки, визначені для проведення процедури громадських слухань.

Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

7. Пропозиції до проектів містобудівної документації на місцевому рівні мають право надавати:

1) повнолітні дієздатні фізичні особи, які проживають на території, щодо якої розроблено відповідний проект містобудівної документації на місцевому рівні;

2) юридичні особи, об'єкти нерухомого майна яких розташовані на території, для якої розроблено відповідний проект містобудівної документації на місцевому рівні;

3) власники та користувачі земельних ділянок, розташованих на території, щодо якої розробляється документація, та на суміжній з нею;

4) представники органів самоорганізації населення, діяльність яких поширюється на відповідну територію;

5) народні депутати України, депутати відповідних місцевих рад.

8. Для розгляду спірних питань, що виникають у процесі громадських слухань, утворюється погоджувальна комісія.

До складу погоджувальної комісії входять:

1) посадові особи відповідного органу місцевого самоврядування;

2) представники органу земельних ресурсів, природоохоронного і санітарно-епідеміологічного органу, органу містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини та інших органів;

3) представники професійних об'єднань та спілок, архітектори, науковці;

4) уповноважені представники громадськості, які обираються під час громадських слухань. Кількість представників громадськості має становити не менше 50 відсотків і не більше 70 відсотків загальної чисельності комісії.

Головою погоджувальної комісії є посадова особа відповідного органу місцевого самоврядування.

Погоджувальна комісія протягом двох тижнів після її створення розглядає спірні питання, зафіксовані у протоколі громадських слухань, та ухвалює рішення про врахування або мотивоване відхилення цих пропозицій (зауважень).

Засідання погоджувальної комісії є правомочним, якщо у ньому взяли участь не менше двох третин її членів (з них не менше половини представників громадськості).

Рішення погоджувальної комісії приймається більшістю присутніх членів та оформлюється відповідним протоколом.

У разі неспроможності погоджувальної комісії врегулювати спірні питання між сторонами остаточне рішення приймає відповідний орган місцевого самоврядування. Урегульовані погоджувальною комісією спірні питання між сторонами або прийняті відповідним органом місцевого самоврядування рішення є підставою для внесення змін до проекту відповідної документації.

9. Оприлюднення результатів розгляду пропозицій громадськості до проектів містобудівної документації на місцевому рівні здійснюється у двотижневий строк з дня їх прийняття шляхом опублікування в засобах масової інформації, що поширюються на відповідній території, а також розміщення таких рішень на офіційних веб-сайтах цих органів.

Особи, які оприлюднюють проекти генеральних планів населених пунктів, зонування територій, детальних планів територій, є відповідальними за їх автентичність.

10. Фінансування заходів щодо врахування громадських інтересів здійснюється за рахунок органів місцевого самоврядування.

11. Порядок проведення громадських слухань визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 22. Містобудівний кадастр

1. Містобудівний кадастр — державна система зберігання і використання геопросторових даних про територію, адміністративно-територіальні одиниці, екологічні, інженерно-геологічні умови, інформаційних ресурсів державних будівельних норм, стандартів і правил для задоволення інформаційних потреб у плануванні територій та будівництві, формування галузевої складової державних геоінформаційних ресурсів.

Містобудівний кадастр ведеться з урахуванням даних державного земельного кадастру на державному рівні, на рівні Автономної Республіки Крим, обласному та районному рівнях, рівні обласних центрів та міст обласного (республіканського Автономної Республіки Крим) значення.

2. Містобудівний кадастр ведеться службами містобудівного кадастру, які діють у складі спеціально уповноважених органів містобудування та архітектури.

Типове положення про службу містобудівного кадастру затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Формування містобудівного кадастру здійснюється з використанням таких джерел:

1) державні геоінформаційні ресурси;

2) цифрові масиви профільних геопросторових даних, які містяться у затвердженій містобудівній та проектній документації, матеріалах завершеного будівництва;

3) бази даних юридичних і фізичних осіб, порядок використання яких визначається законом.

4. Профільні геопросторові дані не пізніше 30 робочих днів після затвердження містобудівної документації вносяться до містобудівного кадастру відповідного рівня.

5. Дані містобудівного кадастру, необхідні для провадження містобудівної діяльності, проведення землевпорядних робіт, забезпечення роботи геоінформаційних систем, використовуються для задоволення інформаційних потреб державних органів, органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб.

6. Інформація, яка міститься у містобудівному кадастрі, є відкритою та загальнодоступною, крім відомостей, що належать до інформації з обмеженим доступом.

Захист інформації, яка міститься у містобудівному кадастрі, здійснюється відповідними суб'єктами інформаційних відносин відповідно до законодавства.

7. Порядок ведення та структура містобудівного кадастру, порядок надання інформації з містобудівного кадастру визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Містобудівний моніторинг

1. Містобудівний моніторинг — система спостережень, оцінки та прогнозу стану і змін об'єктів містобудування, які проводяться відповідно до вимог містобудівної документації та спрямовані на забезпечення сталого розвитку територій з урахуванням державних і громадських інтересів.

2. Результати містобудівного моніторингу постійно вносяться до містобудівного кадастру.

3. Під час проведення містобудівного моніторингу використовуються аерокосмічні матеріали, просторово орієнтовані дані наземного лазерного сканування, матеріали виконавчої зйомки результатів завершеного будівництва.

4. Порядок проведення містобудівного моніторингу встановлюється центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Стаття 24. Особливості регулювання земельних відносин при здійсненні містобудівної діяльності

1. Документація із землеустрою розробляється з урахуванням положень плану зонування та/або детального плану території.

2. Зміна функціонального призначення територій не тягне за собою припинення права власності або права користування земельними ділянками, які були передані (надані) у власність чи користування до встановлення нового функціонального призначення територій.

3. У разі відсутності плану зонування або детального плану території, затвердженого відповідно до вимог цього Закону, передача (надання) земельних ділянок із земель державної або комунальної власності у власність чи користування фізичним та юридичним особам для містобудівних потреб забороняється.

4. Зміна цільового призначення земельної ділянки, яка не відповідає плану зонування території та/або детальному плану території, забороняється.

5. Спеціально уповноважені органи з питань містобудування та архітектури і центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальні органи забезпечують відкритість, доступність та повноту інформації про наявність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці земель державної та комунальної власності, не наданих у користування, що можуть бути використані під забудову, про наявність обмежень і обтяжень земельних ділянок, містобудівні умови та обмеження в містобудівному і державному земельному кадастрах.

До моменту внесення відповідної інформації до містобудівного та державного земельного кадастрів виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації або відповідний місцевий орган виконавчої влади зобов'язані надавати за запитами фізичних та юридичних осіб письмову інформацію про наявність земельних ділянок, що можуть бути використані під забудову.

6. Склад, зміст та порядок погодження містобудівної документації, до складу якої входить документація із землеустрою, визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури спільно з центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

Розділ IV. РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБУДОВИ ТЕРИТОРІЙ

Стаття 25. Режим забудови територій, визначених для містобудівних потреб

1. Режим забудови територій, визначених для містобудівних потреб, встановлюється у генеральних планах населених пунктів, планах зонування та детальних планах територій.

2. Режим забудови територій, визначених для містобудівних потреб, обов'язковий для врахування під час розроблення землевпорядної документації.

3. Режим забудови територій, визначених для містобудівних потреб, за межами населених пунктів встановлюється відповідними районними державними адміністраціями, а в разі відсутності адміністративного району — відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною, Севастопольською міською державними адміністраціями.

4. Узгодження питань щодо забудови визначених для містобудівних потреб територій суміжних територіальних громад здійснюється на підставі відповідних угод, відображається у схемах планування зазначених територій та генеральних планах населених пунктів.

5. Встановлення режиму забудови територій, визначених для містобудівних потреб, не тягне за собою припинення права власності або права користування земельними ділянками, зміни адміністративно-територіальних меж до моменту вилучення (викупу) земельних ділянок.

Стаття 26. Забудова територій

1. Забудова територій здійснюється шляхом розміщення об'єктів будівництва.

2. Суб'єкти містобудування зобов'язані додержуватися містобудівних умов та обмежень під час проектування і будівництва об'єктів.

3. Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради вживає заходів щодо організації комплексної забудови територій відповідно до вимог цього Закону.

4. Право на забудову земельної ділянки реалізується її власником або користувачем за умови використання земельної ділянки відповідно до вимог містобудівної документації.

5. Проектування та будівництво об'єктів здійснюється власниками або користувачами земельних ділянок у такому порядку:

1) отримання замовником або проектувальником вихідних даних;

2) розроблення проектної документації та проведення у випадках, передбачених статтею 31 цього Закону, її експертизи;

3) затвердження проектної документації;

4) виконання підготовчих та будівельних робіт;

5) прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів;

6) реєстрація права власності на об'єкт містобудування.

Стаття 27. Будівельний паспорт забудови земельної ділянки

1. Забудова присадибних, дачних і садових земельних ділянок може здійснюватися на підставі будівельного паспорта забудови земельної ділянки (далі — будівельний паспорт).

Будівельний паспорт визначає комплекс містобудівних та архітектурних вимог до розміщення і будівництва індивідуального (садибного) житлового будинку, садового, дачного будинку не вище двох поверхів (без урахування мансардного поверху) з площею до 300 квадратних метрів, господарських будівель і споруд, гаражів, елементів благоустрою та озеленення земельної ділянки.

Будівельний паспорт складається з текстових та графічних матеріалів.

За наявності плану зонування території розроблення будівельного паспорта здійснюється на його підставі.

2. Проектування на підставі будівельного паспорта здійснюється без отримання містобудівних умов та обмежень. Для об'єктів, зазначених у частині першій цієї статті, розроблення проекту будівництва здійснюється виключно за бажанням замовника.

3. Надання будівельного паспорта здійснюється спеціально уповноваженим органом містобудування та архітектури на безоплатній основі протягом десяти робочих днів з дня надходження відповідної заяви та пакета документів, перелік яких визначається центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

4. Порядок видачі та форма будівельного паспорта визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Стаття 28. Малі архітектурні форми і тимчасові споруди для провадження підприємницької діяльності

1. Мала архітектурна форма — невелика споруда декоративного, допоміжного чи іншого призначення, що використовується для покращення естетичного вигляду громадських місць і міських об'єктів, організації простору та доповнює композицію будинків, будівель, їх комплексів.

До малих архітектурних форм належать:

1) альтанки, павільйони, навіси;

2) паркові арки (аркади) і колони (колонади);

3) вуличні вази, вазони і амфори;

4) декоративні фонтани і басейни, штучні паркові водоспади;

5) монументальна, декоративна та ігрова скульптура;

6) вуличні меблі (лавки, лави, столи);

7) садово-паркове освітлення, ліхтарі;

8) сходи, балюстради;

9) паркові містки;

10) обладнання дитячих ігрових майданчиків;

11) павільйони зупинок громадського транспорту;

12) огорожі, ворота, ґрати;

13) меморіальні споруди (надгробки, стели, обеліски тощо);

14) рекламні та інформаційні стенди, дошки, вивіски;

15) інші об'єкти, визначені законодавством.

2. Тимчасова споруда торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності — одноповерхова споруда, що виготовляється з полегшених конструкцій з урахуванням основних вимог до споруд, визначених технічним регламентом будівельних виробів, будівель і споруд, і встановлюється тимчасово, без улаштування фундаменту.

Тимчасова споруда для здійснення підприємницької діяльності може мати закрите приміщення для тимчасового перебування людей (павільйон площею не більше 30 квадратних метрів по зовнішньому контуру) або не мати такого приміщення.

3. Розміщення малих архітектурних форм здійснюється відповідно до Закону України «Про благоустрій населених пунктів».

4. Розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Стаття 29. Вихідні дані

1. Фізична або юридична особа, яка подала до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради заяву про намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати вихідні дані для проектування об'єкта будівництва.

2. Вихідні дані повинні міститися у повному обсязі в загальнодоступній містобудівній документації на місцевому рівні.

3. Основними складовими вихідних даних є:

містобудівні умови та обмеження;

завдання на проектування, що визначають обґрунтовані вимоги замовника до планувальних, архітектурних, інженерних і технологічних рішень та властивостей об'єкта містобудування, його основних параметрів, вартості та організації його будівництва і складаються з урахуванням містобудівних умов та обмежень, технічних умов.

4. Містобудівні умови та обмеження надаються відповідними спеціально уповноваженими органами містобудування та архітектури на безоплатній основі.

Перелік об'єктів будівництва, для проектування яких містобудівні умови та обмеження не надаються, визначає центральний орган виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

5. Спеціально уповноважений орган містобудування та архітектури визначає відповідність намірів щодо забудови земельної ділянки вимогам містобудівної документації на місцевому рівні.

6. Розгляд заяви та надання вихідних даних або прийняття рішення про відмову у видачі вихідних даних здійснюються спеціально уповноваженим органом містобудування та архітектури протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви.

Рішення про відмову у видачі вихідних даних приймається у разі невідповідності намірів щодо забудови земельної ділянки вимогам містобудівної документації на місцевому рівні.

7. За наявності плану зонування або детального плану території містобудівні умови та обмеження надаються спеціально уповноваженим органом містобудування та архітектури.

8. До містобудівних умов та обмежень можуть включатися вимоги щодо архітектурних та інженерних рішень.

9. Склад, зміст, порядок надання містобудівних умов та обмежень визначаються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

10. Вихідні дані є чинними до завершення будівництва об'єкта. Зміни до вихідних даних можуть вноситися тільки за згодою замовника.

Стаття 30. Технічні умови

1. Технічні умови — комплекс умов та вимог до інженерного забезпечення об'єкта будівництва, які повинні відповідати його розрахунковим параметрам, зокрема щодо водо-, тепло-, енерго- і газопостачання, каналізації, радіофікації, зовнішнього освітлення, відведення зливових вод, телефонізації, телекомунікації, диспетчеризації, пожежної та техногенної безпеки.

2. Фізична чи юридична особа, яка має намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває в її власності або користуванні, має право на одержання технічних умов згідно із поданою нею заявою.

Технічні умови надаються протягом десяти робочих днів з дня реєстрації відповідної заяви.

3. Технічні умови повинні відповідати законодавству, містити достовірну інформацію та обґрунтовані вимоги до об'єктів будівництва, а також відповідати намірам заявника щодо забудови земельної ділянки.

4. У технічних умовах враховується, що місце приєднання інженерних мереж замовника до магістральних чи інших інженерних мереж розташовується на межі земельної ділянки замовника або за його згодою на території такої земельної ділянки.

5. Якщо технічними умовами передбачається необхідність будівництва замовником інженерних мереж або об'єктів інженерної інфраструктури поза межами його земельної ділянки, розмір пайової участі у розвитку інфраструктури насе-

ЗАКІНЧЕННЯ НА 16—18-Й СТОР.

леного пункту зменшується на суму їх кошторисної вартості, а такі інженерні мережі та/або об'єкти передаються у комунальну власність.

У разі якщо кошторисна вартість будівництва інженерних мереж та/або об'єктів інженерної інфраструктури перевищує розмір пайової участі замовника у розвитку інфраструктури населеного пункту, орган місцевого самоврядування приймає рішення про відшкодування замовнику різниці між здійсненими витратами та розміром пайової участі замовника у розвитку інфраструктури населеного пункту.

6. Склад, зміст, порядок надання технічних умов та порядок визначення вартості послуг з їх надання визначаються відповідними центральними органами виконавчої влади.

7. Технічні умови є чинними до завершення будівництва об'єкта. Зміни до технічних умов можуть вноситися тільки за згодою замовника.

8. За відсутності на відповідній території необхідного водо-, тепло-, електро-, газопостачання, його недостатньої потужності за рішенням замовника може бути передбачено застосування автономних систем інженерного забезпечення в установленому законодавством порядку.

Стаття 31. Проектна документація на будівництво

1. Проектна документація на будівництво об'єктів розробляється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури, з урахуванням вимог містобудівної документації та вихідних даних і дотриманням вимог законодавства, державних будівельних норм, стандартів і правил та затверджується замовником.

До проектної документації на будівництво об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, а також об'єктів, які підлягають оцінці впливу на навколишнє природне середовище у транскордонному контексті, додається оцінка існуючого чи передбачуваного впливу на стан навколишнього природного середовища. Перелік таких об'єктів визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Експертиза проектів будівництва проводиться в установленому Кабінетом Міністрів України порядку експертними організаціями незалежно від форми власності, які відповідають критеріям, визначеним центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури. При цьому до проведення експертизи залучаються (в тому числі на підставі цивільно-правових договорів) експерти з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки, які пройшли професійну атестацію, що проводилася із залученням представників відповідних центральних органів виконавчої влади, та отримали відповідний кваліфікаційний сертифікат. Порядок проведення професійної атестації таких експертів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Не підлягають обов'язковій експертизі проекти будівництва об'єктів I—III категорій складності.

4. Обов'язковій експертизі підлягають проекти будівництва об'єктів, які:

1) належать до IV і V категорій складності, — щодо додержання нормативів з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки, міцності, надійності та необхідної довговічності;

2) споруджуються на територіях із складними інженерно-геологічними та техногенними умовами, — в частині міцності, надійності та довговічності;

3) споруджуються із залученням бюджетних коштів, — щодо кошторисної частини проектної документації.

За рішенням замовника може проводитися також експертиза проектів будівництва інших об'єктів, ніж передбачені у цій частині.

5. Встановлення випадків та порядку проведення експертизи проектів будівництва іншими законами не допускається.

6. Проектна документація на будівництво об'єктів не потребує погодження державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними особами, утвореними такими органами.

Стаття 32. Категорії складності об'єктів будівництва

1. Усі об'єкти будівництва за складністю архітектурно-будівельного рішення та/або інженерного обладнання поділяються на I, II, III, IV і V категорії складності.

2. Категорія складності об'єкта будівництва визначається відповідно до державних будівельних норм та стандартів на підставі класу наслідків (відповідальності) такого об'єкта будівництва.

3. Віднесення об'єкта будівництва до тієї чи іншої категорії складності здійснюється проектною організацією і замовником будівництва.

4. Порядок віднесення об'єктів до IV і V категорій складності визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 33. Здійснення комплексної забудови території

1. Комплексна забудова території здійснюється з метою забезпечення реалізації громадських інтересів і спрямовується на попереднє проведення інженерної підготовки, спорудження зовнішніх інженерно-транспортних мереж, об'єктів соціальної сфери, житлових будинків, інших об'єктів будівництва, а також на благоустрій території. Комплексна забудова території може здійснюватися шляхом комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду одним або кількома інвесторами.

2. Рішення про організацію комплексної забудови території у визначених межах та рішення про розміщення об'єктів будівництва на території населених пунктів та за їх межами під час комплексної забудови території приймає виконавчий орган районної, сільської, селищної, міської ради відповідно до його повноважень у порядку, передбаченому цим Законом.

Рішення про розроблення детального плану певної території одночасно є рішенням про комплексну забудову цієї території.

3. Функції замовника на будівництво виконавчий орган місцевої ради, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації (у разі делегування їм таких повноважень відповідними радами) виконують безпосередньо або можуть делегувати їх на конкурсній основі генеральному підряднику (підряднику) у порядку, встановленому законодавством.

Функції замовника комплексної забудови території може виконувати власник (користувач) відповідної земельної ділянки в межах такої земельної ділянки, переданої (наданої) йому в установленому законом порядку.

4. Розміщення об'єктів будівництва на території населених пунктів та за їх межами під час комплексної забудови території здійснюється виконавчим органом сільської, селищної, міської ради відповідно до її повноважень шляхом надання містобудівних умов та обмежень або видачі будівельного паспорта відповідно до містобудівної документації у порядку, передбаченому цим Законом.

5. Регулювання земельних відносин під час комплексної забудови території здійснюється відповідно до земельного законодавства.

Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт

1. Замовник має право виконувати будівельні роботи після:

1) направлення замовником повідомлення про початок виконання будівельних робіт Державній архітектурно-будівельній інспекції або її територіальному органу (далі — інспекції державного архітектурно-будівельного контролю) за місцезнаходженням об'єкта будівництва — щодо об'єктів, будівництво яких здійснюється на підставі будівельного паспорта, які не потребують реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт або отримання дозволу на виконання будівельних робіт згідно з переліком об'єктів будівництва, затвердженим Кабінетом Міністрів України. Форма повідомлення про початок виконання будівельних робіт та порядок його подання визначаються Кабінетом Міністрів України;

2) реєстрації відповідною інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю декларації про початок виконання будівельних робіт — щодо об'єктів будівництва, що належать до I-III категорій складності;

3) видачі замовнику відповідною інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю дозволу на виконання будівельних робіт — щодо об'єктів будівництва, що належать до IV і V категорій складності.

2. Зазначені у частині першій цієї статті документи, що надають право на виконання будівельних робіт, є чинними до завершення будівництва.

3. Державна архітектурно-будівельна інспекція у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури, веде єдиний реєстр отриманих повідомлень про початок виконання підготовчих будівельних робіт, зареєстрованих декларацій про початок виконання підготовчих і будівельних робіт, виданих дозволів на виконання будівельних робіт, зареєстрованих декларацій про готовність об'єкта до експлуатації та виданих сертифікатів, відмов у реєстрації таких декларацій та у видачі таких дозволів і сертифікатів, який формується на підставі інформації, поданої відповідними інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Доступ користувачів до даних реєстру здійснюється безоплатно через офіційний веб-сайт Державної архітектурно-будівельної інспекції України.

4. Реконструкцію або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення може бути проведено за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.

5. Контроль за виконанням підготовчих робіт з винесення інженерних мереж, будівельних робіт здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Стаття 35. Виконання підготовчих робіт

1. Після набуття права на земельну ділянку замовник може виконувати підготовчі роботи, визначені державними будівельними нормами, стандартами і правилами, крім винесення інженерних мереж та видалення зелених насаджень, з повідомленням відповідної інспекції державного архітектурно-будівельного контролю.

2. Підготовчі роботи з винесення інженерних мереж та видалення зелених насаджень замовник здійснює на підставі зареєстрованої декларації про початок виконання підготовчих робіт.

Виконання підготовчих робіт, у тому числі з винесення інженерних мереж та видалення зелених насаджень, може здійснюватися на підставі зареєстрованої декларації про початок виконання будівельних робіт чи дозволу на виконання будівельних робіт.

Виконання підготовчих робіт з винесення інженерних мереж та видалення зелених насаджень без реєстрації зазначеної декларації або отримання дозволу на виконання будівельних робіт забороняється.

3. Зареєстрована декларація про початок виконання підготовчих робіт не дає права на виконання будівельних робіт.

4. Реєстрацію декларації про початок виконання підготовчих робіт здійснюють відповідні інспекції державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі протягом п'яти робочих днів з дня отримання декларації.

За наявності зареєстрованої декларації про початок виконання підготовчих робіт (направлення повідомлення до інспекції державного архітектурно-будівельного контролю відповідно до частини першої цієї статті) отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником інших документів дозвільного характеру для виконання підготовчих робіт та видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається.

5. Форма декларації про початок виконання підготовчих робіт, порядок її подання та реєстрації, форма повідомлення про зміну даних у зареєстрованій декларації визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю відмовляють у реєстрації декларації про початок виконання підготовчих робіт, якщо декларація подана чи оформлена з порушенням встановлених вимог.

Рішення про відмову в реєстрації декларації про початок виконання підготовчих робіт приймається у строк, передбачений для реєстрації декларації.

7. У разі якщо інспекція державного архітектурно-будівельного контролю не зареєструвала декларацію про початок виконання підготовчих робіт або не відмовила в її реєстрації в установлений цією статтею строк, право на виконання підготовчих робіт виникає на одинадцятий робочий день з дня, коли декларація повинна бути зареєстрована, а рішення про відмову — прийнято. У такому разі декларація вважається зареєстрованою.

8. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовнику або змінено генерального підрядника чи підрядника (у разі якщо підготовчі роботи виконуються без залучення субпідрядників) або осіб, відповідальних за проведення авторського нагляду, чи відповідальних виконавців робіт, замовник протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни відповідну інспекцію державного архітектурно-будівельного контролю.

Продовження виконання підготовчих робіт без такого повідомлення забороняється.

9. Замовник зобов'язаний протягом семи календарних днів з дня надіслання повідомлення до інспекції державного архітектурно-будівельного контролю відповідно до частини першої цієї статті або реєстрації декларації про початок виконання підготовчих робіт, або з дня набуття права на виконання підготовчих робіт відповідно до частини сьомої цієї статті письмово поінформувати місцевий орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування за місцезнаходженням об'єкта будівництва про початок виконання підготовчих робіт.

10. Замовник відповідно до закону несе відповідальність за повноту і достовірність даних, зазначених у поданій ним декларації про початок виконання підготовчих робіт, та виконання підготовчих робіт з порушенням вимог, визначених у цій статті.

Стаття 36. Декларація про початок виконання будівельних робіт

1. Право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням або зареєстрованою декларацією про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах, що належать до I—III категорій складності, підключення об'єкта будівництва до інженерних мереж та споруд надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт.

2. Реєстрацію декларації про початок виконання будівельних робіт проводять відповідні інспекції державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі протягом п'яти робочих днів з дня надходження декларації.

Виконувати будівельні роботи, підключати об'єкт будівництва до інженерних мереж та споруд без реєстрації зазначеної декларації забороняється.

За наявності зареєстрованої декларації про початок виконання будівельних робіт отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт та видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається.

3. Форма декларації про початок виконання будівельних робіт, порядок її подання та реєстрації, форма повідомлення про зміну даних у зареєстрованій декларації визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю відмовляють у реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт, якщо декларація подана чи оформлена з порушенням встановлених вимог.

Рішення про відмову в реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт приймається у строк, передбачений для реєстрації декларації.

5. У разі якщо інспекція державного архітектурно-будівельного контролю не зареєструвала декларацію про початок виконання будівельних робіт або не прийняла рішення про відмову в її реєстрації в установлений цією статтею строк, право на виконання будівельних робіт виникає на одинадцятий робочий день з дня, коли декларація повинна бути зареєстрована, а рішення про відмову — прийнято.

У такому разі декларація вважається зареєстрованою.

6. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовнику або змінено генерального підрядника чи підрядника (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) або осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, або відповідальних виконавців робіт, замовник протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни інспекцію державного архітектурно-будівельного контролю, яка зареєструвала декларацію про початок виконання будівельних робіт.

7. Замовник зобов'язаний протягом семи календарних днів з дня реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт або з дня набуття права на виконання будівельних робіт відповідно до частини п'ятої цієї статті письмово поінформувати виконавчий орган сільської, селищної, міської ради або місцеву державну адміністрацію за місцезнаходженням об'єкта будівництва про початок виконання будівельних робіт.

8. Замовник відповідно до закону несе відповідальність за повноту та достовірність даних, зазначених у поданій ним декларації про початок виконання будівельних робіт, та виконання будівельних робіт без зареєстрованої декларації.

Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт

1. Право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням або зареєстрованою декларацією про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах будівництва, що належать до IV і V категорій складності, підключення об'єкта будівництва до інженерних мереж та споруд надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після отримання дозволу на виконання будівельних робіт.

2. Дозвіл на виконання будівельних робіт видається відповідними інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви.

За наявності дозволу на виконання будівельних робіт отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт та видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається.

3. Форма дозволу на виконання будівельних робіт, форма заяви, що подається для його отримання, перелік документів, що додаються до заяви, форма відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт, порядок видачі, переоформлення та анулювання дозволу на виконання будівельних робіт визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Відмова у видачі дозволу на виконання будівельних робіт видається заявнику в письмовому вигляді з відповідним обґрунтуванням у строк, передбачений для видачі дозволу.

Підставою для відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт є:

1) неподання документів, необхідних для прийняття рішення про видачу такого дозволу;

2) невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

3) виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

Відмову у видачі дозволу на виконання будівельних робіт може бути оскаржено до суду.

5. У разі якщо в установлений цією статтею строк інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю не видано дозвіл на виконання будівельних робіт або відмову в його видачі, замовник звертається до центрального органу виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури для вжиття протягом десяти робочих днів заходів, пов'язаних з видачею зазначеного дозволу або відмовою в його видачі. У разі якщо протягом зазначеного строку не буде видано дозвіл на виконання будівельних робіт або відмову в його видачі, право на виконання будівельних робіт виникає на десятий робочий день з дня реєстрації звернення до центрального органу виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури, а дозвіл вважається виданим.

6. Дозвіл на виконання будівельних робіт може бути анульовано відповідною інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

1) подання замовником заяви про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт;

2) наявності відомостей про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичною особою — підприємцем (замовником), смерті фізичної особи — замовника або визнання її безвісно відсутньою;

3) перешкоджання проведенню перевірки посадовими особами інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю, якщо таке перешкоджання було здійснено протягом одного року після накладення штрафу за зазначене порушення.

7. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовнику або змінено генерального підрядника чи підрядника (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників), дозвіл на виконання будівельних робіт підлягає переоформленню. Переоформлення дозволу не зупиняє процесу виконання будівельних робіт.

У разі зміни осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, або відповідальних виконавців робіт замовник повідомляє інспекцію державного архітектурно-будівельного контролю, яка видала дозвіл, про такі зміни протягом трьох днів з дня їх настання.

8. Замовник зобов'язаний протягом семи календарних днів з дня видачі дозволу на виконання будівельних робіт або з дня набуття права на виконання таких робіт відповідно до частини п'ятої цієї статті письмово поінформувати виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, місцеву державну адміністрацію за місцезнаходженням об'єкта будівництва про початок виконання будівельних робіт.

Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, місцева державна адміністрація повідомляють через місцеві засоби масової інформації про початок виконання будівельних робіт на об'єктах будівництва, що належать до IV і V категорій складності, на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

9. Виконання будівельних робіт на об'єктах будівництва, що належать до IV і V категорій складності, без дозволу на виконання будівельних робіт або його переоформлення, а також виконання не зазначених у дозволі будівельних робіт вважається самочинним будівництвом і тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Стаття 38. Знесення самочинно збудованих об'єктів містобудування

1. У разі виявлення факту самочинного будівництва об'єкта, перебудова якого з метою усунення істотного відхилення від проекту або усунення порушень законних прав та інтересів інших осіб, істотного порушення будівельних норм є неможливою, посадова особа відповідної інспекції державного архітектурно-будівельного контролю видає особі, яка здійснила (здійснює) таке будівництво, припис про усунення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, державних будівельних норм, стандартів і правил з визначенням строку для добровільного виконання припису.

У разі якщо особа в установлений строк добровільно не виконала вимоги, встановлені у приписі, інспекція державного архітектурно-будівельного контролю подає позов до суду про знесення самочинно збудованого об'єкта та компенсацію витрат, пов'язаних з таким знесенням.

2. За рішенням суду самочинно збудований об'єкт підлягає знесенню з компенсацією витрат, пов'язаних із знесенням об'єкта, за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) таке самочинне будівництво.

Замовником робіт із знесення зазначеного об'єкта є інспекція державного архітектурно-будівельного контролю, за позовом якої прийнято відповідне рішення суду.

Стаття 39. Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів

1. Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, що належать до I—III категорій складності, та об'єктів, будівництво яких здійснювалося на підставі будівельного паспорта, здійснюється шляхом реєстрації відповідною інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі поданої замовником декларації про готовність об'єкта до експлуатації.

Форма декларації про готовність об'єкта до експлуатації, порядок її подання і реєстрації визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, що належать до IV і V категорій складності, здійснюється на підставі акта готовності об'єкта до експлуатації шляхом видачі інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю сертифіката у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Форма акта готовності об'єкта до експлуатації, форма сертифіката, порядок його видачі, розмір та порядок внесення плати за видачу сертифіката визначаються Кабінетом Міністрів України.

Акт готовності об'єкта до експлуатації підписується замовником, генеральним проектувальником, генеральним підрядником або підрядником (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників), субпідрядниками, страховиком (якщо об'єкт застрахований).

3. Інспекція державного архітектурно-будівельного контролю у разі необхідності під час розгляду питань, пов'язаних з видачею сертифіката, може звернутися до державних органів з метою отримання відповідних висновків.

Неподання таких висновків у визначений інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю строк не є підставою для продовження строку видачі сертифіката або відмови в його видачі.

4. Прийняття рішення про реєстрацію (відмову у реєстрації) декларації про готовність об'єкта до експлуатації, видачу (відмову у видачі) сертифіката здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю протягом десяти робочих днів з дати подання відповідних документів.

5. Датою прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта є дата реєстрації декларації про готовність об'єкта до експлуатації або видачі сертифіката.

6. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю відмовляють у реєстрації декларації про готовність об'єкта до експлуатації, якщо така декларація подана чи оформлена з порушенням встановлених вимог.

7. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю відмовляють у видачі сертифіката з таких підстав:

1) неподання документів, необхідних для прийняття рішення про видачу сертифіката;

2) виявлення недостовірних відомостей у поданих документах;

3) невідповідність об'єкта проектній документації на будівництво такого об'єкта та вимогам державних будівельних норм, стандартів і правил.

Відмова у реєстрації декларації про готовність об'єкта до експлуатації та видачі сертифіката надається замовнику в письмовому вигляді у строк, передбачений для реєстрації декларації або видачі сертифіката.

8. Експлуатація закінчених будівництвом об'єктів, не прийнятих в експлуатацію, забороняється.

9. Зареєстрована декларація про готовність об'єкта до експлуатації або сертифікат є підставою для укладення договорів про постачання на прийнятий в експлуатацію об'єкт необхідних для його функціонування ресурсів — води, газу, тепла, електроенергії, включення даних про такий

об'єкт до державної статистичної звітності та оформлення права власності на нього.

Підключення закінченого будівництвом об'єкта, прийнятого в експлуатацію, до інженерних мереж здійснюється протягом десяти днів з дня відповідного звернення замовника до осіб, які є власниками відповідних елементів інженерної інфраструктури або здійснюють їх експлуатацію.

10. Замовник відповідно до закону несе відповідальність за повноту та достовірність даних, зазначених у поданій ним декларації про готовність об'єкта до експлуатації, та за експлуатацію об'єкта без зареєстрованої декларації або сертифіката.

11. Замовник зобов'язаний протягом семи календарних днів з дня введення в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта письмово поінформувати про це місцевий орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування за місцезнаходженням об'єкта будівництва.

Стаття 40. Пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту

1. Порядок залучення, розрахунку розміру і використання коштів пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту встановлюють органи місцевого самоврядування відповідно до цього Закону.

2. Замовник, який має намір щодо забудови земельної ділянки у відповідному населеному пункті, зобов'язаний взяти участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

3. Пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту полягає у перерахуванні замовником до прийняття об'єкта будівництва в експлуатацію до відповідного місцевого бюджету коштів для створення і розвитку зазначеної інфраструктури.

4. До пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не залучаються замовники у разі будівництва:

1) об'єктів будь-якого призначення на замовлення державних органів або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

2) будівель навчальних закладів, закладів культури, фізичної культури і спорту, медичного і оздоровчого призначення;

3) будинків житлового фонду соціального призначення та доступного житла;

4) індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків загальною площею до 300 квадратних метрів, господарських споруд, розташованих на відповідних земельних ділянках;

5) об'єктів комплексної забудови територій, що здійснюється за результатами інвестиційних конкурсів або аукціонів;

6) об'єктів будівництва за умови спорудження на цій земельній ділянці об'єктів соціальної інфраструктури;

7) об'єктів, що споруджуються замість тих, що пошкоджені або зруйновані внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру;

8) об'єктів, передбачених Державною цільовою програмою підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, за рахунок коштів інвесторів.

5. Величина пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту визначається у договорі, укладеному з органом місцевого самоврядування (відповідно до встановленого органом місцевого самоврядування розміру пайової участі у розвитку інфраструктури), з урахуванням загальної кошторисної вартості будівництва об'єкта, визначеної згідно з державними будівельними нормами, стандартами і правилами. При цьому не враховуються витрати на придбання та виділення земельної ділянки, звільнення будівельного майданчика від будівель, споруд та інженерних мереж, влаштування внутрішніх і позамайданчикових інженерних мереж і споруд та транспортних комунікацій.

У разі якщо загальна кошторисна вартість будівництва об'єкта не визначена згідно з державними будівельними нормами, стандартами і правилами, вона визначається на основі встановлених органом місцевого самоврядування нормативів для одиниці створеної потужності.

6. Встановлений органом місцевого самоврядування для замовника розмір пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не може перевищувати граничний розмір пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту.

Граничний розмір пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту з урахуванням інших передбачених законом відрахувань не може перевищувати:

1) 10 відсотків загальної кошторисної вартості будівництва об'єкта — для нежитлових будівель та споруд;

2) 4 відсотки загальної кошторисної вартості будівництва об'єкта — для житлових будинків.

7. Органам місцевого самоврядування забороняється вимагати від замовника будівництва надання будь-яких послуг, у тому числі здійснення будівництва об'єктів та передачі матеріальних або нематеріальних активів (зокрема житлових та нежитлових приміщень, у тому числі шляхом їх викупу), крім пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту, передбаченої цією статтею, а також крім випадків, визначених частиною п'ятою статті 30 цього Закону.

8. Розмір пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту визначається протягом десяти робочих днів з дня реєстрації органом місцевого самоврядування звернення замовника про укладення договору про пайову участь та доданих до нього документів, що підтверджують вартість будівництва об'єкта, з техніко-економічними показниками.

9. Договір про пайову участь у розвитку інфраструктури населеного пункту укладається не пізніше ніж через 15 робочих днів з дня реєстрації звернення замовника про його укладення, але до прийняття об'єкта будівництва в експлуатацію.

Істотними умовами договору є:

1) розмір пайової участі;

2) строк (графік) сплати пайової участі;

3) відповідальність сторін.

Невід'ємною частиною договору є розрахунок величини пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту.

Кошти пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту сплачуються в повному обсязі до прийняття об'єкта будівництва в експлуатацію єдиним платежем або частинами за графіком, що визначається договором.

10. Кошти, отримані як пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту, можуть використовуватися виключно для створення і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури відповідного населеного пункту.

Стаття 41. Державний архітектурно-будівельний контроль

1. Державний архітектурно-будівельний контроль — сукупність заходів, спрямованих на дотримання вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, державних будівельних норм, стандартів і правил під час виконання підготовчих і будівельних робіт.

2. Державний архітектурно-будівельний контроль здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю розглядають відповідно до закону справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

4. Посадові особи інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю під час перевірки мають право:

1) безперешкодного доступу до місць будівництва об'єктів;

2) складати протоколи про вчинення правопорушень, акти перевірок та накладати штрафи відповідно до закону;

3) видавати обов'язкові для виконання приписи щодо:

а) усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, державних будівельних норм, стандартів і правил;

б) зупинення підготовчих та будівельних робіт, які виконуються без реєстрації декларації про початок їх виконання або дозволу на виконання будівельних робіт;

4) проводити перевірку відповідності виконання підготовчих та будівельних робіт вимогам державних будівельних норм, стандартів і правил, затвердженим проектним вимогам, рішенням, технічним умовам, своєчасності та якості проведення передбачених нормативно-технічною і проектною документацією зйомки, замірів, випробувань, а також ведення журналів робіт, наявності у передбачених законодавством випадках паспортів, актів та протоколів випробувань, сертифікатів та іншої документації;

5) здійснювати контроль за додержанням суб'єктами господарювання ліцензійних умов провадження господарської діяльності, пов'язаної із створенням об'єктів містобудування та архітектури;

6) залучати до проведення перевірок представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій (за погодженням з їх керівниками), фахівців науково-дослідних, дослідно-конструкторських, експертних та проектних установ;

7) одержувати в установленому законодавством порядку від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, фізичних осіб інформацію та документи, необхідні для здійснення державного архітектурно-будівельного контролю.

Забороняється витребовувати інформацію та документи податкової, фінансової звітності, щодо оплати праці, руху коштів та інші, не пов'язані із здійсненням державного архітектурно-будівельного контролю;

8) вимагати у випадках, визначених законодавством, вибіркового розкриття окремих конструктивних елементів будинків і споруд, проведення зйомки і замірів, додаткових лабораторних та інших випробувань будівельних матеріалів, виробів і конструкцій;

9) забороняти за вмотивованим письмовим рішенням керівника інспекції чи його заступника експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, не прийнятих в експлуатацію;

10) здійснювати фіксування процесу проведення перевірки з використанням аудіо- та відеотехніки.

5. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у своїй діяльності взаємодіють з органами виконавчої влади, що здійснюють контроль за дотриманням природоохоронних, санітарно-гігієнічних, протипожежних вимог, вимог у сфері охорони праці, енергозбереження та інших вимог, передбачених законом, а також з органами внутрішніх справ, прокуратури, державної статистики та іншими правоохоронними і контролюючими органами.

6. Забезпечення діяльності інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю та їх працівників необхідними засобами здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7. Посадові особи інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю підлягають обов'язковому державному страхуванню у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8. Постанови інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю можуть бути оскаржені до центрального органу виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури або до суду.

9. У разі заподіяння шкоди, завдання збитків внаслідок порушення працівниками органу державного архітектурно-будівельного контролю вимог, встановлених цим та іншими законами, а також вимог щодо перевірок суб'єкт господарювання може звернутися до суду із заявою про відшкодування матеріальної та моральної шкоди.

10. Суб'єкт господарювання має право звернутися до суду щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності посадових осіб органу державного архітектурно-будівельного контролю.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім:

1) частин третьої та четвертої статті 24, які набирають чинності з 1 січня 2012 року;

2) частин другої — п'ятої статті 31, підпункту 2, абзаців п'ятого — одинадцятого підпункту 3, абзаців шостого — дев'ятого та п'ятнадцятого — сімнадцятого підпункту 5, абзаців другого — четвертого і восьмого підпункту 6, підпунктів 7-9, 13, абзаців другого — п'ятого підпункту 14, підпунктів 18-20 пункту 11 розділу V «Прикінцеві положення» цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня набрання чинності цим Законом;

3) частини третьої, абзацу сьомого частини дев'ятої статті 40, які набирають чинності з 1 січня 2013 року.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Генеральні плани населених пунктів, затверджені до набрання чинності цим Законом, є безстроковими.

4. Проекти забудови територій, розподілу територій, містобудівні обґрунтування з відповідними умовами та обмеженнями забудови земельних ділянок, будівельні паспорти, документи на введення об'єктів в експлуатацію та їх сертифікацію, розроблені та/або оформлені до набрання чинності цим Законом, можуть бути затверджені та використані після набрання чинності цим Законом.

Положення затверджених відповідно до цього пункту проектів забудови територій, розподілу територій, містобудівних обґрунтувань з відповідними умовами та обмеженнями забудови земельної ділянки враховуються під час розроблення, внесення змін та оновлення містобудівної документації на місцевому рівні.

5. Вихідні дані для проектування, експертні висновки до проектно-кошторисної документації на будівництво об'єктів, експертні висновки до проектів містобудівної документації, отримані до набрання чинності цим Законом, є чинними протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом.

6. Протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом рішення щодо визначення та надання містобудівних умов і обмежень приймають спеціально уповноважені органи містобудування та архітектури з урахуванням попередніх планувальних рішень у межах встановленого законодавством строку.

7. Якщо договором про пайову участь, який укладений до набрання чинності цим Законом, передбачена сплата пайової участі замовником будівництва (повністю або частково) в обсягах інших, ніж визначено цим Законом, такий договір підлягає приведенню у відповідність із цим Законом.

Будь-які рішення органів місцевого самоврядування про надання замовником будівництва будь-яких послуг, передачу активів у будь-якій формі (матеріальній чи нематеріальній), передачу частини (відсоткової частки) площ прийнятих в експлуатацію об'єктів містобудування, крім пайової участі відповідно до цього Закону, прийняті до набрання чинності цим Законом, підлягають приведенню у відповідність із цим Законом.

8. Дозволи на виконання будівельних робіт, отримані до набрання чинності цим Законом, є чинними до завершення будівництва об'єкта.

Дозволи на виконання підготовчих робіт, отримані до набрання чинності цим Законом, є чинними до завершення їх виконання або до реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт чи отримання дозволу на виконання будівельних робіт.

9. Прийняття в експлуатацію збудованих до 31 грудня 2009 року індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків, господарських (присадибних) будівель і споруд, прибудов до них, громадських будинків I та II категорій складності, які збудовані без дозволу на виконання будівельних робіт і заяви про прийняття в експлуатацію яких подаються до 31 грудня 2012 року, здійснюється безоплатно інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю за результатами технічного обстеження будівельних конструкцій та інженерних мереж таких об'єктів за наявності документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, на якій розміщений такий об'єкт, протягом 30 днів з дня подання заяви. Порядок прийняття в експлуатацію таких об'єктів і проведення технічного обстеження будівельних конструкцій та інженерних мереж визначається центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

10. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про планування і забудову територій» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст. 250 із наступними змінами).

11. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) частину п'яту статті 81 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492) доповнити абзацом третім такого змісту:

«Не підлягають оплаті витрати на інформаційно-технічне забезпечення у справах, в яких у випадках, встановлених законом, представництво інтересів держави в суді здійснюють Державна архітектурно-будівельна інспекція України або її територіальні органи»;

2) у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546; 2000 р., № 27, ст. 213; 2007 р., № 34, ст. 444; 2009 р., № 30, ст. 428):

пункт «є» статті 3 викласти в такій редакції:

«є) обов'язковість надання висновків державної екологічної експертизи»;

частину другу статті 26 виключити;

у частині першій статті 27:

у пункті «а» слова «та інша передпланова і передпроектна документація» виключити;

пункт «б» виключити;

у статті 28:

друге речення частини першої викласти в такій редакції: «Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

пункт «б» частини другої виключити;

у пункті «д» частини другої статті 68 слово «будівництві» виключити;

3) у Законі України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646; 1998 р., № 33, ст. 226; 2002 р., № 15, ст. 100; 2007 р., № 34, ст. 444; 2009 р., № 19, ст. 257; 2010 р., № 34, ст. 486):

у частині першій статті 8:

абзаци третій і четвертий викласти в такій редакції:

«одержати дозвіл на виконання будівельних робіт у випадках та порядку, встановлених Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

одержати позитивний висновок експертизи проекту будівництва у випадках та порядку, встановлених статтею 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«одержати позитивний висновок державної експертизи інвестиційної програми (проекту) у випадках та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України»;

статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Державна експертиза інвестиційних програм (проектів)

1. Обов'язковій державній експертизі підлягають інвестиційні програми (проекти), що реалізуються із залученням бюджетних коштів, коштів державних підприємств, установ та організацій, а також за рахунок кредитів, наданих під державні гарантії.

2. Державна експертиза інвестиційних програм (проектів) проводиться в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

4) у Законі України «Про основи містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 52, ст. 683; 2001 р., № 16, ст. 76; 2003 р., № 30, ст. 247; 2007 р., № 34, ст. 444; 2008 р., № 48, ст. 358; 2010 р., № 5, ст. 41):

статті 3, 4, 22 і 23 виключити;

в абзаці другому статті 5 слова «регіональних і місцевих правил забудови» виключити;

у статті 8:

в абзаці четвертому слова «регіональних та місцевих правил забудови» виключити;

в абзаці дев'ятому слова «регіональних та місцевих правил забудови населених пунктів» виключити;

у частині першій статті 10:

в абзаці третьому слова «регіональних, місцевих правил забудови» виключити;

абзац п'ятий виключити;

у статті 11:

абзац п'ятий частини першої виключити;

у частині другій слова «регіональних, місцевих правил забудови населених пунктів та територій області (крім міст обласного значення)» замінити словами «відповідної містобудівної документації»;

статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Компетенція сільських, селищних, міських рад та їх виконавчих органів у сфері містобудування

До компетенції сільських, селищних, міських рад у сфері містобудування на відповідній території належить затвердження відповідно до законодавства місцевих програм, генеральних планів відповідних населених пунктів, планів зонування територій, а за відсутності затверджених в установленому законом порядку планів зонування території — детальних планів територій.

Крім повноважень, зазначених у частині першій цієї статті, відповідна місцева рада утворює у складі виконавчого комітету ради орган з питань містобудування та архітектури.

Місцеві ради вирішують інші питання у сфері містобудування відповідно до закону, а також можуть делегувати вирішення питань, що належать до їх компетенції, своїм виконавчим органам або відповідним місцевим державним адміністраціям.

До компетенції виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері містобудування належать:

затвердження детальних планів територій за наявності затверджених в установленому законом порядку планів зонування території;

визначення територій для містобудівних потреб;

внесення пропозицій щодо встановлення і зміни меж населених пунктів відповідно до закону»;

у частині другій статті 13:

абзац п'ятий виключити;

в абзаці шостому слова «здійснення державного контролю за використанням земель, визначених для містобудівних потреб» виключити;

у статті 14:

у частині першій:

абзац другий викласти у такій редакції:

«визначення території для містобудівних потреб згідно з рішенням відповідної ради»;

у абзаці четвертому слова «у разі делегування їм таких повноважень відповідними радами» виключити;

в абзаці п'ятому слова «місцевих правил забудови населених пунктів» виключити;

частину другу виключити;

абзац шостий частини другої статті 17 викласти в такій редакції:

«вирішення питань щодо вилучення (викупу), передачі (надання) земельних ділянок у власність чи користування громадян та юридичних осіб»;

у статті 21:

у частині першій слова «і вибір земель» та «місцевих правил забудови» виключити;

частину четверту виключити;

у частині п'ятій слова «та вибір земель» виключити;

5) у Законі України «Про пожежну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 5, ст. 21; 2004 р., № 10, ст. 95; 2007 р., № 4, ст. 34, № 34, ст. 444; 2010 р., № 28, ст. 353, № 34, ст. 486):

в абзаці третьому частини п'ятої статті 7 слова «а також проектні рішення, на які не встановлено норми і правила» виключити;

у статті 9:

у назві слова «і проектної документації» виключити;

друге речення частини першої виключити;

у статті 10:

у першому реченні частини другої слова «будівництво, реконструкція, технічне переоснащення приміщень, об'єктів виробничого та іншого призначення» виключити;

частини сьому і восьму викласти в такій редакції:

«Проектування, реконструкція, технічне переоснащення та будівництво об'єктів іноземними юридичними особами здійснюються відповідно до вимог законодавства України.

Початок роботи новостворених підприємств, впровадження нових технологій, передача для виробництва зразків нових пожежонебезпечних машин, механізмів, устаткування та продукції, оренда будь-яких приміщень здійснюються після видачі відповідного дозволу органом державного пожежного нагляду, крім випадків вчинення певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства»;

абзац другий частини одинадцятої викласти в такій редакції:

«у разі прийняття в експлуатацію об'єктів нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту об'єктів в установленому законодавством порядку»;

частину тринадцяту виключити;

у частині двадцятій слова «введення в експлуатацію нових і реконструйованих виробничих, жилих об'єктів та об'єктів іншого призначення» виключити;

частини двадцять другу і двадцять третю викласти в такій редакції:

«Видача дозволів проводиться органами державного пожежного нагляду в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Експертиза проектів будівництва на відповідність вимогам нормативних актів з питань пожежної безпеки проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

6) у Законі України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218; 2006 р., № 5-6, ст. 74, № 22, ст. 199; 2007 р., № 34, ст. 444; 2010 р., № 34, ст. 486):

в абзаці шістнадцятому статті 1 слова «проекти будівництва» виключити;

абзац п'ятий статті 11 виключити;

друге речення частини першої статті 12 викласти в такій редакції: «Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

частину третю статті 15 викласти в такій редакції:

«Затвердження норм проектування, розроблення, виготовлення і використання нових машин, механізмів, устаткування, інших засобів виробництва, впровадження нових технологій здійснюються за погодженням з органами державної санітарно-епідеміологічної служби»;

у пункті «д» частини першої статті 41 слова «забудову та інші види землекористування» виключити;

у пункті «б» частини першої статті 42 слова «за проектами, що не мають позитивного висновку за результатами державної санітарно-епідеміологічної експертизи, та» виключити;

7) у Законі України «Про енергозбереження» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 30, ст. 283; 2006 р., № 15, ст. 126):

у пункті «б» статті 22 слова «умовне паливо» замінити словами «умовне паливо — за рішенням замовника у разі надання преференцій (субсидій, податкових або фінансово-кредитних пільг) за рахунок бюджетних коштів»;

частину третю статті 23 викласти в такій редакції:

«Державна експертиза з енергозбереження проводиться уповноваженим Кабінетом Міністрів України органом. Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

у першому реченні частини другої статті 24 слова «не прийнятих в експлуатацію» виключити;

у пункті «д» частини другої статті 27 слово «будівництві» виключити;

8) у Законі України «Про екологічну експертизу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 8, ст. 54; 2000 р., № 27, ст. 213; 2007 р., № 34, ст. 444; 2009 р., № 30, ст. 428):

у пункті 3 статті 5 слова «будівельних норм і правил» виключити;

у частині першій статті 7 слова «передпроектні, проектні матеріали» виключити;

ПОЧАТОК НА 14-Й СТОР.

друге речення частини першої статті 13 викласти в такій редакції: «Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

у частині першій статті 14:

у пункті 2 слова «схем генеральних планів промислових вузлів, схем розміщення підприємств у промислових вузлах і районах, схем упорядкування промислової забудови, інша передпланова і передпроектна документація» виключити;

у пункті 3 слова «інвестиційні проекти, техніко-економічні обґрунтування і розрахунки, проекти і робочі проекти на будівництво нових та розширення, реконструкцію, технічне переозброєння діючих підприємств» виключити;

частину другу статті 37 викласти в такій редакції:

«Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

9) у статті 40 Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81):

у частині першій слова «Техніко-економічне обґрунтування і проекти будівництва, реконструкції, зняття з експлуатації, матеріали» замінити словом «Матеріали»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

У зв'язку з цим частини третю — шосту вважати відповідно частинами четвертою — сьомою;

10) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

у частині першій статті 31:

у підпункті 10 пункту «а» слова «місцевих правил забудови населених пунктів» виключити;

у підпункті 1 пункту «б» слова «встановленому законодавством» замінити словами «та у випадках, встановлених законом»;

у пункті 1 частини третьої статті 43 слова «забудови і» виключити;

частину третю статті 51 доповнити реченням такого змісту: «Міська рада утворює у складі виконавчого комітету ради орган з питань містобудування та архітектури»;

11) у Законі України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246; 2004 р., № 22, ст. 184; 2006 р., № 22, ст. 184, № 39, ст. 342; 2007 р., № 34, ст. 444; 2008 р., № 48, ст. 358; 2009 р., № 19, ст. 257):

у статті 1:

абзац сьомий виключити;

доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

«саморегулівні організації у сфері архітектурної діяльності — неприбуткові добровільні об'єднання фізичних та юридичних осіб за відповідним напрямом підприємницької чи професійної діяльності, які в установленому порядку набули відповідного статусу»;

у статті 3 слова «Про планування і забудову територій» замінити словами «Про регулювання містобудівної діяльності»;

у статті 4:

абзац другий викласти в такій редакції:

«підготовку містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки у випадках і порядку, передбачених законодавством»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«пошук архітектурного рішення, розроблення, погодження у визначених законом випадках і затвердження проекту»;

статтю 5 виключити;

у частині четвертій статті 6, частині першій статті 10, абзаці другому частини першої статті 26 слова «місцевих правил забудови населених пунктів» виключити;

статтю 7 викласти в такій редакції:

«Стаття 7. Розроблення та затвердження проекту об'єкта архітектури

Проект об'єкта архітектури розробляється під керівництвом або з обов'язковою участю архітектора, який має відповідний кваліфікаційний сертифікат.

Проект об'єкта архітектури завіряється підписом і скріплюється особистою печаткою архітектора, який має кваліфікаційний сертифікат.

Проектна документація на будівництво об'єктів, розроблена відповідно до містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки, не підлягає погодженню з відповідними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами охорони культурної спадщини, державної санітарно-епідеміологічної служби і природоохоронними органами.

Проекти об'єктів архітектури затверджуються замовником. Затвердження проектів об'єктів архітектури, які споруджуються із залученням державних коштів, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Перед затвердженням проектів у випадках, визначених статтею 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», проводиться їх експертиза.

До проведення експертизи архітектурного рішення проекту об'єкта архітектури обов'язково залучається архітектор, який має відповідний кваліфікаційний сертифікат.

Внесення змін до затвердженого проекту проводиться виключно за згодою архітектора — автора проекту, а в разі відхилення від технічних умов — за погодженням з підприємствами, установами та організаціями, які надали такі технічні умови, та замовником.

Внесення до затвердженого проекту змін, пов'язаних із зміною державних стандартів, норм і правил, здійснюється за згодою замовника, якщо інше не передбачено законом.

Особи, які беруть участь у розробленні проектів, не мають права проводити експертизу зазначених проектів, погоджувати їх або надавати дозвіл на виконання будівельних робіт за такими проектами.

Забороняється вимагати від замовників рішення архітектурно-містобудівної ради для подальшого розгляду і погодження проектної документації»;

частину першу статті 9 викласти в такій редакції:

«Будівництво (нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт) об'єкта архітектури здійснюється відповідно до затвердженої проектної документації, державних стандартів, норм і правил у порядку, визначеному Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

статті 12 і 15 виключити;

у частині п'ятій статті 14 слова «та місцевих правил забудови» виключити;

розділ III доповнити статтею 16^{1} такого змісту:

«Стаття 16^{1}. Саморегулівні організації у сфері архітектурної діяльності

В Україні можуть створюватися і діяти саморегулівні організації у сфері архітектурної діяльності.

Неприбуткові добровільні об'єднання фізичних та юридичних осіб, що провадять підприємницьку та професійну діяльність, набувають статусу саморегулівних організацій з дня їх реєстрації центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури і внесення відомостей про них до державного реєстру саморегулівних організацій у сфері архітектурної діяльності.

Саморегулівні організації у сфері архітектурної діяльності визначають правила і стандарти підприємницької та професійної діяльності, обов'язкові для виконання всіма членами таких організацій, а також передбачають механізм відшкодування збитків, завданих споживачам унаслідок надання членами саморегулівної організації товарів, виконання робіт (послуг) неналежної якості.

Саморегулівні організації у сфері архітектурної діяльності можуть на підставі делегованих повноважень проводити професійну атестацію виконавців робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, та залучатися до ліцензування господарської діяльності членів саморегулівної організації.

Центральний орган виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури визначає порядок реєстрації таких організацій і здійснює контроль за їх діяльністю»;

статті 17 і 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Ліцензування та професійна атестація виконавців робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури

Господарська діяльність, пов'язана із створенням об'єкта архітектури, підлягає ліцензуванню відповідно до законодавства.

Порядок ліцензування господарської діяльності, пов'язаної із створенням об'єктів архітектури, визначається Кабінетом Міністрів України.

Органами ліцензування є Державна архітектурно-будівельна інспекція України та її територіальні органи.

Відповідальні виконавці окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, проходять професійну атестацію. Перелік таких видів робіт (послуг) і порядок професійної атестації встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Професійна атестація виконавців робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, проводиться центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури. Повноваження щодо проведення професійної атестації можуть бути делеговані саморегулівним організаціям у сфері архітектурної діяльності. Саморегулівна організація набуває делегованих їй повноважень з дня опублікування центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури рішення про надання (делегування) таких повноважень в офіційному виданні, визначеному таким органом.

До професійної атестації допускаються громадяни, які:

здобули вищу освіту за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціаліста, магістра за напрямом професійної атестації, мають стаж роботи за фахом не менш як три роки;

не здобули вищої освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліст, магістр за напрямом професійної атестації, але мають стаж роботи у сфері містобудування не менш як десять років.

Громадянам, які пройшли професійну атестацію, видається відповідний кваліфікаційний сертифікат.

Громадяни, які одержали відповідний кваліфікаційний сертифікат, можуть виконувати окремі види робіт (послуг), пов'язані із створенням об'єкта архітектури, без відповідної ліцензії, мають особисту печатку та несуть відповідальність за неналежне виконання робіт (послуг), право виконання яких визначено кваліфікаційним сертифікатом, та порушення вимог законодавства, будівельних норм, стандартів і правил.

Відомості про особу, яка отримала кваліфікаційний сертифікат, вносяться до реєстру атестованих осіб.

Форма кваліфікаційного сертифіката, порядок внесення плати за проведення професійної атестації та її розміри затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури.

Стаття 18. Атестаційна архітектурно-будівельна комісія

Професійна атестація виконавців робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, здійснюється Атестаційною архітектурно-будівельною комісією.

Атестаційна архітектурно-будівельна комісія:

визначає рівень кваліфікації і знань фахівців, їх спеціалізацію;

видає відповідні кваліфікаційні сертифікати, скасовує рішення про їх видачу;

може утворювати секції за видами робіт (послуг) та професійної спеціалізації;

здійснює інші повноваження відповідно до Положення про Атестаційну архітектурно-будівельну комісію, що затверджується центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури»;

у статті 22:

абзац третій викласти в такій редакції:

«за дорученням замовника одержувати в установленому порядку містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки і технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта архітектури»;

в абзаці п'ятому слова «вихідних даних на проектування» замінити словами «містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки»;

у статті 23:

абзац третій викласти в такій редакції:

«затверджувати проект, якщо він не суперечить законодавству, містобудівним умовам та обмеженням забудови земельної ділянки»;

в абзаці четвертому слова «завдання на проектування» виключити;

у частині другій статті 26 слова «регіональним і місцевим правилам забудови» виключити;

частину другу статті 27 викласти в такій редакції:

«Замовники, крім виконання обов'язків, зазначених у частині першій цієї статті, також зобов'язані передавати один комплект проектної документації, за якою збудовано об'єкт архітектури, власникові такого об'єкта для постійного зберігання»;

в абзаці другому статті 28 слова «встановлених місцевими правилами забудови населених пунктів» виключити;

у тексті Закону слова «замовник (забудовник)» в усіх відмінках і числах замінити словом «замовник» у відповідному відмінку і числі;

12) у Законі України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2009 р., № 19, ст. 257):

статтю 7 доповнити частиною другою такого змісту:

«В умовах та правилах здійснення підприємницької діяльності у сферах природних монополій та на суміжних ринках (ліцензійних умовах) визначаються зобов'язання суб'єктів природних монополій з надання технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва згідно з вимогами законодавства»;

частину першу статті 10 після абзацу шостого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«надавати на вимогу органів місцевого самоврядування інформацію про наявні потужності із забезпечення об'єктів будівництва та інженерні мережі (споруди);

забезпечувати надання технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва у порядку та строки, встановлені законодавством».

У зв'язку з цим абзаци сьомий і восьмий вважати відповідно абзацами дев'ятим і десятим;

частину першу статті 17 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«систематичне надання недостовірної інформації у складі технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва або відмову в наданні технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва, або порушення строку їх надання; неукладення договору про забезпечення об'єкта будівництва на підставі технічних умов або непідключення об'єкта будівництва до інженерних мереж згідно з технічними умовами та укладеним договором про забезпечення об'єкта будівництва — у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

13) у пункті 19 статті 5, пункті 9 частини першої та пункті 7 частини другої статті 6 Закону України «Про охорону культурної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 39, ст. 333; 2005 р., № 5, ст. 114; із змінами, внесеними Законом України від 9 вересня 2010 року № 2518-VI) слово «будівельних» виключити;

14) у статті 21 Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10; 2007 р., № 34, ст. 444; 2009 р., № 44, ст. 654; 2010 р., № 28, ст. 353, № 34, ст. 486; із змінами, внесеними Законом України від 23 вересня 2010 року № 2562-VI):

у частині другій:

у другому реченні слова «будівництво, реконструкція, технічне переоснащення тощо виробничих об'єктів, інженерних інфраструктур об'єктів соціально-культурного призначення» виключити;

останнє речення викласти в такій редакції: «Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

у частині дев'ятій слова «Експертиза проектів» замінити словами «Експертиза проектної та іншої документації на виготовлення і впровадження нових технологій і засобів виробництва, засобів колективного та індивідуального захисту», а слова «прийняття їх в експлуатацію» виключити;

частину дванадцяту виключити;

15) у статті 53 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282):

пункт «а» частини третьої викласти у такій редакції:

«а) цільове призначення земель»;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Проекти землеустрою можуть передбачати також формування земельних ділянок державної та комунальної власності за рахунок земель, не наданих у користування.

Проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів підлягають погодженню комісіями з розгляду питань, пов'язаних з погодженням документації із землеустрою, та затверджуються сільськими, селищними, міськими радами»;

16) у Законі України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст. 377; 2006 р., № 13, ст. 110; 2009 р., № 17, ст. 236; 2010 р., № 34, ст. 486):

абзаци вісімнадцятий — двадцять третій статті 2 виключити;

частину третю статті 9 виключити;

у частині третій та абзаці другому частини четвертої статті 11 слова «та проектної декларації» і «визначених у проектній декларації» виключити;

у частині першій статті 13:

абзаци третій і п'ятнадцятий виключити;

в абзаці вісімнадцятому слова «зазначених у проектній декларації» виключити;

у статті 14:

в абзаці дев'ятому частини п'ятої слова «відповідно до проектної декларації» виключити;

у частині сьомій:

абзац шостий доповнити словами «або реєстрацію декларації про початок виконання будівельних робіт»;

абзац восьмий виключити;

у статті 16:

у частині четвертій:

абзац шостий доповнити словами «або зареєстрована декларація про початок виконання будівельних робіт»;

абзац восьмий виключити;

частини п'яту і шосту виключити;

у частині десятій слова «зазначених у проектній декларації» виключити;

у частині шостій статті 24:

абзац другий виключити;

в абзаці третьому слова «у відповідності з проектною декларацією» виключити;

17) у Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102):

статтю 19 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Після завершення будівництва та прийняття об'єкта в експлуатацію добросовісний орендар земельної ділянки, наданої для потреб будівництва та обслуговування відповідного об'єкта, має право на першочергове укладення договору оренди землі на строк до 50 років або припинення дії договору оренди землі».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

в абзаці третьому частини першої статті 24 слова «у тому числі місцевих правил забудови населених пунктів» виключити;

статтю 33 викласти в такій редакції:

«Стаття 33. Поновлення договору оренди землі

По закінченню строку, на який було укладено договір оренди землі, орендар, який належно виконував обов'язки за умовами договору, має переважне право перед іншими особами на укладення договору оренди землі на новий строк (поновлення договору оренди землі).

Орендар, який має намір скористатися переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк, зобов'язаний повідомити про це орендодавця до спливу строку договору оренди землі у строк, встановлений цим договором, але не пізніше ніж за місяць до спливу строку договору оренди землі.

До листа-повідомлення про поновлення договору оренди землі орендар додає проект додаткової угоди.

При поновленні договору оренди землі його умови можуть бути змінені за згодою сторін. У разі недосягнення домовленості щодо орендної плати та інших істотних умов договору переважне право орендаря на укладення договору оренди землі припиняється.

Орендодавець у місячний термін розглядає надісланий орендарем лист-повідомлення з проектом додаткової угоди, перевіряє його на відповідність вимогам закону, узгоджує з орендарем (за необхідності) істотні умови договору і, за відсутності заперечень, приймає рішення про поновлення договору оренди землі (щодо земель державної та комунальної власності), укладає з орендарем додаткову угоду про поновлення договору оренди землі. За наявності заперечень орендодавця щодо поновлення договору оренди землі орендарю направляється лист-повідомлення про прийняте орендодавцем рішення.

У разі якщо орендар продовжує користуватися земельною ділянкою після закінчення строку договору оренди і за відсутності протягом одного місяця після закінчення строку договору листа-повідомлення орендодавця про заперечення у поновленні договору оренди землі такий договір вважається поновленим на той самий строк і на тих самих умовах, які були передбачені договором. У цьому випадку укладання додаткової угоди про поновлення договору оренди землі здійснюється із:

власником земельної ділянки (щодо земель приватної власності);

уповноваженим керівником органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування без прийняття рішення органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування про поновлення договору оренди землі (щодо земель державної або комунальної власності).

Керівник органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який уповноважений підписувати додаткову угоду до договору оренди землі щодо земельної ділянки державної або комунальної власності, визначається рішенням цього органу.

Додаткова угода до договору оренди землі про його поновлення має бути укладена сторонами у місячний строк в обов'язковому порядку.

Відмова, а також наявне зволікання в укладенні додаткової угоди до договору оренди землі може бути оскаржено в суді.

У разі зміни межі або цільового призначення земельної ділянки поновлення договору оренди землі здійснюється у порядку одержання земельної ділянки на праві оренди»;

18) у частині першій статті 31 Закону України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155) слова «у випадках і в порядку, встановлених законодавством» замінити словами «відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

19) у Законі України «Про охорону археологічної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 26, ст. 361; 2011 р., № 4, ст. 22):

в абзаці шостому статті 7 слова «відповідно до закону» замінити словами «у випадках, передбачених законом»;

статтю 9^{1} виключити;

у тексті Закону слово «будівельних» виключити;

20) у статті 38 Закону України «Про правові засади цивільного захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 39, ст. 488; 2009 р., № 15, ст. 188):

після слів «проектів і рішень» доповнити словами «(крім проектів будівництва)»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

21) у Законі України «Про благоустрій населених пунктів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517; 2008 р., № 48, ст. 358; 2010 р., № 5, ст. 41):

в абзаці четвертому частини першої статті 1, статті 14 слова «місцевих правил забудови» виключити;

пункт 10 частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

«10) визначення обсягів пайової участі власників будівель і споруд соціально-культурного, побутового, торговельного та іншого призначення в утриманні об'єктів благоустрою»;

пункт 1 частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

«1) виконувати роботи без дозволу в разі, якщо обов'язковість його отримання передбачена законом»;

у частині другій статті 23 слова «регіональних і місцевих правил забудови» виключити;

статтю 27 виключити;

частину третю статті 28 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Не потребує отримання дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень виконання робіт на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 34 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

частину третю статті 34 доповнити абзацом такого змісту:

«Правила не можуть передбачати обов'язок фізичних і юридичних осіб щодо отримання будь-яких дозволів, погоджень або інших документів дозвільного характеру, а також повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій, утворених такими органами, видавати зазначені документи»;

22) у частині другій статті 4 Закону України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 10, ст. 88) слова «і місцевими правилами забудови» виключити;

23) у Законі України «Про будівельні норми» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 5, ст. 41):

частину п'яту статті 10 доповнити трьома реченнями такого змісту: «Для забезпечення гармонізації нормативної бази України з нормативною базою Європейського Союзу встановлюється період одночасної дії будівельних норм, розроблених на основі національних технологічних традицій, та будівельних норм, гармонізованих з нормативними документами Європейського Союзу (або інших будівельних норм, кодів). Порядок застосування зазначених норм визначається Кабінетом Міністрів України. Обґрунтовані відхилення від будівельних норм, що забезпечують дотримання встановлених вимог безпеки у спосіб, не передбачений будівельними нормами, можуть бути погоджені суб'єктом нормування відповідно до встановленого ним порядку»;

частину першу статті 11 доповнити реченням такого змісту: «Міжнародні, регіональні та національні (державні) будівельні норми, правила, стандарти інших держав застосовуються в Україні відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України»;

24) пункт 42 частини першої статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 2000 р., № 46, ст. 398; 2007 р., № 34, ст. 444) викласти в такій редакції:

«42) Державна архітектурно-будівельна інспекція України та її територіальні органи».

12. Кабінету Міністрів України:

1) внести у місячний строк з дня опублікування цього Закону до Верховної Ради України проект закону щодо персоніфікації відповідальності за негативні наслідки, спричинені допущеними порушеннями будівельних норм, стандартів і правил у процесі проектування, експертизи проектів та будівництва об'єктів містобудування;

2) у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

внести до Верховної Ради України проект закону щодо скорочення до 60 днів строку відведення земельних ділянок для містобудівних потреб.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
17 лютого 2011 року.
№ 3038-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Гаврилівського сільського голови (Гаврилівська сільська рада Надвірнянського району Івано-Франківської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Гаврилівського сільського голови Воробця В. Д. (Гаврилівська сільська рада Надвірнянського району Івано-Франківської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Гаврилівського сільського голови (Гаврилівська сільська рада Надвірнянського району Івано-Франківської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Гаврилівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Гаврилівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3091-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Капустинського сільського голови (Капустинська сільська рада Володарського району Київської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Капустинського сільського голови Мазорчук Г. П. (Капустинська сільська рада Володарського району Київської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Капустинського сільського голови (Капустинська сільська рада Володарського району Київської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Капустинського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Капустинського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 березня 2011 року.
№ 3092-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Попівського сільського голови (Попівська сільська рада Конотопського району Сумської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Попівського сільського голови Метинського О. А. (Попівська сільська рада Конотопського району Сумської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Попівського сільського голови (Попівська сільська рада Конотопського району Сумської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Попівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Попівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирав чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3093-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Перегонівського сільського голови (Перегонівська сільська рада Обухівського району Київської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Перегонівського сільського голови Поремського П. Д. (Перегонівська сільська рада Обухівського району Київської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Перегонівського сільського голови (Перегонівська сільська рада Обухівського району Київської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Перегонівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Перегонівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3094-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Михайло-Ларинського сільського голови (Михайло-Ларинська сільська рада Жовтневого району Миколаївської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Михайло-Ларинського сільського голови Літвіна С. І. (Михайло-Ларинська сільська рада Жовтневого району Миколаївської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Михайло-Ларинського сільського голови (Михайло-Ларинська сільська рада Жовтневого району Миколаївської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Михайло-Ларинського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Михайло-Ларинського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3095-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Писарівського сільського голови (Писарівська сільська рада Волочиського району Хмельницької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Писарівського сільського голови Концевича С. В. (Писарівська сільська рада Волочиського району Хмельницької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Писарівського сільського голови (Писарівська сільська рада Волочиського району Хмельницької області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Писарівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Писарівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 березня 2011 року.
№ 3096-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Орлівського сільського голови (Орлівська сільська рада Приморського району Запорізької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Орлівського сільського голови Порватової Л. Й. (Орлівська сільська рада Приморського району Запорізької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Орлівського сільського голови (Орлівська сільська рада Приморського району Запорізької області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Орлівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Орлівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3097-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Загребельського сільського голови (Загребельська сільська рада Сосницького району Чернігівської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Загребельського сільського голови Мучти Ю. В. (Загребельська сільська рада Сосницького району Чернігівської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Загребельського сільського голови (Загребельська сільська рада Сосницького району Чернігівської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Загребельського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Загребельського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3098-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Кустинського сільського голови (Кустинська сільська рада Рівненського району Рівненської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Кустинського сільського голови Юрчика В. М. (Кустинська сільська рада Рівненського району Рівненської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Кустинського сільського голови (Кустинська сільська рада Рівненського району Рівненської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Кустинського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Кустинського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року,
№ 3099-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Перегноївського сільського голови (Перегноївська сільська рада Золочівського району Львівської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Перегноївського сільського голови Канафоцької М. Й. (Перегноївська сільська рада Золочівського району Львівської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Перегноївського сільського голови (Перегноївська сільська рада Золочівського району Львівської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Перегноївського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Перегноївського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3100-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Луганського сільського голови (Луганська сільська рада Мар'їнського району Донецької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Луганського сільського голови Кавуна А. А. (Луганська сільська рада Мар'їнського району Донецької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Луганського сільського голови (Луганська сільська рада Мар'їнського району Донецької області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Луганського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Луганського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3101-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Киданівського сільського голови (Киданівська сільська рада Богуславського району Київської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Киданівського сільського голови Зорича Б. Г. (Киданівська сільська рада Богуславського району Київської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Киданівського сільського голови (Киданівська сільська рада Богуславського району Київської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Киданівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Киданівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3102-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Василівського сільського голови (Василівська сільська рада Роменського району Сумської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Василівського сільського голови Хуторненко В. І. (Василівська сільська рада Роменського району Сумської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Василівського сільського голови (Василівська сільська рада Роменського району Сумської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Василівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Василівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3103-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Жуківського сільського голови (Жуківська сільська рада Бережанського району Тернопільської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Жуківського сільського голови Рутковської Г. Г. (Жуківська сільська рада Бережанського району Тернопільської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, ста-

тей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Жуківського сільського голови (Жуківська сільська рада Бережанського району Тернопільської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Жуківського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Жуківського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3104-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Чайчинецького сільського голови (Чайчинецька сільська рада Лановецького району Тернопільської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Чайчинецького сільського голови Словіковського П. М. (Чайчинецька сільська рада Лановецького району Тернопільської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Чайчинецького сільського голови (Чайчинецька сільська рада Лановецького району Тернопільської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Чайчинецького сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Чайчинецького сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування. .

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3105-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Ярославецького сільського голови (Ярославецька сільська рада Кролевецького району Сумської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Ярославецького сільського голови Білик Н. М. (Ярославецька сільська рада Кролевецького району Сумської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Ярославецького сільського голови (Ярославецька сільська рада Кролевецького району Сумської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Ярославецького сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Ярославецького сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3106-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Синьооківського сільського голови (Синьооківська сільська рада Золотоніського району Черкаської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Синьооківського сільського голови Полегенького В. М. (Синьооківська сільська рада Золотоніського району Черкаської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Синьооківського сільського голови (Синьооківська сільська рада Золотоніського району Черкаської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Синьооківського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Синьооківського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3107-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Деснянського селищного голови (Деснянська селищна рада Козелецького району Чернігівської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Деснянського селищного голови Крупки С. А. (Деснянська селищна рада Козелецького району Чернігівської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Деснянського селищного голови (Деснянська селищна рада Козелецького району Чернігівської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Деснянського селищного голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Деснянського селищного голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3108-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Жмеринського міського голови (місто Жмеринка Вінницької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Жмеринського міського голови Жеребнюка В. М. (місто Жмеринка Вінницької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Жмеринського міського голови (місто Жмеринка Вінницької області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Жмеринського міського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Жмеринського міського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3109-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Кайтанівського сільського голови (Кайтанівська сільська рада Катеринопільського району Черкаської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Кайтанівського сільського голови Пожара В. С. (Кайтанівська сільська рада Катеринопільського району Черкаської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Кайтанівського сільського голови (Кайтанівська сільська рада Катеринопільського району Черкаської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Кайтанівського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Кайтанівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3110-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Новопетрівського сільського голови (Новопетрівська сільська рада Нижньосірогозького району Херсонської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Новопетрівського сільського голови Понідзельської О. П. (Новопетрівська сільська рада Нижньосірогозького району Херсонської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Новопетрівського сільського голови (Новопетрівська сільська рада Нижньосірогозького району Херсонської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Новопетрівського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Новопетрівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3111-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Пиріжківського сільського голови (Пиріжківська сільська рада Малинського району Житомирської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Пиріжківського сільського голови Олексієнка В. М. (Пиріжківська сільська рада Малинського району Житомирської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Пиріжківського сільського голови (Пиріжківська сільська рада Малинського району Житомирської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Пиріжківського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Пиріжківського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3112-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Покропивнянського сільського голови (Покропивнянська сільська рада Козівського району Тернопільської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Покропивнянського сільського голови Зварич Л. О. (Покропивнянська сільська рада Козівського району Тернопільської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Покропивнянського сільського голови (Покропивнянська сільська рада Козівського району Тернопільської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Покропивнянського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Покропивнянського сільського, голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3113-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Тавільжанського сільського голови (Тавільжанська сільська рада Дворічанського району Харківської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Тавільжанського сільського голови Андріянова П. І. (Тавільжанська сільська рада Дворічанського району Харківської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Тавільжанського сільського голови (Тавільжанська сільська рада Дворічанського району Харківської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Тавільжанського сільського голови,

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Тавільжанського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради УкраїниВ. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3114-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Веснянського сільського голови (Веснянська сільська рада Старокостянтинівського району Хмельницької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Веснянського сільського голови Заграя В. В. (Веснянська сільська рада Старокостянтинівського району Хмельницької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Веснянського сільського голови (Веснянська сільська рада Старокостянтинівського району Хмельницької області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Веснянського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Веснянського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3115-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Жеребківського сільського голови (Жеребківська сільська рада Підволочиського району Тернопільської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Жеребківського сільського голови Биха Т. Г. (Жеребківська сільська рада Підволочиського району Тернопільської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Жеребківського сільського голови (Жеребківська сільська рада Підволочиського району Тернопільської області) на неділю 15 травня 2011 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Жеребківського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Жеребківського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3116-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Богрівського сільського голови (Богрівська сільська рада Богородчанського району Івано-Франківської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Богрівського сільського голови Бойчука В. М. (Богрівська сільська рада Богородчанського району Івано-Франківської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Богрівського сільського голови (Богрівська сільська рада Богородчанського району Івано-Франківської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Богрівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Богрівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3117-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Заривинецького сільського голови (Заривинецька сільська рада Бучацького району Тернопільської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Заривинецького сільського голови Матвіїва І. М. (Заривинецька сільська рада Бучацького району Тернопільської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Заривинецького сільського голови (Заривинецька сільська рада Бучацького району Тернопільської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Заривинецького сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Заривинецького сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3118-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Пересадівського сільського голови (Пересадівська сільська рада Жовтневого району Миколаївської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Пересадівського сільського голови Крючека В. А. (Пересадівська сільська рада Жовтневого району Миколаївської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Пересадівського сільського голови (Пересадівська сільська рада Жовтневого району Миколаївської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Пересадівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Пересадівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3119-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Мар'янівського сільського голови (Мар'янівська сільська рада Старобешівського району Донецької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Мар'янівського сільського голови Савельченка П. М. (Мар'янівська сільська рада Старобешівського району Донецької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Мар'янівського сільського голови (Мар'янівська сільська рада Старобешівського району Донецької області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Мар'янівського сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Мар'янівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3120-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Нестеровецького сільського голови (Нестеровецька сільська рада Дунаєвецького району Хмельницької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Нестеровецького сільського голови Лісецького О. С. (Нестеровецька сільська рада Дунаєвецького району Хмельницької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Нестеровецького сільського голови (Нестеровецька сільська рада Дунаєвецького району Хмельницької області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Нестеровецького сільського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Нестеровецького сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування. .

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3121-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Вовчанського міського голови (Вовчанська міська рада Вовчанського району Харківської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Вовчанського міського голови Камінської О. В. (Вовчанська міська рада Вовчанського району Харківської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин першої та п'ятої статті 15, статей 60, 61 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Вовчанського міського голови (Вовчанська міська рада Вовчанського району Харківської області) на неділю 15 травня 2011 року.
2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Вовчанського міського голови.
3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Вовчанського міського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.
4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 березня 2011 року.
№ 3122-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Хорватія про морське торговельне судноплавство

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Хорватія про морське торговельне судноплавство ратифікувати.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
15 лютого 2011 року.
№ 3022-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Бразилія про повітряне сполучення

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Бразилія про повітряне сполучення, підписану 2 грудня 2009 року в м. Київ, ратифікувати.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
15 лютого 2011 року.
№ 3023-VI.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Злочевського М. В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Бабенко Олени Василівни (номер посвідчення 109/27);
Брояка Володимира Владиславовича (номер посвідчення 109/09);
Бурдейного Тараса Олександровича (номер посвідчення 109/07);
Ваганова Павла Володимировича (номер посвідчення 109/04);
Ваганової Софії Дем'янівни (номер посвідчення 109/06);
Воловича Данила Абрамовича (номер посвідчення 109/33);
Герасимчука Миколи Олександровича (номер посвідчення 109/20);
Грабович Валентини Анатоліївни (номер посвідчення 109/30);
Давиденко Анастасії Валентинівни (номер посвідчення 109/21);
Данилів Ольги Віталіївни (номер посвідчення 109/03);
Діденко Наталії Андріївни (номер посвідчення 109/23);
Дригуса Ігоря Петровича (номер посвідчення 109/08);
Дубини Олега Олеговича (номер посвідчення 109/34);
Кіпермана Юрія Мусійовича (номер посвідчення 109/25);
Кондрашова Олександра Васильовича (номер посвідчення 109/24);
Лісіна Євгена Вікторовича (номер посвідчення 109/15);
Лісіна Микити Миколайовича (номер посвідчення 109/32);
Лісіної Жанни Миколаївни (номер посвідчення 109/02);
Луценка Миколи Васильовича (номер посвідчення 109/31);
Мосінза Сергія Дмитровича (номер посвідчення 109/29);
Негоди Володимира Олександровича (номер посвідчення 109/11);
Неліна Олега Володимировича (номер посвідчення 109/16);
Пєшого Валерія Анатолійовича (номер посвідчення 109/28);
Пєшого Олексія Валерійовича (номер посвідчення 109/05);
Побережеця Олексія Вікторовича (номер посвідчення 109/18);
Радованова Сергія Віталійовича (номер посвідчення 109/17);
Ставнійчук Вікторії Георгіївни (номер посвідчення 109/19);
Шевченко Марії Олександрівни (номер посвідчення 109/13);
Юссефа Мунзера Абдурахмановича (номер посвідчення 109/10).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Ільяшова Г. О. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Богуна Олександра Васильовича (номер посвідчення 147/21);
Бойчука Миколи Андрійовича (номер посвідчення 147/25);
Візірова Бориса Йосиповича (номер посвідчення 147/17);
Демченка Сергія Миколайовича (номер посвідчення 147/28);
Денисюка Володимира Сергійовича (номер посвідчення 147/11);
Єросова Ігоря Анатолійовича (номер посвідчення 147/10);
Зінченка Сергія Арнольдовича (номер посвідчення 147/12);
Кошика Олександра Леонідовича (номер посвідчення 147/14);
Літвінова Вячеслава Семеновича (номер посвідчення 147/03);
Мирошниченка Михайла Івановича (номер посвідчення 147/19);
Озерчука Петра Володимировича (номер посвідчення 147/07);
Отрешка Володимира Сергійовича (номер посвідчення 147/08);
Послідньої Олександра Михайловича (номер посвідчення 147/27);
Редька Віталія Васильовича (номер посвідчення 147/23);
Саламахи Юрія Васильовича (номер посвідчення 147/18);
Сафонова Миколи Анатолійовича (номер посвідчення 147/22);
Сєваст'янова Юрія Володимировича (номер посвідчення 147/05);
Сиротіна Володимира Геннадійовича (номер посвідчення 147/09);
Сінайка Олега Олександровича (номер посвідчення 147/26);
Хоменка Костянтина Сергійовича (номер посвідчення 147/15);
Чернія Юрія Івановича (номер посвідчення 147/13);
Якименка Олександра Григоровича (номер посвідчення 147/20).

Управління кадрів.

У лютому 2011 року «Голос України» опублікував такі закони:

4 лютого, № 21

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» щодо порядку видачі дублікатів та копій ліцензій», № 2927-VI.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» щодо особливостей державної реєстрації центральних органів виконавчої влади», № 2937-VI.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», № 2902-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про співробітництво в будівництві енергоблоків № 3 та 4 Хмельницької АЕС», № 2917-VI.

Закон України «Про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», № 2952-VI.

5 лютого, № 22

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в житлово-комунальному господарстві», № 2924-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо виконання військового обов'язку», № 2926-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо компетенції правоохоронних органів в питаннях охорони підводної культурної та археологічної спадщини», № 2947-VI.

Закон України «Про заборону приватизації, відчуження, передачі в заставу та внесення до статутних капіталів господарських товариств усіх форм власності пакета акцій, що належать державі у статутному капіталі Закритого акціонерного товариства «Одеська кіностудія», № 2948-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності садівницьких товариств та дачних кооперативів», № 2949-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 32 Кримінально-процесуального кодексу України щодо терміна «Близькі родичі», № 2950-VI.

8 лютого, № 23

Закон України «Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі», № 3001-VI.

9 лютого, № 24

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про інформацію», № 2938-VI.

Закон України «Про доступ до публічної інформації», № 2939-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про дипломатичну службу», № 2911-VI.

16 лютого, № 29

Закон України «Про внесення змін до статті 75 Закону України «Про банки і банківську діяльність», № 3011-VI.

24 лютого, № 35

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання трудових відносин у разі відмови у наданні допуску до державної таємниці», № 2978-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо спеціальної підготовки кандидатів на посаду судді», № 2982-VI.

25 лютого, № 36

Закон України «Про внесення змін до статті 3 Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» щодо ліцензування оптової торгівлі цукром», № 2975-VI.

Правління ВАТ "Хмільниксільмаш" повідомляє своїх акціонерів, що 16 квітня 2011 року о 10 годині ранку у приміщенні клубу ВАТ "Хмільниксільмаш" (м. Хмільник, Вінницької області, вул. Леніна, 56) відбудуться Загальні збори акціонерів. Початок реєстрації учасників зборів о 8 годині 30 хвилин за тією ж адресою.

Учасникам зборів потрібно мати при собі паспорт, сертифікати на акції. Для представників акціонерів - доручення на передачу їхнього права на участь у зборах.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2010 рік і основні напрями діяльності на 2011 рік.
2. Звіт про роботу Спостережної Ради за 2010 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності ВАТ "Хмільниксільмаш" за 2010 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу.
5. Затвердження плану розподілу прибутку на 2011 рік.
6. Внесення змін до статуту товариства, які в тому числі передбачають зміну найменування акціонерного товариства, а також виконання всіх інших вимог Закону України "Про акціонерні товариства"
7. Приведення положень "Про загальні збори", "Про наглядову раду товариства", "Про голову правління", "Про ревізійну комісію" у відповідність з вимогами Закону України "Про акціонерні товариства".
8. Переведення випуску іменних акцій відкритого акціонерного товариства "Хмільниксільмаш", випущених у документарній формі існування, у бездокументарну форму існування. Визначення депозитарію, який буде обслуговувати випуск акцій, що дематеріалізується. Визначення зберігача, у якого товариство буде відкривати рахунки у цінних паперах власникам акцій випуску, що дематеріалізується. Визначення дати припинення ведення реєстру. Визначення способу персонального повідомлення акціонерів про прийняті рішення про дематеріалізацію. Про затвердження порядку вилучення сертифікатів акцій Товариства.
9. Про визначення Товариства уповноваженим на зберігання первинних документів, на підставі яких було сформовано систему реєстру власників іменних цінних паперів (акцій) Товариства та здійснювалися зміни в системі реєстру власників іменних цінних паперів (акцій) Товариства.
10. Розірвання договору з реєстратором в односторонньому порядку.
11. Перевибори голови правління і правління
12. Перевибори Ревізійної комісії.

Для ознайомлення з документами, що стосуються порядку денного зборів та надання пропозицій звертатися за адресою: Вінницька обл., м. Хмільник, вул. Леніна, 56.

Повідомлення про зміну умов надання послуги «День спілкування»

ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» інформує, що змінюються умови надання послуги «День спілкування».

Для абонентів, які обслуговуються на умовах тарифного плану «Єдина ціна» (для абонентів передплаченого зв'язку Київстар і DJUICE), вартість підключення послуги «День спілкування» становить 1,99 грн (одна гривня дев'яносто дев'ять копійок). Тариф наведений у гривнях, із урахуванням ПДВ. Додатково зі споживачів утримується збір до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% з вартості послуг, без урахування ПДВ.

Більш детальну інформацію можна отримати за телефонними номерами 466 (для дзвінків з номерів мережі «Київстар» - не тарифікується), (044)4660466 (для дзвінків із номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів мобільного зв'язку - згідно з діючими тарифами).

ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110.
Ліцензія Державного комітету зв'язку та інформатизації України № 009503 від 12.04.2001року.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, вул. ВВВ, 3А) Постановою від 03.02.2011 року у справі про банкрутство № 22/95Б Алчевське учбово-виробниче підприємство «Спектр» Українського товариства глухих, код ЄДРПОУ 19078795, яке розташоване за адресою - 94294, Луганська область, м. Алчевськ, вул. Котовського, 73, визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Кобзареву Надію Михайлівну, ідентифікаційний код 1783002461, газета № 31(5031) від 18.02.2011 року.

Постановою Господарського суду Луганської області від 01.03.2011 року у справі про банкрутство № 22/95Б призначений арбітражний керуючий Бурлаков Василь Вітіславович (ліцензія АВ № 456618 від 23.06.09 р.), 91016, м. Луганськ, вул. Совєтська, 73А, кв. 211.

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення від 18.02.11 року.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута - Новодністровського виробничого управління житлово-комунального господарства (Чернівецька область м.Новодністровськ м-н "Діброва"): Лот 1. Автомобіль ГАЗ 5314, 1992р.в., 4125ЧВМ, поч.ціна 3466,0 грн. Лот 2. Автомобіль КО413 ГАЗ 5314, сміттєвоз, 1991р.в., 2593ЧВМ, поч.ціна 13121,0 грн. Лот 3. Автомобіль КО413 ГАЗ 5314, сміттєвоз, 1988р.в., 1078ЧВМ, поч.ціна 12722,0 грн. Лот 4. Автомобіль КО413 ГАЗ 3307, сміттєвоз, 1994р.в., 4256ЧВМ, поч.ціна 30111,0 грн. Лот 5. Автомобіль КО713 ЗІЛ431412, цистерна, 1990р.в., 4131ЧВМ, поч.ціна 11552,0 грн. Лот 6. Автомобіль УА33962, 1989р.в., 01364МР, поч.ціна 6161,0 грн. Лот 7. Екскаватор ЕО 2621, 1980р.в., 00662РМ, поч.ціна 11460,0 грн.

Гарантійний внесок переможця аукціону зараховується в рахунок вартості придбаного майна. Оплата витрат по переоформленню права власності на об'єкт продажу покладається на покупця. Порядок ознайомлення з майном, умови оформлення заяв, оплати реєстраційного внеску (34 грн.), гарантійного внеску (10% від початкової ціни лоту) та участі у аукціоні за телефонами 0372 584368, 0952117377, 0672597622. Останній день прийому заяв 08.04.2011р. Заяви приймаються в приміщенні ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства" за адресою м.Чернівці, вул.Головна 44, офіс 24. Аукціон відбудеться за цією ж адресою о 11-00 год. 11.04.2011р.

Ухвалою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 30.12.2010 р. порушено провадження у справі № 19/143-10 про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Суми-Агротехніка", код ЄДРПОУ 30760056, юридична адреса: 40000, м. Суми, вул. Пролетарська, 35, р/р не відомий.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ № 482047 від 06.08.2009 р.), адреса: 40030, м. Суми, вул. Левітана, 8, офіс 6; тел. (050) 81-84-122.

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Постановами господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) по справі № 19/22-10 від 14.12.2010 р. та по справі № 6/112-06 від 21.10.2010 року Відкрите акціонерне товариство "Недригайлівське підприємство "Агротехсервіс" (юридична адреса: 42100, Сумська область, смт. Недригайлів, вул. Комінтерну, 72; код ЄДРПОУ 03760792) та Товариство з обмеженою відповідальністю "Влад" (юридична адреса: 42000, Сумська область, м. Ромни, вул. Щучки, 4; код ЄДРПОУ 23636491) відповідно визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ № 482047 від 06.08.2009 р.), адреса: 40030, м. Суми, вул. Левітана, 8, офіс 6; тел. (050) 81-84-122.

Претензії приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ КОНЦЕСІЙНОГО КОНКУРСУ

За результатом оголошення від 08.07.2010 р. про конкур на передачу у концесію об'єкта культурної спадщини, Львівська обласна державна адміністрація повідомляє, що 10 листопада 2010 р. укладено угоду з концесіонером щодо передачі у концесію терміном на 49 років замку у с. Старе Село Пустомитівського району Львівської області.

ТОВ «Готель «Дніпропетровськ» (код ЄДРПОУ 31158162) відповідно до наказу директора підприємства від 20.12.2010 р. № 3 повідомляє, що довіреності на здійснення представництва інтересів Товариства з обмеженою відповідальністю «Готель «Дніпропетровськ» (код ЄДРПОУ 31158162), які були видані до 17.12.2010 р. скасовані. Здійснення будь-яких дій від імені Товариства з обмеженою відповідальністю «Готель «Дніпропетровськ» (код ЄДРПОУ 31158162) за цими довіреностями припинено. Також ТОВ «Готель «Дніпропетровськ» (код ЄДРПОУ 31158162) повідомляє, що чинними є довіреності, які видані після 17.12.2010 р. тільки за підписом директора підприємства — Горбаненко Сергія Володимировича. Окрім, цього ТОВ «Готель «Дніпропетровськ» повідомляє про втрату круглої печатки підприємства. У зв'язку з цим було виготовлено дублікат печатки з відповідною позначкою «Д». Чинною є кругла печатка з позначкою «Д».

ФОП Коноплькова І.О., повідомляє про втрату страхових полісів, міжнародного страхування за системою "Зелена картка" 27, ПрАТ СГ "ТАС" за наступними номерами:
7265221, 7265223-7265250, 7265252, 7265393, 7265409-7265411, 7265413-7265416, 7265418, 7265420-7265421, 7265425, 7265429, 7265435, 7265438, 7265443, 7265445-7265447, 7265485-7265487, 7265490, 7265493-7265510, 7265541,7265544, 7265577-7265578, 7265582, 7265584-7265586, 7265588-7265589, 7265595, 7265619, 7265672-7265673, 7265675-7265679, 7265681-7265682, 7265696-7265697, 7265718, 7265755-7265757, 7265766, 7265769-7265770, 7265776, 7265779, 7265783-7265786, 7265788, 7265822, 7265860-7265870, 7450003, 7450011, 7450017-7450020, 7450023, 7450025-7450030, 7450033-7450035, 7450037-7450045,7450048, 7450052, 7450054-7450056, 7450062-7450063, 7450066-7450067, 7450069-7450070, 7450073-7450075, 7450078, 7450083, 7450085, 7450092-7450094, 7450096, 7450101, 7450103-7450110,7450112-7450118, 7450121, 7450124-7450126, 7450128, 7450131, 7450133, 7450135-7450137, 7450142-7450145, 7450149-7450150, 7450152-7450153, 7450156-7450162, 7450164, 7450168-7450181, 7450183-7450188, 7450190, 7450198-7450202, 7450213-7450215, 7450218-7450219, 7450221-7450222, 7450224-7450227, 7450230-7450236, 7450239-7450240, 7450242-7450244, 7450246-7450247, 7450249, 7450251, 7450267, 7450270-7450274, 7450276, 7450278, 7450283, 7450324, 7450331, 7450345-7450351, 7450362, 7450385, 7450495-7450496, 7454532-7454533, 7454536-7454540, 7454543, 7454550-7454552, 7454555-7454557, 7454562-7454569, 7454572-7454575, 7454580-7454582, 7454584-7454587, 7454601, 7454635-7454636, 7454641-7454663, 7454708, 7454712-7454714, 7454720, 7454740, 7454754, 7454756, 7454768-7454769, 7454775-7454776, 7454780, 7454809-7454816, 7454830-7454831, 7454834, 7454859-7454860, 7454873-7454875, 7454933-7454938, 7454969-7454970, 7454977, 7454980, 7454984, 7454986, 7454991-7454992, 7455111-7455130, 7455135, 7455137-7455150, 7455156-7455170, 7463524, 7463526-7463528, 7463531, 7463533, 7463535, 7463537, 7463553-7463556, 7463562-7463589, 7463593, 7463595, 7463597, 7463600-7463602, 7463604, 7463607-7463608, 7463613, 7463619-7463620, 7463625-7463626, 7463629, 7463687, 7463690-7463691, 7463710-7463713, 7463715, 7463722-7463725, 7463764-7463771, 7463773-7463785, 7463796, 7463809-7463810, 7463814-7463818, 7463820-7463823, 7463858-7463859, 7463867, 7463913, 7464536, 7464544-7464546, 7464548-7464550, 7464751-7464759, 7464761-7464763, 7464766-7464768, 7464771, 7464774-7464775, 7464779-7464781, 7464783-7464788, 7464794, 7464797-7464798, 7464806-7464807, 7464810-7464811, 7464817-7464818, 7464820-7464824, 7464828-7464831, 7464833-7464836, 7464839-7464843, 7464845-7464847, 7464850-7464851, 7464854-7464855, 7464858-7464861, 7464863-7464874, 7464876-7464878, 7464880-7464897, 7464899, 7464902, 7464908, 7464913, 7464916, 7464919, 7464921, 7465176-7465181, 7465460, 7467597-7467600, 7467606-7467620, 7467626, 7467631-7467634, 7467636-7467640, 7467688-7467690, 7467707-7467709, 7467719, 7467721-7467747, 7467751-7467753, 7467815, 7467817-7467832, 7467857-7467858, 7467861-7467862, 7467865-7467866, 7467873-7467876, 7467994-7467995, 7467998-7467999, 7468041-7468051, 7468058, 7468084-7468090, 7468092-7468099, 7468101-7468111, 7468113-7468152, 7468154, 7468167, 7468174, 7468180-7468183, 7468186, 7468195-7468197, 7468231, 7468233-7468235, 7468238-7468240, 7468252-7468254, 7468258, 7468262-7468263, 7468266-7468269, 7468353-7468370, 7468374-7468376, 7468378, 7468380-7468381, 7468384-7468391, 7468396-7468398, 7468400-7468401, 7468404-7468409, 7468411-7468421, 7468423-7468429, 7468431-7468446, 7468448-7468500, 7469518, 7469521, 7469523-7469524, 7469526, 7469528, 7469530-7469531, 7469536, 7469551-7469555, 7469560-7469571, 7469584-7469602, 7469605-7469608, 7469610-7469612, 7469614, 7469616-7469617, 7469620, 7469622-7469625, 7469713-7469716, 7469760, 7469762, 7469765-7469778, 7469826-7469827, 7469832-7469835, 7469838-7469839, 7469846-7469849, 7469853, 7469856-7469860, 7469871, 7469873, 7469875-7469876, 7469883, 7469885, 7469896-7469899, 7469951-7469974, 7469989-7469994, 7469998-7470000, 7471010-7471014, 7471017, 7471020-7471021, 7471032, 7471045, 7471051-7471055, 7471061-7471073, 7471079-7471080, 7471084-7471085, 7471087, 7471089-7471095, 7471324-7471399, 7471401-7471404, 7471413, 7471416-7471416, 7471421-7471437, 7471448-7471454, 7471456-7471458, 7471463, 7471466-7471468, 7471471, 7471482-7471483, 7471499-7471500, 7687795, 7691001-7691002, 7691015-7691016, 7691020-7691022, 7691043, 7691072-7691074, 7691841-7691853, 7691856-7691865, 7691867, 7691869, 7691871-7691875, 7691880-7691887, 7691890, 7691892-7691893, 7691930-7691932, 7692519-7692520, 7692531, 7692533-7692535, 7692538-7692541, 7692548-7692552, 7692556-7692563, 7692565, 7692567, 7692571-7692580, 7692591-7692600, 7692604-7692607, 7692617, 7692630-7692631, 7692652-7692655, 7692660, 7692669, 7692672-7692676, 7692678-7692686, 7692688-7692691, 7692699-7692700, 7692705, 7692711-7692721, 7692724-7692725, 7692728-7692730, 7695373-7695382, 7695384, 7695388, 7695393-7695394, 7695397, 7695406-7695408, 7695412-7695414, 7695417-7695419, 7702556-7702561, 7705501-7705550.

Вище вказані поліси вважаються втраченими та недійсними.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ. вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 25.02.2011 р. у справі № 50/110-б визнано банкрутом ТОВ «Смартбудресурс» (01103, м. Київ, вулиця Кіквідзе, 12, ідентифікаційний код 36147443) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ТОВ «Райстинг Контракт» (01024, м. Київ, вулиця Богомольця, 7/14, прим. 182, ідентифікаційний код 37101305).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва або ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 02.03.2011 р. у справі № 15/66-б визнано банкрутом ТОВ «Технокомплект-Сервіс» (01103, м. Київ, вулиця Кіквідзе, 18, ідентифікаційний код 35574227) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ТОВ «Трайніс Консалт» (01024, м. Київ, вулиця Богомольця, 7/14, прим. 182, ідентифікаційний код 37101394).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва або ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

«Громадська організація Федерація Кіокушин карате України» повідомляє, що 30 квітня 2011 р. в приміщенні за адресою: 02218, м. Київ, вул. Райдужна, б. 13б, відбудеться звітно-виборча конференція Федерації.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 17.02.2011 р. по справі № 5005/759/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма «Інтерконтакт-2» (49108, м. Дніпропетровськ, вул. Березинська-2; п/р 26002222482100 в Дніпропетровській обласній дирекції «Райффайзен Банк Аваль», МФО 305653; Код ЄДРПОУ 21944395) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Корнілова Євгенія Олександровича.

Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника, який ліквідується, протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Адреса для листування: 49108, м. Дніпропетровськ, вул. Березинська-2.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, місто Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) у справі № 29/5009/638/11 від 17.02.2011 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Гефестпром» (69005, місто Запоріжжя, вулиця Перемоги, 63/425; код ЄДРПОУ 35500019) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Мальцеву О. О. (ліцензія серія АВ № 547986 від 05.01.2011 року). Поштова адреса: 69005, місто Запоріжжя, а/с 1138, тел. 066 173 90 60.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ТОВ «АЛЬТА СТРОЙ» (код за ЄДРПОУ 35098846, 83054, м. Донецьк, пр. Київський, буд. 65, п/р № 260000502 в ПАТ «Унікомбанк» м. Донецьк, МФО 335902) порушена справа № 27/286 від 11.02.2011 р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Голобородько Сергій Олександрович (ліцензія серія АВ № 081164 від 27.07.2006 р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б. 16, кв. 139, тел.: (050) 568-03-10). Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, Держпром, м-н Свободи, 8 під'їзд) від 01.03.2011 по справі № 5023/176/11 порушено провадження у справі про банкрутство закритого акціонерного товариства «Кегичівський Молочний Завод» (64003, Харківська область, смт Кегичівка, пров. Волошина, буд. 1, р/р 26005301341 у Кегичівському відділенні «Ощадбанку», МФО 350158, ЄДРПОУ 00447304).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевченка Віталія Євгеновича ліцензія від 11.11.2009 р. АВ № 498968 (52551, Дніпропетровська область, Синельниківський район, с. Воронове, вул. Комсомольська, буд. 42).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49027, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1) від 17.02.2011 р. по справі № 5005/2083/2011 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю сільськогосподарської фірми «ПриватАгро-Юг» (49006, м. Дніпропетровськ, пр-т Пушкіна, р/р 26007054202141 в МФО «ПриватБанку», МФО 326610, Код ЄДРПОУ: 32943261).

Розпорядником майна призначено — арбітражного керуючого Шевченка Віталія Євгеновича (ліцензія від 11.11.2009 р. АВ № 498968, (52551, Дніпропетровська область, Синельниківський район, с. Воронове, вулиця Комсомольська, 42).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 21 січня 2011 р. у справі № 5023/414/11 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Акваріус» (адреса: м. Харків, вул. Артема, 41; код ЄДРПОУ 31558547; банківські реквізити: п/р 2600401972054 в ХФ ПАТ «Кредобанк», МФО 350415). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шиндель Юлію Ігорівну (ліцензія серія АВ № 307369 від 02.04.2007 р., для листів: м. Харків, вул. Пушкінський в'їзд, б. 6, кв.16). Заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника та заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування цього оголошення.

Шановні акціонери Приватного Акціонерного Товариства "СК "КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ "

Спостережна Рада та Правління ПрАТ "СК" КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ" повідомляє про наступне скликання Загальних зборів Акціонерів ПрАТ "СК" КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ" (надалі - "**Збори**"). Дата проведення Зборів: **14 квітня 2011.** Збори будуть проходити за адресою: **Україна, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 28, офіс 605,** офіс ПрАТ "СК" КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ". **Початок зборів о 10.00;** реєстрація Учасників (акціонерів): з 09.00 до 09.50 за вищезазначеною адресою.

Порядок денний Зборів:

1. Обрання Голови та Секретаря Загальних Зборів Акціонерів Страхової Компанії.
2. Обрання складу лічильної комісії.
3. Затвердження річного звіту Страхової Компанії.
4. Розподіл прибутку і збитків Страхової Компанії.
5. Прийняття рішення за наслідками розгляду звіту Наглядової Ради Страхової Компанії, звіту Правління Страхової Компанії, звіту ревізійної комісії Страхової Компанії.
6. Переобрання Члена Наглядової Ради.
7. Перелік акціонерів, які мають право на участь у Зборах, буде складено станом на 08 квітня 2011 року.

Якщо з будь-яких причин 14 квітня 2011 року Збори не відбудуться, повторні Збори щодо розгляду вищезазначених питань порядку денного скликаються 21 квітня о 10-00 за місцезнаходженням Страхової Компанії: Україна, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 28, офіс 605, офіс ПрАТ "СК" КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ"; реєстрація Учасників (акціонерів): з 09.00 до 09.50 за вищезазначеною адресою.

Додаткова інформація:

Акціонери ПрАТ "СК" КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ" можуть ознайомитися з документами щодо порядку денного Зборів з 14 березня 2011 у робочий час за адресою: Україна, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 28, офіс 605.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)*

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	14672	13733
Основні засоби	186	177
Довгострокові фінансові інвестиції	9432	4414
Запаси	22	24
Сумарна дебіторська заборгованість	857	305
Грошові кошти та їх еквіваленти	4031	8637
Нерозподілений прибуток	1269	654
Власний капітал	13268	12653
Статутний капітал	11998	11998
Забезпечення наступних витрат і платежів	733	981
Довгострокові зобов'язання		
Поточні зобов'язання	671	99
Чистий прибуток (збиток)	615	1861
Середньорічна кількість акцій (шт.)		
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)		
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду		
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	5	6

Голова Правління **Вовк М. Я.**

Українська універсальна біржа «Капітал» 29 березня 2011 року об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44,

(конференц-зал ТОВ «Агромат-Центр») проводить аукціон по продажу нежитлових приміщень та окремих інвентарних об'єктів до них (лот № 1), які належать ТОВ «Біла Техніка», та розташовані за адресою: м. Біла Церква Київської області.

Загальна вартість майна складає 5476688,00 (п'ять мільйонів чотириста сімдесят шість тисяч шістсот вісімдесят вісім) гривень 00 копійок у т. ч. ПДВ 20% - 912781,33 грн. Ознайомитись з об'єктами продажу та повним переліком майна можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: (095) 3386058.

До початку аукціону учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 3 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора аукціону 260073251501 у відділені «Регіональне управління ПАТ «Комерційний банк «Даніель» у м. Києві , МФО 380980, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа «Капітал»;
- реєстраційний збір 17 грн. з ПДВ, на поточний рахунок організатора аукціону 260073251501 у відділені «Регіональне управління ПАТ «Комерційний банк «Даніель» у м. Києві , МФО 380980, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа «Капітал».

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні. Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в аукціоні можна отримати за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44, офіс 6, та за телефонами: (044) 569-59-21, 569-59-22. Розпорядок роботи: понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5) від 04.03.2011 р. по справі № 5023/1208-11 ЗАТ «Харківенергоремонт» (61057, м. Харків, пров. Театральний, буд 11/13, ЄДРПОУ 25456741) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Куштим О. М. (61146, м. Харків, вул. Блюхера, 27-В, кв. 87, ідентифікаційний номер 2379014320). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У зв'язку з допущенням, помилки в оголошенні, опублікованому в газеті «Голос України» № 46 від 15.03.2005 р. про визнання ухвалою господарського суду Донецької області від 15.03.2004 р. по справі № 5/121Б Комунального підприємства «Міськавтоелектротранс» (код ЄДРПОУ 03328244) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, адресою боржника вважати: 86119, м. Макіївка, вул. Волгоградська, 1.

Ліквідатором призначена Максимова Юлія Іванівна (ліцензія АВ № 397326).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою ліквідатора: 86132, м. Макіївка, бул. Горбачева, буд. 6, кв. 58.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Газ Дніпро» (01103, м. Київ, б-р Дружби Народів, 26/1, кв. 62; код ЄДРПОУ 23495665, п/р № 26009300001159 в ПАТ «Златобанк», м. Київ, МФО 380612), постанова № 46/17-б від 25.02.2011 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Капелюшного Ігоря Вікторовича (03037, м. Київ-37, а/с 53; ліцензія серії АВ № 470227 від 01.03.2010 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 04.03.2011 року по справі № 32/17-682-2011 про банкрутство, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно товариство з обмеженою відповідальністю «Топлайн Профі» (67600, Одеська область, Біляївський район, м. Біляївка, вул. Костіна, 9, код ЄДРПОУ 36860190). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дерменжи Оксану Іванівну (ліцензія серія АГ № 594751 від 04.02.2011 р.), адреса: а/с 95, м. Одеса, 65070.

Господарський суд міст Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Дочірнього підприємства «Надра-Сервіс» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 24573094; п/р № 26009002027001 в ВАТ КБ «Надра», м. Київ, МФО 320003), постанова № 15/35-б від 23.02.2011 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 21.02.2011 р. по справі № Б29/186-10 Дочірню компанію «Сетаб Україна» компанії «Карл. Едблум. Трейд АБ» (51200, м. Новомосковськ, вул. Сучкова, буд. 117) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

51200, м. Новомосковськ, вул. Сучкова, буд. 117, п/р 26002189893100 в Дніпропетровській обласній дирекції АТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 305653, код ЄДРПОУ 30482085.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Чеснову Наталію Володимирівну, ліцензія АВ № 499198 від 15.02.2010 р. (49033, м. Дніпропетровськ, а/с 2047, тел. 050 572-78-70).

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "ЛАД"

Повідомляє своїм акціонерам про проведення чергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Страхова компанія "Лад", які відбудуться 26 квітня 2011 року о 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Горького, 29.

До порядку денного чергових загальних зборів акціонерів включені такі питання:

1. Обрання лічильної комісії, голови і секретаря загальних зборів акціонерів ЗАТ "Страхова компанія "Лад" та затвердження регламенту роботи загальних зборів акціонерів.
2. Звіт виконавчого органу ЗАТ "Страхова компанія "Лад" про результати фінансово-господарської діяльності Компанії за 2010 рік та визначення основних напрямків діяльності компанії на 2011 рік.
3. Звіт Наглядової ради ЗАТ "Страхова компанія "Лад" за 2010 рік.
4. Звіт Ревізійної комісії ЗАТ "Страхова компанія "Лад" за 2010 рік.
5. Затвердження річної фінансової звітності ЗАТ "Страхова компанія "Лад" за 2010 рік.
6. Розподіл прибутку (покриття збитків) за підсумками роботи ЗАТ "Страхова компанія "Лад" у 2010 році та затвердження нормативів розподілу прибутку Компанії на 2011 рік.
7. Про внесення змін та доповнень до Статуту ЗАТ "Страхова компанія "Лад" шляхом викладення його в новій редакції у зв'язку з приведенням діяльності товариства у відповідність до норм Закону України "Про акціонерні товариства" та зміною найменування Компанії.
8. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів ЗАТ "Страхова компанія "Лад".
9. Про здійснення прав, повноважень та обов'язків членів Наглядової ради ПрАТ "Страхова компанія "Лад" членами Наглядової ради ЗАТ "Страхова компанія "Лад".
10. Про здійснення прав, повноважень та обов'язків членів Ревізійної комісії ПрАТ "Страхова компанія "Лад" членами ревізійної комісії ЗАТ "Страхова компанія "Лад".
12. Про здійснення прав, повноважень та обов'язків Виконавчого органу ПрАТ "Страхова компанія "Лад" Виконавчим органом ЗАТ "Страхова компанія "Лад".

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Страхова компанія "Лад" за 2010 рік (тис. грн.)

Найменування показника	2010 рік	
	звітний період	попередній період
Усього активів	10178	10435
Основні засоби	134	40
Довгострокові фінансові інвестиції	3882	3874
Запаси	-	-
Сумарна дебіторська заборгованість	5342	5404
Грошові кошти та їх еквіваленти	761	1052
Нерозподілений прибуток	(685)	(171)
Власний капітал	9990	10286
Статутний капітал	10150	10150
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	0	1
Чистий прибуток (збиток)	(514)	(446)
Середньорічна кількість акцій (шт.)	10150	10150
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	1	4

Реєстрація учасників чергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Страхова компанія "Лад" відбудеться з 10.00 до 11.00 у день скликання чергових загальних зборів акціонерів за адресою: м. Київ, вул. Горького, 29. Учасники чергових загальних зборів акціонерів повинні мати при собі паспорт та документ, що підтверджує право власності на прості іменні акції ЗАТ "Страхова компанія "Лад". Представники акціонерів можуть взяти участь у чергових загальних зборах акціонерів на підставі довіреності, оформленої згідно з чинним законодавством.

Дата складення переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах - 26.04.2011.

Щодо ознайомлення акціонерів з матеріалами під час підготовки до загальних зборів та інших довідок звертатися за телефоном (44) 599-07-07.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 04.02.2010 р. у справі про банкрутство № 50/16-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна торгівельна корпорація «Інтер сервіс» (01133, м. Київ, вул. Щорса, буд. 25, код 32206833) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крупенко Сергія Юрійовича (ліцензія АВ № 158376 від 07.11.2006 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 02183, м. Київ-183, а/с 93. Установчі документи та печатки ТОВ»Будівельна торгівельна корпорація «Інтер сервіс», вважати недійсними.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Мегафудс Трейд ЛТД» (04050, м. Київ, вул. Артема, 79-А, код ЄДРПОУ 33750737; п/р № 2600531932901 в ПАТ «Банк Петрокоммерц-Україна», м. Київ, МФО 300120) постанова № 49/17-б від 09.03.2011 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 24.02.2011 р. по справі № 5005/1881/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства «Авалон-Д», код ЄДРПОУ 36726775, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Рогальова, буд. 20.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Відповідно до ст.28 Бюджетного Кодексу України Апарат Верховної Ради публікує інформацію про бюджет за бюджетними програмами по Апарату Верховної Ради за 2010 рік

ІНФОРМАЦІЯ

про бюджет за бюджетними програмами по Апарату Верховної Ради України за 2010 рік

Повне найменування головного розпорядника коштів державного бюджету: Апарат Верховної Ради України

Головна мета діяльності та завдання: Апарат Верховної Ради України здійснює правове, наукове, організаційне, документальне, інформаційне, кадрове, фінансово-господарське, матеріально-технічне, соціально-побутове та інше забезпечення діяльності Верховної Ради України.

(тис. грн.)

Код програмної класифік	Код функціональної класифікації видатків	Найменування згідно з програмною класифікацією видатків	Загальний фонд		Спеціальний фонд		Разом	
			план на 2010 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2010 рік	план на 2010 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2010 рік	план на 2010 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2010 рік
Видатки всього за головним розпорядником коштів державного бюджету, у тому числі:			810 781,0	800 112,0	61 905,6	51 958,4	872 686,6	852 070,4
у тому числі, за бюджетними програмами:								
0111010	0111	Здійснення законотворчої діяльності Верховної Ради України	482 869,9	473 813,8	0,0	0,0	482 869,9	473 813,8
0111020	0111	Організаційне, інформаційно-аналітичне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Верховної Ради України	177 968,1	177 615,4	0,0	0,0	177 968,1	177 615,4
0111030	0111	Організація та здійснення офіційних прийомів Верховною Радою України	2 304,5	2 220,9	0,0	0,0	2 304,5	2 220,9
0111040	0113	Візити народних депутатів України за кордон	9 524,6	8 449,3	0,0	0,0	9 524,6	8 449,3
0111050	0111	Обслуговування діяльності Верховної Ради Украни	106 047,3	106 029,1	5 955,9	5 444,4	112 003,2	111 473,5
		Автобаза	39 614,0	39 613,9	3 017,6	2 918,4	42 631,6	42 532,3
		Інститут законодавства	8 526,2	8 526,1	453,4	408,3	8 979,6	8 934,4
		Управління адміністративними будинками	50 701,3	50 683,3	2 484,9	2 117,7	53 186,2	52 801,0
		Їдальня	3 600,0	3 600,0	0,0	0,0	3 600,0	3 600,0
		Управління житловими будинками	3 605,8	3 605,8	0,0	0,0	3 605,8	3 605,8
0111070	0734	Фінансова підтримка санаторно-курортного комплексу Управління справами Верховної Ради України	7 216,2	7 216,2	55 949,7	46 514,0	63 165,9	53 730,2
		санаторний комплекс "Дюльбер"	4 064,0	4 064,0	24 235,9	20 718,0	28 299,9	24 782,0
		санаторій "Нижня Ореанда"	3 152,2	3 152,2	31 713,8	25 796,0	34 866,0	28 948,2
0111080	0831	Висвітлення діяльності народних депутатів України через засоби телебачення і радіомовлення	11 802,4	11 719,3	0,0	0,0	11 802,4	11 719,3
0111090	0832	Фінансова підтримка видання газети "Голос України" та журналу "Віче"	13 048,0	13 048,0	0,0	0,0	13 048,0	13 048,0
		газета "Голос України"	10 032,0	10 032,0	0,0	0,0	10 032,0	10 032,0
		журнал "Віче"	3 016,0	3 016,0	0,0	0,0	3 016,0	3 016,0

ДЕНЬ

№ 45 (5045) СУБОТА, 12 БЕРЕЗНЯ 2011

12 березня в Україні мінлива хмарність, місцями можливий мокрий сніг, дощ. На дорогах Лівобережжя ожеледиця. Вітер північно-східний, південно-західний, 5—12 м/с. Температура вночі від 6—14 до 0—5 градусів морозу, на заході до 0—2 тепла; удень на Лівобережжі 0—5 градусів морозу, на Правобережжі підвищення температури від 0—6 до 9—16 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 БЕРЕЗНЯ

1881. 130 років від дня народження Володимира Івановича Бирчака, українського письменника й літературознавця. **1863.** Народився Володимир Іванович Вернадський, академік, засновник геохімії, з ім'ям якого пов'язане вчення про ноосферу. **1896.** У Петербурзі в приміщеннях університету за допомогою винайденого А. С. Поповим приладу було передано першу у світі радіограму. **1894.** У Віксбурзі (штат Міссісіпі) почали розливати «Кока-Колу» у пляшки. **1913.** Столицею Австралії стала Канберра. **1917.** Падіння самодержавства в Росії у результаті Лютневої буржуазно-демократичної революції.

ЗА ЧЕСТЬ І ВОЛЮ

Про тих, хто творив і боронив Карпатську Україну

15 березня 1939 року сойм (парламент) проголосив у місті Хусті Карпатська Україна незалежною державою українського народу. Одразу ж почалася окупація нинішнього Закарпаття гортисько-фашистським режимом тодішньої Угорщини.

На захист своєї держави проти регулярної армії, як і під Крутами, першими стали молоді патріоти. Більшість із них загинула у нерівних боях, інших закололи багнетами, скинувши тіла в студені води Тиси, а учасників та їх прибічників на всій території краю протягом трьох днів або стратили, або ув'язнили в концтабори. Переслідування патріотів, які творили і боронили Карпатську Україну, продовжилися і з приходом на Закарпаття радянської влади.

Саме до 72-ї річниці цього героїчного звершення відбулася презентація другого тому унікальної книги: «Карпатська Україна. Документи і матеріали. Хроніка подій. Персоналії». Видання, яке щойно побачило світ в Ужгороді, представляли упорядник книги: професор Сергій Федака, завідувач науково-редакційного відділу обласної книги «Реабілітовані історією» Олексій Корсун та редактор тому Дмитро Федака.

Сергій Федака розповів, зокрема, про історичні події на Закарпатті від створення першого автономного уряду в жовтні 1938 року до проголошення незалежності 15 березня 1939-го. Перші майже 200 сторінок книги присвячені хроніці Карпатської України, день за днем, досить деталізовано описані дипломатичні події навколо Карпатської України в тодішніх світових столицях. Подаються і біографічні нариси діячів Карпатської України, понад 160 постатей, більшість із них проілюстрована в одному графічному стилі художником Михайлом Беленем. Новизна видання — і в його зображальному ряді. Діячі подані в книзі не за алфавітом, а за функціональними категоріями тих чи інших учасників. До переліку персоналій увійшли всі члени уряду, міністри, керівники сойму, всі депутати, державні службовці, армійське керівництво і рядові січовики, також подані нариси про культурних діячів, освітян, журналістів, митців, письменників, які брали участь у подіях Карпатської України.

Олексій Корсун наголосив, що «в цьому виданні зібрані докупи нариси про найколоритніші особистості, які творили Карпатську Україну». Крім того, поряд із ними в книзі названі й рядові діячі. До видання причетно багато людей, однак «сьогодні ми, на жаль, стикаємося не з відсутністю документів, а з відсутністю спогадів живих учасників тих чи інших подій».

Книга, видана за сприяння обласної влади, — однозначна данина пам'яті тим, хто загинув за свободу й українську незалежність навесні далекого вже 1939-го. Хто, до речі, першим у Європі вчинив збройний спротив фашизму.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Шукають підозрюваних у справі про зникнення журналіста

У розшук оголошено двоє підозрюваних у справі зниклого наприкінці минулого літа харківського журналіста, редактора газети «Новый стиль» Василя Климентьєва. Харківське ГУМВС розмістило фотографії й орієнтування на підозрюваних у злочині:

Д. А. Уваров, 1979 р. н., уродженець і житель міста Першотравневого Харківської області. Має навички володіння вогнепальною зброєю та рукопашного бою, може пересуватися на автомобілях іноземного виробництва. Перебуває в міжнародному розшуку.

А. В. Козар, 1977 р. н., уродженець міста Першотравневого, житель Харкова. Колишній працівник УБОЗ, володіє прийомами конспірації та оперативно-розшукової діяльності, легко входить у довіру, може використовувати документи інших осіб, пересувається переважно на автомобілях іноземного виробництва. Має численні зв'язки серед діючих і колишніх співробітників органів внутрішніх справ і СБУ. Перебуває в міжнародному розшуку.

У разі одержання якоїсь інформації про цих людей правоохоронці просять негайно повідомити за телефонами: (057)705-94-64, 730-83-43, (067)-756-08-10.

Нагадаємо, редактор харківської газети «Новый стиль» В. Климентьєв 11 серпня виїхав з дому з невідомим на автомобілі «BMW» і не повернувся. Пізніше заступник міністра внутрішніх справ України Василь Фаринник повідомив, що міліція оголосила в розшук людину, яка була разом із харківським журналістом Климентьєвим у день його зникнення. Про колишнього міліціонера і важливого свідка у справі правоохоронці казали не раз, але тільки тепер назвали імена можливих злочинців.

У цей час слідством, крім інсценування вбивства й убивства у зв'язку із професійною діяльністю, опрацьовуються ще дві версії — убивство Климентьєва через борги або ж з метою заволодіння великою сумою грошей.

Микола КОСІЙ.

Харків.

«Зайвих» людей більшає...

З початку року сумські підприємці масово розривають договори з найманими працівниками й фактично переводять їх у тінь, стверджує сайт міськради.

Однак попри скорочення служба зайнятості чомусь реєструє вдвічі менше договорів про наймання працівників, ніж про їхнє звільнення.

А скринька відчиняється просто, вважає директор Сумського міського центру зайнятості Микола Кухтик. «Звільнені» й надалі продовжують працювати на своїх хазяїв, але вже втемну — без офіційного договору про працевлаштування. І зарплату тепер отримують у конвертах.

Це, либонь, чи не єдиний вихід для міста, де нині на одне робоче місце претендують 17 безробітних.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

ФОТОФАКТ

Віце-президент історичного клубу «Холодний Яр» Віктор Рог (на знімку ліворуч) **та голова громадського руху «Холодноярські ініціативи» Андрій Юсов презентували творчій інтелігенції Черкас та колективу колегіуму «Берегиня» 13-те видання легендарного роману Юрія Горліса-Горського «Холодний Яр».**

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Переможна схема динамівців

Футбол. Ліга Європи. 1/8 фіналу. Перші матчі. 10 березня. «Байєр» (Німеччина) — «Вільярреал» (Іспанія). 2:3. «Брага» (Португалія) — «Ліверпуль» (Англія). 1:0. «Твенте» (Нідерланди) — «Зеніт» (Росія). 3:0. ЦСКА (Росія) — «Порту» (Португалія). 0:1. «Аякс» (Нідерланди) — «Спартак» (Росія, Москва). 0:1. «Бенфіка» (Португалія) — ПСЖ (Франція). 2:1. ПСВ (Нідерланди) — «Рейнджерс» (Шотландія). 0:0.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Манчестер Сіті» (Англія). 2:0. Голи: Шевченко, 25, Гусєв, 77.

«Динамо»: Шовковський, Данило Сілва, Хачериді, Юссуф, Попов, Гусєв, Вукоєвич, Єременко, Ярмоленко, Шевченко (Нінкович, 88), Мілевський. **Тренер** — Юрій Сьомін.

«Манчестер Сіті»: Гарт, Річардс, Компані, Лескотт, Сабалета, Туре, Баррі, Коларов (Райт-Філліпс, 82), Балотеллі (Тевес, 58), Джеко, Давид Сілва. **Тренер** — Роберто Манчіні.

Рефері — Флоріан Майєр.

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 17 000 глядачів. Мінус 3 градуси.

Можна сміливо стверджувати, що з поверненням до київського «Динамо» Юрія Сьоміна гра команди знову набула змісту і стрункості. Тепер не важко зрозуміти, як і за рахунок чого клуб збирається здобувати перемоги. І навіть «Манчестер Сіті», котрий вважає себе грандом, відчув на собі динамівську міць. Він не зміг впоратися зі швидкісними флангами біло-синіх, де впевнено почувалися Олег Гусєв та Андрій Ярмоленко. Не знали гості, як знайти «протиотруту» від настирних дій Артема Мілевського, котрий виконує функції таранного нападника. Не відали, як боротися із досвідченим Андрієм Шевченком, який успішно діяв по всьому полю. А до цього додамо ще й організовану оборону та упевнені дії знаного майстра Олександра Шовковського. Тоді й вийде переможна схема, впоратись із якою не зміг один із найбагатших клубів Європи.

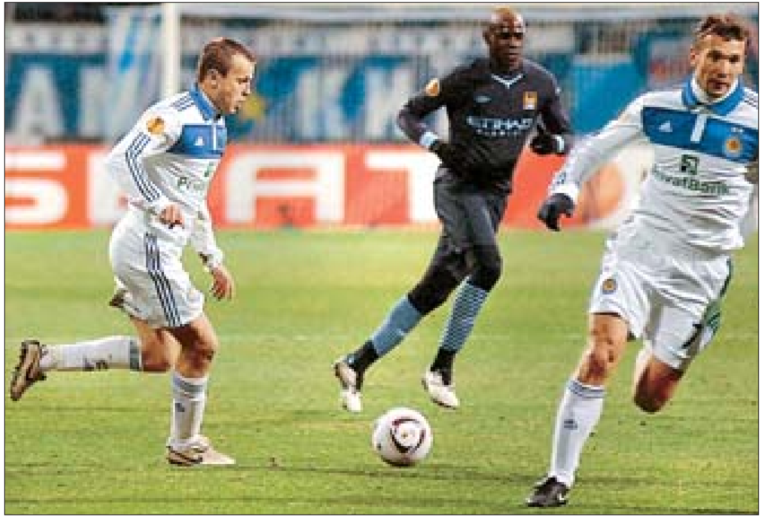

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

З м'ячем один з героїв матчу Олег Гусєв (ліворуч).

Отже, динамівці, як то кажуть, одразу позачиняли вікна і двері, щоб і комар не залетів. Надійна оборона — запорука успіху. Це аксіома сучасного футболу. Втім, дбаючи про міць тилів, футболісти «Динамо» до воріт не притискалися. Навпаки, за найменшої нагоди вони намагалися загострити гру. І одного разу в першому таймі їм таки вдалася результативна атака. Активний Ярмоленко зробив прострільну передачу, а Шевченко випередив Гарта і відкрив рахунок — 1:0.

Другий тайм також пройшов у безкомпромісній боротьбі. Зрозуміло, що гості намагалися виправити становище. Часом вони перехоплювали ініціативу, тиснули на ворота Шовковського. Але і динамівці, відмінно обороняючись, без метушні, прагнули не тільки втримати досягнутий результат, а й розвинути успіх.

І переповнений стадіон таки дочекався другого динамівського м'яча. Шевченко зробив передачу, Мілевський виграв боротьбу на другому поверсі, скинув на Гусєва, а той, знаходячись в середині карного майданчика, влучно пробив. Та ще й як красиво — 2:0!

Після поєдинку представники ЗМІ спершу розпитували ***Юрія Сьоміна.***

— Ми дуже раді цій перемозі, — сказав він у вступному слові. — Вона важка, але гідна. Ми грали в гарний, агресивний футбол. Робили все те, про що домовлялися. Зрештою, зробили непоганий запас. Але головне, що ми показали гарну гру.

— Чи виправдала себе поява Хачериді?

— Якщо виграли, то все виправдалося!

— Чи погодитесь, що переграли Манчіні тактично?

— При цьому ми багато атакували й завдали чимало ударів. Акценту на оборону не було. Велике спасибі вболівальникам, які створили особливу атмосферу. Поле було у відмінному стані. Прошу тепер відпустити мене й разом з колективом відсвяткувати нашу перемогу. Але часу для розслаблення не маємо...

Роберто Манчіні *був для журналістів «на закуску».*

— Чи переконані, що Вашій команді вдасться відігратися у другому матчі?

— 0:2 не дуже гарний результат, але в Манчестері буде зовсім інший футбол. Сьогодні ми пропустили два дурних м'ячі. Та попри все ми показали непогану гру. Хоч багато моментів не створили, але вдома, переконаний, зіграємо краще.

— А Давида Сілву можна вважати кращим на полі у складі «Манчестер Сіті»?

— Він зіграв непогано, як і вся команда, але проблема в тім, що ми пропустили два м'ячі.

— Якщо можна, порівняйте цей поєдинок із матчами лідерів англійської Прем'єр-ліги, можливо, вони чимось схожі?

— Ні, я так не вважаю, це зовсім інша гра.

— Роберто, здається, що в команди немає зараз тієї швидкості та легкості, які були на початку сезону. Що трапилося?

— Ми вже кілька місяців граємо через два дні на третій, а це дуже важко.

— Якби Гусєв, вийшовши сам на сам, забив третій гол, ви б теж назвали цей м'яч дурним?

— Ми недостатньо щільно діяли із суперниками, тому я назвав ці голи дурними. Як правило, ми такі м'ячі не пропускаємо. Не можна дозволяти бити по своїм воротам з 4-5 метрів...

Отже, перший успішний крок у цьому протистоянні «Динамо» зробило. Через тиждень у Манчестері на нашу команду чекає набагато серйозніше випробування. Тож побажаємо гідно із ним впоратися. Але для цього треба дуже ретельно і серйозно підготуватися і забути про київський результат.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Над номером працювали:
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19441

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

